મુ[illegible]ના[illegible] ગાઇર

ઉર્ફે —

[illegible] મજ[illegible] [illegible]—ગાયન.

જમા કર છપાનેવાલે.
શા. ચુનીલાલ [illegible] બુકસેલર.
લીમડાચોક-સુરત.

[illegible] [illegible] [illegible] આના.

પરસ્તાને ગૌહર
— ઊર્ફે —
મજમુઆ-યે-ગાયન.

જીસ્મે

પ્રખ્યાત જાણીતા વ માનીતા નાટકો મેંસે ઉમદે ઉમદે
૪૦૦ ગાયનો કા સમાવેશ કીયા ગયા હય.

જમાકર છપાનેવાલે.

શા૦ ચુનિલાલ મગનલાલ બુકશેલર.

લીમડાચોક–સુરત.

'શંકર' પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ—સુરત.

પહેલી બાર, પ્રત ૧૦૦૦ સને. ૧૯૧૭ જુન.

કીંમત સીર્ફ આઠ આને.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા૦ ચુનિલાલ મગનલાલ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—સુરત.

સુરત ચઉટાના પુલ ઉપર પાણીની ટાંકી પાસે આવેલા ધી 'શંકર' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યા.

પરસ્તાર ને ગૌહર,

ઉર્ફે

મજમુઆ—યે—ગાયન.

(૧)—હરિશ્ચંદ્ર, રાગ યમન, કલ્યાણ, ગત—તાલઃ ત્રિતાલ, કેરવો,

જયજય ઇંદ્રાસન પતિ ગ્યાની, જય સુરપતિ રાની ઇંદ્રાની,
રસિયા રસખાની આગમ જાની, દાની સાહસ, અભિમાની—જય.
સુરજન પદસંગી સુખદાની, દુરજન મદ ભંગી દુખદાની,
ભગવતી ભગવાની ગંધર્વાની, ગાલી. તુમદર તાદાની
તોરી મુલતાની કારી ધાની, રંભા મેનકા પટરાની—જય.
કરૂણાકે સાગર ગુણકે આગર, નટવર નાગર નિરમાની—જય.
બાદલ બિજલી, બર્ખા પાની, પાઇ સબ હય પરધાની,
હય પાનીસે આબાદાની, ઝન નન ઝન ઝન ઝન,
નારદ સારદ મુનિ સયલાની, મહિમા સબને હય, પયચાની.
ઇશ્વર ધ્યાની, સુર નરમાની, જશકે જાની જાવે દાની,
ઝન નન ઝન ઝન ઝન, સન નન સન સન સન છન છન છન
છન છન—જય જય.

(૨)—**સયદે હવસ.**

તું દાતા જગત્રાતા તેરો, નીસદીન રટે નામ સંસાર,
તેરો આધાર નીત બીચાર તોપે નીસાર લાખ બાર,
કરમ ફરમ રાખો શરમ, સબ સુખ કરતા—તું દાતા.

કયસી પ્યારી ફુલવારી, કુદરકી ગુલકારી. દેખો બ્હાર કયેસા
નિખાર, છાયા, હય હર ચમનમેં હરમનમેં હરબનમેં
તુંહી નીસદીન બસો કષ્ટ હરતા—તું દાતા.

(૩)—અજમેફાની.

ગોરે ગોરે ગાલોંપે શ્યામ, મનવારા પ્યારા જગસે ન્યારા
સુંદર કમર મીર્ગ સારંગકર, અંગ સજાકર ઝલકઆલા
અયસા ગુન પાયે જગત કહાં, મોહે ચાલ પીઆકી
અનોખી સમા ગઇ,
પ્રાન ગએ પરમાતગા લાગે નયનકા બાન
જીતરપત હય તુમ બીના દરસ દીખાઓ આન;

(૪)—ખુને નાહક.

નાચેં ગાએં નારી પ્યારી, ચલો બારી બારી જાએ
હમ જાએં બલહારી પ્યારી, ચલો બારી બારી જાએ
બાગમે હય ફુલ ખીલે પ્યારી મય વારી,
હરસુ હય આગે બાહારીરે ધુમ ગુમ દેખેં ગુલોંકી શાના
સયરે ચમન ગુલ ગુલશન હય સોહાના લાલા
ગુલલાલા મતવાલા હય આલા.

(૫)—ખુરશીદ જરનીગાર.

જીસકા જાની જુદા હો જાવે, ઉસ આશકકો નીંદ ન આવે
બારા જોબનવા પ્યારી સુરતીયાં, દેખું તો જીયાં લલચાવે,
મોરીજાન.
ઉંચી અટરીયાં ચંદનકી બરીયાં ચહડું તો જીયાં
ઘેંબરાવે ઉસ
ગહેરા સા કુવા પતાલ જલ પાણી, ભરૂં તો જીયાં
ધબરાવે મોરીજાન.

(૬)—ગુણ સુંદરી.

કાન્તિ ખુબ્બાર હયે માશુકકે કહેલાને વાલે,
સુરત ચમકાને વાલે રંગત ઝમકાને વાલે,
આફતકે બાને વાલે જાલીમ તરસાને વાલે;
લેકર દીલ હાથમેં દીલદારસે ફીર જાને વાલે,—કાં૦
માલીકે બાગમેં કયા ફુલ હયેં સબ ડાલી ડાલી
વાલીને શાનસે કયા બાગમેં હરયાલી ડાલી,
ગાલ હયેં ગુલકે જયસે બાલ શુમ્બુલ કે જયસે
નાવ ગેસુકે કયેસે ચાહ્ન આહુકે અયસે.
સુરત પ્યારી રંગત ન્યારી હિકમત સારી,
તેરી ન્યારી, એ કુદરત દિખલાને વાલે,—કાંતિલ,

(૭)—બકાવલી.

કોઈ રબકી મરજી કયા જાને, દુનીયા મતલબ અપના જાને
જો જીસપર બીપતા બીતી હયે જાને મૌલા જાને-કોઇ,
જો મેં જાનું તું કયા જાને ફરમાના ઇંદર રાજાને.
નુરીમે નુર સમજાને આદમકો આદમ પાજને,
જબ રંગમે રંગ મીલા જાને તબ તનસે સંગ છુટા જાને
કોઈ રબકી મરજી કયા જાને,

(૮)—તબદીલે-કિસ્મત.

સમજ જરકી કરત રહત ભારી જુઆરી
બારી બારી પાવે ધર દર જર ભારી જુઆરી--
સમઝાઉં કએસે માંનત નાંહી, અપની કહત સુનત નાંહી
તોસે મુરખકો સમઝાઉં કએસા,

તું હટ ન કર સજત નાંહી કુચ્છ જર મુઝે દીલવા.
તુઝે નહીં દુધેલા, નાંહક ખેલત બનત અનાંરી—સમઝ.

(૯)—તબદીલે કીસમત.

પ્યારી બીન જરત રહું હરઆંન, હાય લગત દુઃખકા છીન છીન બાંન-
તડપ તડપ નિત રહત મોરા મન. મીલગે કયસે જાંનસે,
એકલ ચંદ્ર બદન બીન હરપલ, લગા નેહકી બાન, અધીર હય
જાંન—પ્યારી૦

વો મન પ્યારી દિલદાર ભૂલે નહિ, ઉસ બીન અબ કલ આય નાં,
બીન પ્યારી સબ ધૂલ મોહે કોઇ, ફુલવારી મન ભાય ના,
યારો ચલો જરી ઉસે મનાઉં, બસ્તી સભી બીન જાંન.
લગત સુનસાંન—પ્યારી૦

(૧૦)—નીગાહે, ગફલત. રાગ. ગઝલ-તહતુલ લફજ.

કયા વક્ત હય, કયા બખ્ત હય, હર લહ્જા જિસકા સખ્ત હય,
સખ્તીકા અબતો તખ્ત હય, ઇસ આલમો અમસારમેં.
કામ હય ના કાજ હય, કર્જે પ બઢ઼તા બ્યાજ હય,
ફ઼િર કોઢ઼મેં એક ખાજ હય, લયસન્સ કારોબારમેં.
લયસન્સ હુક્કે પાન પર, લયસન્સ નાકો કાન પર,
લયસન્સ જી પર જાન પર, હર હર રગોકે તારમેં.
લયસન્સ ઉઠતે બયઠતે, લયસન્સ ઘુસતે પયઠતે,
લયસન્સ ખાંહી અયંઠતે, હર કૂચા વો બાજારમેં.

(૧૧)—કસૌટી ઉર્ફે દોરંગી દુન્યા.

લેના લેંના ખબરીયા હમારી,
સૈયાં સુની પડી હએ સેજરીયા હમારી.

તોરે બીના નાહી માને જીયાં,
આહો જારીકે સીવા હીજમે કુછ કામ નહી.
ફાસી સુરત ફીસી પહેલુ હમે આરામ નહી,
હો ગયા સુખકે કાંટા સા બદન ફુરકતમે.
અબ તો ગુલ ચેહેર સજાવાર મેરા નામ નહી.
તાકુ તાકુ ડગરીયાં તેહારી.—લેના લેના.

(૧૨)—ફસાને. અજાયબ.

સમનાકા નૂર દેખા હય ખુદાકે નૂરકે બદલે
હુવા હય દાગે દીલ રોશન ચેરાગે તૂરકે બદલે.
જો દેખેંગે તેરે હુસ્ને જહાંઆરાકો મહેશરમે,
ખુદાસે લોગ માગેંગે તુજહીકો દૂર કે બદલે.
અનલહુક કે યવજ લબપર અનલ મહબુબ જારી હો,
ચહડાએ દારપર મુઝકો અગર મનસૂરકે બદલે.
પસે મુરદન અગર યારો મયસ્સર હો યા રખદેના,
કફનમે ખાકે કુએ દીલરૂબા કાફુરકે બદલે.
ખુદાયા ઇશ્કે બુતમે ઇસ કદર સખ્તી ઉઠાઇ હય,
કે પહેલુમે હય એક પત્થર દીલે રંજૂરકે બદલે.

(૧૩)—આજમશાહ. રાગ—અંગ્રેજી તાલ—લાવણી.

શાદાં હુએ સારે દમ કયા; કત્રસી શાદ માની મચા,
પાયા ખુશીકા દરજા કયા, આલા અમાંની બાનીકા.
જગમે કયા ફુલા ખુશીકા હુએ, એલા બાગમેં હવા હુએ,
ફુલે સારે ગુલ હુએ શાદાં, જગ સારા ખુશી હુએ કયા—શાદાં
જોજોસમજો વોહી દરજા, લીયાચે કયા ખુશીકા હુએ જલસા

બસ્તી કયા હએ બન કયા વાહ;
શાદ શાદ શાદ શગરા કયા; હએ જીશાં ખુશી આં,
કયા કયા કયા જાંહાં રીઝા; કયારે સીતાર ચમકા—શાદાં.

(૧૪)—આજમશામ. રાગ ધનાશ્રી, તાલ—લાવણી.

શાહેવાલા તું પ્યારા સરવર બરતરે હએ આલા,
દઓલત હશમત ખાતીર ખાહ, તું દેખે નીત ફુલેચમન તોરા;
શાહ હુનરવર ન્યારા—શાહેવાલા.
સબસે આલા, હએ સુલતાન, જુગ જુગ જીવે તું જીશાન,
પુરા દીલકાહો અરમાન, તું દાંના તું બીનાં તું દાતા તું શાહા.
તું આલા તું બાલા સબકા પ્યારા; શાહ તું પરવર બરતર
અખતર અનવર અકસર સરવર હરઘર ભરકા—શાંહેવાલા,

(૧૫)—ખુનેજીગર.

મયકા પ્યાલા ચલે, ગુલેલાલા ખીલે, રંગી નશા ચઢે હાથ સબકા બઢે.
જામે જમકે નિસાર ચલે આપસમેં પ્યાર,
આયા અબ્રે બહાર ચઢે મસ્તાના દિલકશ ગુલાબી ખુમાર.
ગ્રે ગુલોઝાર ઔર નવબહાર, આલી વિકાર હમ હોં નિસાર-મયકા.

(૧૬)—ખુનેજીગર.

જાવ જાવ આના પીઆ જલદી, મોરે પીઆ હીજરમેં થીઆ.
કરે શેવન આહો જારી-જાઓ.
સદમેં સહુ સગરી રેન હાય ઝગર લગાકે મંચ હારી.
દિલ બરમાએ નયના પ્યારે, તડપાએ હય બદરી કારી જાઓ.

(૧૬)—ખુનેજીગર.

એ કારી કરી છાઇ ગેરદુપે ઘટા. સારો ઉદાવો ગીલાસ,
હારે મતવારો ઉડાવો ગીલાસ,—કારી.

કોઈ રસીલા સજીલા હો' સાકી.
હાંરે ખુઝે રીન્દોં કે પીર મનકી પ્યાસ—કારી.
મહેશર બપાહો ખીરામે અદા પર.
રહેમતસે મયકશ નીરાસ ચાહે રહે,—કારી.

(૧૭)—હરિશ્ચંદ્ર.

જીયરા રેકલ નહીં પાયો સગરી રતીયાં રી—જીયરા.
કહીં નહીં ભાવે, કછુના સુહાવે,
હિયા ડર પાવે, બિહરત છતીયાંરી—જીયરા.
ધડકત આંસ, ચઢ રહી સાંસ જબ સુધ આતી,
ભર આતી છાતી, બીતસર બતીયાંરી--જીયરા.

(૧૮)—ખુનેજીગર.

સોજે જીગરસે જલે મન મોરા કટે નાહીં નીગોડી રતીયાં,
મુઇ બઐરી રતીઆં મુઇ બઐરી રતીઆં.
બે કરાર જાને જાર ઇશ્કમેં હાલે પ્યાર—સોજે.
ધડકે છતીઆં સદા અરે હાએ ખુદા.
નહીં માને પીઆ નહીં માને પીઆ.
યહાં જો આવે સૈયાં ઢરંગર બઇયાં—સોજે.

(૧૯)—મીસ—અમીરજાન. રાગ—પીલુ. તાલ—લવાની.

ગુલમત કાટે, અરે બાગબાં ગુલસે ગુલકો મિલનેદે,
મૈં ગરીબ બુલબુલ મેરા ઇશ ગુંન્ચેમે ધર બસને દે;
જીન કલિયોંકો તું તોડે હે, બડે કઠિનસે હૈં પાલી,
સૈર કીજે ખીલેગે ફુલ ઝુકેંગી સબ ડાલી;
ઝુંઝલા કે બોલી અય બુલબુલ, કયા ગુલમેં ગાય બહેમાલી,

એવો બાગ હે જીસકી કુછ નહીં કરતે રખવાલી;
મના મત કર દામ બિછા કર, જો આવે ઉસે ફંસનેદે,
મૈં ગરીબ બુલબુલ મેરા ઘર, ઇશ ગુંન્ચેમેં બસનેદે,
જબયે કયારીયોં ભરેંગી, જલસે નહર ફુવારે છુટે
બાગ ચમનમેં અમનસે મજે લુટે,
વીરહી નાગની ડસેંગી દીલકો, મને મતકર ડસને દે.--મૈં ગરીબ.

(૨૦)—મીસ-અમીરજાન. રાગ-ગજલ-કવ્વાલી.

જામે ગદાઇ હાથમેં લે હમશામ સબેરે ફિરતે હૈ
સમ્સો કમર ગેદાનો સીપાઇ, હુકમ કે ફેરે ફીરતે હેં.
યે જો હૈં તે અબતર સારે માહજબી.
ખોલ તુબ્રહમન પોથી અપની, કબ દિન મેરે ફિરતે હેં,
પંડિત પુછો ફાલ દિખાઓ, પતર બાંચો કયા હાંસીલ,
અબ દિન મેરે હોં બરગીસ્તા કીસકે ફેરે ફિરતે હેં.
જોગ લીયા આશકકા, હમને દેખ, લટક ઉન જુલ્ફુંકી;
ગલયું ગલયું હમ તો પ્યારે, બાલ બિખરે ફિરતે હૈં.

(૨૧)—દુશ્મને ઇમાન. રાગ-કોરસ.

બ્યુટી ફુલ ગર્લ ધો આઇ એમ સીમ્પલી ઇન્ડીઅન.
મેમ સાબ બની હું ન્યારી, મેરે પ્યારેકી પ્યારી.
એ લવ બાઉન્ડ પૅર ઇન્ડીડલી-બ્યુટી.
ચીકએ ડીમપલ ગેટ કવાઇટ સિમપલ.
ફાઇનેસ્ટ ઑફ ઑલ. યંગ એન્ડગે સ્પૅાર્ક્ષ ડુડે,
આઇ એમ સેડ ડુબી એટાર્ટ, એક્સીમલી ફી એટ હાર્ટ.
કલેવરલી સ્માર્ટ માઇ ચીકએ,

તરરર રમ તરરમ તરરમ-તરરર રમ તરરમ તરરમ.
બ્યુગુલ્સ શ્રીકીંગ સ્વીંગ સીકીંગ,
માઇ ફેર યંગ બીલાવેડ ચંગ.
માર્ચ સ્ટેંડ, ટુ ફાઉન્ડ હીઝ વ્હોર અબાઉટસ.
બીગુડ એન્ડ બોલ્ડ એલ ઑલ ગર્લ સ્કાઉટસ,
મડમ હું કયસી મંય. જમાનેકી ઐયારા ઔર ચાલાક.

(૨૨)—મિઠા-જહર.

શામ ખિલો જોબનવા જમ જમ છબ બરસેરે
વિમલ કમલ ખિલન લાગો મદન સદન હોરે
મનમેં નિત યે આવત મોરે ગરવા લાગૂ તોરે
શામ કન્હાઇ વો યદુરાઇ હમરે મન બસોરે--શામ.

(૨૩)—જાંનિસાર.

મોરી પ્યારી હુકમ હુકમ કરત શીરીં આવે મનભાવે,
ચલત ચલત ફીરત ફીરત મનકો મોરે લુભાવે,-
માંગ સવારે શીશ ગુંથાએ નયન બાન ચલાયે-
મોહિની મુરત સોહિની સુરત દેખ જીયા લલચાવે-
મય કુરબાન તુજ પર મેરે કીરદેગાર,તેરે લુત્ફસે હો ગયા બેડા પાર.
લગાઉં મએ અબ ચલકે અઓર એક સુરંગ,
ન શીરીંકે મીલને મેતોહો દિરંગ.—મોરી.

(૨૪)—દુશ્મને ઈમાન.

બાંકી તિરછી અદાને લુભા લીની, દિલપે બરછી નજરકી લગા લીની—બાંકી.
કાફિર અદાપે હાંય મંયતો મચલ ગઈ, હીજમેં વાકે મોરીજાન નીકલ ગઇ.
ઉઠતા હય દર્દ જીગર હોતી હય રોતે બસર,
સબ્રો કરાર છીના બેકલ કીની—બાંકી.

(૨૫)—**મીસ-અમીરજાન.** **રાગ-ગજલ-કવ્વાલી.**

લીખું કયાસના તેરી શાહેદીન, કીયા હકેન તુઝકો સલામ હેં,
ખુદા કહેતા તુઝપે દુસદ, હૈ તેરી જાત આલી મુકામ હે;
તેરા અર્શ આલી મુકામ હે, સહે દોજહાં તેરા નામ હે.
તુઝે હકને ભેજા પયામ હે, કે તુ દોજહાંકા ઇમામ હે.
લગા દિલમેં હિજકા નસ્તર, પિયા તેરે ઇસ્કને ખુનેજીગર,
શહેદો જહાં મેરી લે ખબર, મેરા અયબો સબાબો તમામ હૈ.

(૨૬)—**ચમકતી-બિજલી.**

એકવોહ. હએ જો સિતમ જોરો, જફાકરતે હય,
એક હમ હએ કે સદા જુલ્મ સહાં કરતે હય.
લેકે દિલ બાતોંહી બાતોંમે ઉડા દેતે હયે,
કયા દગાબાજ હએબુલ મીલકે દગા કરતે હયે,
હાજતે સમ આ નહી કબ્રમે મુજકો હરગીજ.
દાગે હસરત મેરે સીનેમે જલા કરતે હયં.
મીસ્લે આંઇના હય હમ સાફ તબિયત મહેશર,
જો દગાબાજ હએ વોહ હમસે દગા કરતે હયે.

(૨૭)—**આજમશાહ.** **રાગ-કહાનરા.** **તાલ-અદ્ધો.**

રાજકા હું રાજા બેચારા કયા, મુઝસા નાંદીર કબ હએ,
માલદાર તું તો હએ બઓરાયા—રાજકા.
તું બહેકાયા જબ બઓરાયા રાજદાર દીલકા,
કયા મેરા એ દાવા હએ, બેજા મએંઝુઠા ખારસેખાર.
બેકાર નાકાર આવારા, દાતા મએં રાજકા નાંહીં કયા,
રાજા તું રાજોકા સરતાજોકા પરકબ કરતાર દાદાર સંસારકા.
હયે તું શાહા, રાજા કો તું રાજા—બેચારા.

(૨૮)—આજમશાહ. રાગ—દેશ. તાલ—ખેમટા.

સદગુન મુનીજન સત જાનત હય, નીત ચાલ ચલન સતધર્મ કર્મ
કય સમઝત તિનકો મત મનમે, ધ્યાની ગ્યાની જગ માનત હય;-
સુખન સાજ હર્ફ હર્ફ ઊનકે સુખનકી કરતે હય
તહરીફ લેકીન જો હય હોશીયા એક
દીન રોશન હો રહેગા જગમે ફીરભી.
જાહિર હોગે સચ્ચે ઝુટે દુનિયા લાખો,
પલટે ખાયે ઔર એ આસમાન ટુટે.—

(૨૯)—મીસ—જાનકીબાઇ. રાગ—ભૈરવી. ગઝલ—કવ્વાલી.

દિલ ફસહય ગેસુએ ખમદારમેં, ખુબ ઉલઝાપર હય મનજીલખારમેં
કયોં બુલાયા હય મુઝે અગીયારમેં, આજ કયા આયા મીજાજે યારમેં.
કદમ આશુકો કીં ખાઇ ઇસ્કને, આગે યુસુફ મિશ્રકે બાઝારમેં,
ખોલકર આંખે જરા તું દીલમેં દેખ, કયો પરેશાન હય તલાસે યારમેં.
અબ કોઇ હીકમત નહીં ચલતી સનદ, જાન જાતી હય ફીરાકે યારમેં.

(૩૦)—મીસ—જાનકીબાઇ. રાગ—ખુમાચ. તાલ—દાદરા.

બતાય જાઓ જનીયા, અપની ખબરીયાં;
નિશાન, દોકે તમ્હારા પતા મિલે હમકો, ઉન્હીસેં તુમ તો મીલો
રંજહો રકીબોકો,
કૌન નિગાહસે તુમ મ્હોં મિલાઓ, ડગરીયા, ખબરીયા, નજરીયા,—બતા,
ખુદાને ચાહા તો પૂરાપતા, લગાઉંગા, સબે બિસાલ સનમકા મજા ઉઠાઉંગા.
એક રંગ તુમસે નજરીયા મીલી હૈ, ડગરીયા, નજરીયા, નજરીયા,—બતાય.

(૩૧)—મીસ—ગૌહરજાન. રાગ—ઝીંઝોટી. તાલ—દાદરા.

મેરે દર્દે જીગરકી ખબરહી નહીં, ખબરહી નહીં, કુચ્છ, અસર હી નહીં

દીલકો લગાકર કયા ફલ પાયા ગૌહર.
એક સજનમેં સમરહી નહીં: મેરે દર્દે જીગરીકી ખબરહી નહીં.

(૩૨)—મીસ-મલકાજાન. રાગ-જીલ્લા. તાલ-દાદરા.

કમર પતલી લચક છગ પ્યારીરે, નૈના રસીલે છુપાવ મતવારીરે-કમર.
ખુદાને દીલ દીયા નજદ એવફા કે લીયે;
મીલી હય આંખ તો દિદાર, દીલરૂબાકે લીયે,
નાજુક, બૈયા, ગોરી કલૈયાં; મેરી પીયાકી અદાહય ન્યારીરે-કમર.

(૩૩)—મીસ-ગૌહરજાન. રાગ-જોગીયા. તાલ-દાદરા.

સખીરી મૈકા પીયા બીન કછુના સુહાય,
તુમતો સોતન ઘર આવત જાવત મોરા જીયા ઘબરાય, રે-સખી.
ન રહી દિલકે, લગાનેકી હોસ દેખ લીયા,
યાદ કરકે તુમ્હેં દો ચાર બરસ દેખ લીયા.
તુમકો હમખાર, મોહબતકી નજર ગૈરોપર,
તુમકો દિલદેકે, હેં અજીરાને બતન દેખ લીયાં-સખી.

(૩૪)—મીસ-અચ્છનબાઇ. રાગ-બરવા. તાલ-લાવણી.

જરા કહેદો સાવરીયાસે આયા કરેં, હરે આયાં કરે મત જાયા કરેં-જરા.
યે અંખિયા દરશનકી ભુખી, ઇનકો મત તરસાયા કરેં-જરા.
સયરે—મુજે અયદોસ્ત તેરા હીજર અબ અયસા સતાતા હય,
કે દુશમનભી અબમેરે હાલપર, આંસુ બહાતા હય,
અગર કુચ્છ મ્હોંસે કહતા હું, મઝા ઊલફતકા જાતા હય;
દિગર ખામોશ રહતા હું, કલેજા મ્હોંકો આતા હય-જરા.
કહાંતક ખાઉં ઇસ ગમકો, કે, 'અબ આયા નહિ જાતા,
દિલે બેતાબકો બાતોંસે, સમઝાતા નહિ જાતા,

મકાને યાર દુરોગનો નાદરમ તાકદે જરદિલ,
અજબ સર મુજસે ઉગતા દમ, ચખાદે ચાસની મજીલ—જરા.

(૩૫)—દુશમને ઈમાન.

છોડકર દુનિયા હજારોં નામ વાલે ચલબસે,
ડાલકર કફની ગલે ના.જોકે પાલે ચલબસે.
જીનકો દુનિયાસે ગરજથી ઔર ન દીંસે કામથા,
આજ વોહ જેરે જમીં અલ્લાહ વાલે ચલબસે.
ખ્વાહિશે ઔલાદ કયા હય ખ્વાહિશે ઈમાનકર,
દેખ મુજકો છોડ મેરે સાથ વાલે ચલ બસે,
ભાગો ભાગોરે દુનિયાકી કીસમતદાર નવ જવાન લડકીઓ,
બીજલી ઔર હવાકી, રફતારસેભી જયાદા ભાગો.

(૩૬)—દુશમને ઈમાન.

સંસારકા વ્હે બેવહાર ખોટા હય જુઠા, હય જગત વાલી ન્યારી તોરી કિરતારી.
[illegible] જાએ કહાં તેરે દરકો છોડ—સંસાર.
છોડકે બનબન ફિરેં હાય સબકોં, સાથી કોઈ નહીં હય અપના.
હય ફરિયાદ બેકસોંકા હો મદદગાર—સંસાર.

(૩૭)—દુશમને ઈમાન.

ફિર આના અય જાન મોહનિયા,
જીવારૂં નિસારૂં નહીં જીયરા દુખાના, સદમા દીલાના—આના.
તુમ બીન મોસે રહા ન જાએ, કાહે જાન પ્યારી ગમ તુ ઉઠાએ.
આ......માહ, લકા હું તો પે દીવાના—આના.

(૩૮)—દુશમને ઇમાન.

મુઝે દેખીઅકેલી નીકાલી વ્હે છેડ, જાઓ જાઓ મોહે ન સતાવો.

છુને દો જોબન જાન કલી કોઇ તાડે ન લે જાઉંગા.
હાથકી ગરમીસે ફુલન જોબનકા. કુમલાએ મેરી જાન.
હાય ચલી મેરી જાન મુઝે.
મંય સમઝી દિલકા મનશા કયા મચલા રંગત હય કયા.
આએ દિલબર પ્યારી, મન હર નાહુ કલપા અય મેરી જાન.

(૩૯)—ખુનેજીગર.

મીલે દોનોંકો મુકે બંગાલી, નતો ઘરમેં હય લોટા ન થાલી.
ટુટા હુકકા ઓર ટુટી હય નાલી, મીલે અચ્છે જંટલમેન ઢપાલી.
નતો પાટલુન ન વાસકોટ ન નેકટાઇ કોલર,
બકતે હર વકત રહેછે હંય યહે ડોન કિયર,
કિનસે કિસમત લડાકે હુઇ દોન મેડ,
જુની કેપ હય ઓર પાકીટ હય ખાલી–મીલે.

(૪૦)—ખુનેજીગર.

કહી લચકે ન કંવલી કમરીઆ ઓ સુંદરિયા.
રખો નન્નાસા જોબના આંચલકી આડમેં.
મારે ન કોઇ નજરીઆ.
છોડો ન મોહેકો ગુઇઆં સતાઓ,
જાઓ જાઓ જાઓ નહીં બનાઓ.
તુમહેં મીલે. પીઆ જીઆ નિડર હો ખુશી નમાઓ
ફુરકત કો ટાલીએ દિલકો સંભાલીએ
મનકો બહેલાએં. દિલ બદીઆં, પરીઆં.

(૪૧)—ખુનેજીગર.

રહે બહોત દિનો તક મવાલી, કોઇ બીબી કરે અબ નિરાલી.
જીસ્કા ખાનદાન હો સબસે આલી, ઇંગ્લીશ મેકપ મેન્યુ ફેશન વાલી.

મીઆં તુમતો હો બિલકુલ હૃપાલી, લેકે આઓ કોઇ પાન વાલી.
જો કે અસમતસે હો સાફ ખાલી, નઇ જોરૂ હો પર બચ્ચે વાલી.
જોરૂ લાઉંગા ચઉદા બરસકી (અચ્છીં) (કયસા એ વકત છીંકા હય)
અચ્છી અચ્છીં અચ્છીં અચ્છીં અચ્છીં અચ્છી.

હાય નાક કરૂં તેરી નકટી, બદ શુકની છીંકોંસે કરદી.
હોતી શાદીમેં ગડબડ ડાલી,—બોપડ છીંકોંસે હો ગઇ ખાલી—રહે.
ખુદાકી પનાહ નિકાહ પર, નિકાહ શૌહર પર શૌહર.

(૪૨)—જુલ્મે-વહેસી.

ઇસ ઘર આનાંરે ભાઇઓ, કંધેપર લાવે છોડકે જાવે,
અપનાં એ ગાનાંરે ભાઇઓ......ઇસ ઘર.
સાધુ પંડીત સેટ ભીકારી, કોઇકો નાં છોડે
મઓત કટારી, અબકો હમે જાનાંરે ભાઇઓ.

(૪૩)—હારજીત.

દુન્યા એક મુસાફરખાના. હમે પ્યારેના મન અટકાના,
સોચ સમજલે કયું બયઠા. હમે છોડકે યહેં જાના,
ચુન ચુન કંકરી મહલ બનાયા. લોક કહે ઘર મેરા,
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા, ચીડીયા રયન બસેરા.
મત લલચાના, દીલ ન દુઃખાના, હરકા ગુન ગાના.

(૪૪)—સગે-દુનિયા.

ગોરે ગોરે ગાલોપે શ્યામ, લલચાય, શ્યામ પ્યારારે.
મતવારા મોરા ન્યારા જગતસે--
જાને દીલબર, આલમ આરા, લીનો મોરાજી આ બીરમાએ.
મઝા ફેલફતકા, જબહી કુચ્છ આયે--
વફાદાર આશેક, યારે જાની અગર મીલ જાયે,
સહતે જીગર, જાને મુજતર, વારૂંગી તોપે જોબના, અરમાં બર આયે,

(૪૫)—**અમૃત,** રાગ-પિલુ. તાલ-કેરવો.

છયલા નદો મોહે ગાળી મય ના જો પોલી,
મય ફુલન કીસી ડાલીરે, હું ના જો પાલી-છયલા.
છેડ છોંડ કે જગમે ઢુંઢો; ઔર કાઇ મતવાલીરે મયે ના જો પાલી, છ.

(૪૬)—**હુશનઆરા.** રાગ-જંગલા, માંડ. તાલ-દાદરા-ત્રિતાલ.

જાઓ જાઓ છએલ મોહે નાહી સતાવો, પિઅરવા જાવ મોહે ન સતાવ.
જાઓ, જાઓ, રસીલે, રંગીલે, છબીલે હટીલે, જાવ જાઓ.
પ્યારી તુમ આવ. ગલે લગ, જાવ, નહિં બસ જાવ, બાતે ન બનાવ.
(પ્યારી ખત્તા કયા, બતાવ) (અજી જાવ મિંયા જાવ-
જુઠી ચાહત ન જનાવ) (અજી આવ, માન જાવ.)
હટો જાઓ સનમ, તુમ અલગરજી.
પ્રિતી કરયો ન કરીયોં તુમ્હારી મરજી.
તેરે કુરબાન હમારી. પ્યારી એહ જાન હમારી,
માન લો માન હમારી....................જાઓ.

(૪૭)—**તાનસેન.** રાગ ભૈરવ. તાલ-ચોતાલો. (ધ્રુપદ.)

સુગન બનાયો સુદ્રમ એલી મધત, પવન ત પ્રકાર બરન બરન
પુપ રંગ લાયો.
બોલત કોકીલા કીરતહી આનંદભયો, ચૌદ સિંગાર બરસાયો-સુગન.
સપ્ત સુરન તિન ગ્રામ, એકવિશ મોરછાન, પંચાસ કોટી તાન,
કહેત ગુની **તાનસેન** સુનોરી શાહ અકબર પ્રથમ રાગ ભૈરવ, ગાયો,-સુગન.

(૪૮)—**ખુરશીદે જર નીગાર.**

એ માલીક શાન ગ્યાન દીખલાઈ,
નુરાની લાસાની દીલજાની માની તેરી યકતાઇ.
હુર પરી ગીલમાં ઈનસાં બની જાન બના મન ભાઈ,
સબ ખુશરંગ શબાહત પ્યારી સુરત જુદા બનાઈ,

(૪૯)—ભુલ ભુલૈયાં.

છાંડ ચલે મન પરદેશી, બનબન ભટકત હાયે હાયે, અબ કબલગ ફીરકર જાનાજી.
છોડ નગર અબ જોગ પાયતો, હરસે ધીઆન લગાના—છાંડ ચલે.

(૫૦)—મીઠા જહેર.

મેરી ફૂલતી ફુલતી જોબનકી ડાલ, રખ્ખુંગી, કયસે સંભાલકે.
યે જવાની દીવાની આ ગઇ, કહાં રખ્ખું મેં ઇસિકો સંભાલકે,
યહાં જોબન કે હમલે નીરાલે, વહાં કંગનને પાઉં નીકાલે,
પડે દો દો મુસીબતસે પાલે,
ઉસેં તાલાશ કરને જાઉં, તો ઇશિકો રખ્ખુંગી કયસે સભાલકે.

(૫૧)—અસીરે હીર્સ.

જવાં દુલ્હાપે હું મેં નીસાર-મુએ ખુસમટ પે.
હું મેં નીસાર-તેરી મેરી જોડી બની મજેદાર.
અંધી કાની જોડી બની મજેદાર, લુલી લંગડી જોડી બની મજેદાર.
શાદી કરૂંગા ઘોડે ચડુંગા ફીર ના કરૂં તકરાર,
મુઝે બાલી બનાદે, બુંદે મંગાદે, સાડી દીલાદે, ચોલીકે, સાથ.
તુઝે બાલી બનાદું બુંદે મંગાદું જુતા ગુંઠાદું, મેં મોચીકે હાથ.
અભી લાઉં અભી લાઉં અભી લાઉં જાન,
શાદીકા કરો ઇકરાર-તેરી મેરી જોડી બની મજેદાર.

(૫૨)—વીણાં-વેલી.

પ્યારે તોરે અંગનમેં ફુલનકી બહાર હે—સૈયાં.
ફુલનકે બાજુબંધ ફુલનકે ગજરે,
ઓર સોહે ફુલનકા ગલે હાર હે—પ્યારે.
નયનાં કમળ ઓર ચહેરાં ગુલાબ હે,
ગોરે ગોરે ગાલ સૈયાં ગુલે અનાર હે—પ્યારે.

(૫૩)—દીલ. ફરોસ.

તુમ્હેં દુંગા મેં, વાકી ખબરીયા જાન, મુઝે દેદો યે પ્યારી સુંદરીયા જાન.
પ્યારી ચંચલ હે ન્યારી, ન્યારી, છલબલ,
અરે જારે મુએ ચલચલ ન ગુલામકા કામલું.
અકસર કામ કરૂંગા ખુશ અંજામ કરૂંગા.
બસ કુછ કામ નહીં જા ચલચલ ઓર કહીંકા,
ચુપ ના કામ કહીં તુ કર બદનામ નહીં તું.
હે નોકર બરતર અફસર તુઝપર, બદતર અજ ખર અફસર હમપર.

(૫૪)—અસીરે હીર્સ.

હાય મુઝે દરદે જીગરને સતાયા. મેરા પ્યારા,
નહીં દીલ આરા, નહીં કોઇ ચારા નહીં હે ખુદાયા.
ફુગાંમેં આહમેં ફરીયાદમેં શેવનમેં નાલેમેં,
સનાઉં દરદે દીલ તાકત અગર હો સુનને વાલેમેં.
કબાબે શીખ હેં હમ કરવટેં હરસુ બદલતે હેં,
જો જલ ઉઠતા હે યે પેહલું તો વોહ પેહલુ બદલતે હેં.
અહલે બેદાદ મીલા દીલકા ઉસ્તાદ મીલા,
પુરા સૈયાદ મીલા સખ્ત જલ્લાદ મીલા.
સાંસ દેખી તને બીસમીલમેં જો આતે જાતે.
ઓર ચરકા દીયા જલ્લાદને જાતે જાતે,
હાય જાલીમ ને રહમ ન ખાયા.—

(૫૫)—ભુલ ભુલૈયાં.

વારી જાઉરે સાંવરીયા તોપે વારનારે, તન મનધન સબ તોપે વારૂં.
ઘર દર જર સબ તોપે નીસારૂં, કાતક કાતીલ બનકર ખંજર મારનારે.

(૫૬)—**રસીક મણી.**

બાદીલા બેગે આયોરે, મોરા જોબન બીતો જાય-બાદીલા,
ચંદા તોરી ચાંદની સુતી પલંગ બીછાય,
જબ જાગું તબ એકલી મરૂં કટારી ખાય—બાદીલા.
પ્રીતમ પ્રીત લગાયકે છોડ ગયે પરદેશ,
જાઉં વાકે યાદમેં લઉં જોગનકા બેસ—બાદીલા.

(૫૭)—**કરણઘેલો.**

જાઓ જાઓ ન સતાઓ સાંવરીઆ; મોરા નાજુક તન ગુલઝાર.
યાપે કીની ફુલ સીંગાર, કાહે નજર લગાઓ સાંવરીયા-જાઓ.
મોરા જોબન ઝુમકેદાર, ખીલા જયસા કે ગુલઅનાર.
હટો કાહે શરમાઓ સાંવરીઆ-જાઓ.

(૫૮)—**ભુલ ભુલૈયા.**

જો પીઆ આયેના, મોસે સહા દુ:ખ જાએના,
જીયા જાયે જરાયે સતાયે હીયા——પીયા.
મુજકો માઅમુલ ન થા પેહલે લગાના દીલકા,
યાદ આતા હે ખુશીકા વોહ જમાના દીલકા.
અબ તો મુશ્કીલ હે મેરે કાબુમેં આના દીલકા,
જાન લે જાતા હે કમબખ્ત યે જાના દીલકા,
સુખ પાયેના ગમ જાયેના કુછ ભાયેના—પીયા.

(૫૯)—**સરદારબા.**

બંસીવાલા આજ અમારે દેશ, થારી સાંવરી સુરત પ્યારો બેસ.-બસી.
આવન આવન કેહ ગયોજી કર ગયો કોલ અનેક,
ગીણતાં ગીણતાં ઘસ ગઈ મોરી, આંગરી યારી રેખ.
સાંવરીયા, રસીલા, સલુણા, પીયાપે જીયા મેં કરૂં યે નીસાર.

હમતો જોગી પ્રેમ કેરે, પ્રેમ હમારો દેસ,
શુધ નહીં પાઇ પીયુકી, તબ લીનો આ બેસ—થારી.

(૫૦)—**હરિશ્ચંદ્ર.**

નયે નયે ચલકે કલબલ છલકે, બાન ચલાઉં સન સન સન.
ધર્મ પરેખું સતપન દેખું ખુબ લડાઉં મેં તન મન-નયે નયે.
ખેતી બારી નાશ કરાઉં ફીર જાકર મેં માંગું ધન,
એક બેસ્યાકો ભેજું હરલે, જાકર ઉસકે સબ સતપન—નયે નયે.
ફીરે દુખયારે દુખકે મારે, બને બેચારે બન બન બન.
દુઃખ ભરકર જો સત્ય રખે, તો જગ ઉસકો કહે
ધન ધન ધન—નયે નયે.

(૫૧)—**મુરીદ શાક.**

બુટી પીલાકે લુભા ગયા કોઇ મુઝે,
બડી સવેરે જો કોઇ છાને વાંકી લંબી ડીંટ.
ઉડત ચીરઇયા વોહ પેહછાને ગીરી સડકસે ઈટ-સવેરે ફીર છનેગી ભંગ.
દુસરે પેહેરે જો કોઇ છાને વાંકે લંબે કાન,
તવા કટોરા બેચડાલકે ધર લોટે પર ધ્યાન-સવેરે ફીર છનેગી ભંગ.
તીસરે પેહેરે જો કોઇ છાને જું ભાદવકી કીચ,
ધરકે જાને મરગયે ઓર આપ નશેકે બીચ-સવેરે ફીર છનેગી ભંગ.
ચવથે પેહેરે જો કોઇ છાને બચ્ચા આપહી આપ.
બે જોરૂ. બે સુસરેકા હો છે, બચ્ચેકા બાપ-સવેરે ફીર છીનેગી ભંગ.

(૫૨)—**પવિત્ર લક્ષ્મી.**

ધનુષ ભ્રગુટી ખેંચકે, ફેંક નયનકા તીર;
સંતનકો જખમી કીયા, દીયા કલેજા ચીર.
ભજ ભજ ભજરામ નામ મન, ભજ ભજ ભજ ભજરામ—ભજ.

તીલક છાપા તુળસી માળા મુખે હરિકા નામ;
નાજુક નારી હાથ લગે તો દીલારામ.
બસ દીલારામ. બસ દીલારામ, બસ દીલારામ--ભજ.
બુચી ને એડાળ મળે તો નારાયણ, ધુત નારાયણ ધુત નારાયણ
ધુત નારાયણ,
ગોરી ગુલાબ જયસી હો તો સીતારામ, ચલ સીતારામ, ચલ
સીતારામ, ચલ સીતારામ—ભજ.

(૬૩)—લયલો નહાર.

અજબ ખેલ હય દુનિયા, જીસમેં ચાલ હંમેશાં રંજકી હય,
સચ પુછો તો દુન્યાદરી, એક બાજી શતરંજકી હય.
જો આગે અપને બયઠા હય, વોહી હય ખુદ દુશ્મન અપના,
રાહ દીખલાનેવાલા હોગનતા હય, યહાં રાહ જન અપના.
હાઇ ઘર ઘોડા ચલકર જબ ચુક ગયા આસન અપના,
હાથી અપને હાથોંસે, બંધવા દેતા હય તન અપના.
શાહ પ્યાદા સબકી હાલત દુન્યામેં શશપંજકી હય—સચ.

(૬૪)—ખુદાદાદ.

તક તક દેખા સુંદરીઆ શાન, ગોરે ગોરે ગાલોંપે તીલ ચમકાવે-તક.
એક તો દેખી વાંકી આલી નજરીઆ,
દુજે પાઇ મોગલીઆ શાન, તીજે પાયા.
વાંકી પઘીયામેં તુરરા, કયા જાદુ ડાલે સુગરીઆશાન-તક.

(૬૫)—સંગીન બકાવલી.

મસ્ત મુછંદર હમ તો કલંદર ભુતનાથ કહેલાતે હેં,
ધુલ ડાલકે આંખોંમેં હમ, હલવા રોટી ખાતે હેં-મસ્ત.
ટોપીકા પયજામા કરતે, સિક્કા પયર બનાતે હેં,

તીન બંદકા જામા પહને છંદ બંદ દીખલાતે હેં,
તુમ જાદુ ટોના શીખો તો સીખલાતે હેં,
તુમ બેટા બેટી માંગો તો દીલવાતે હેં.
જંતર દેતે હેં, મંતર દેતે હેં,
ઝાડ ફુંકણી કરતે હેં, તાવીજ દુઆ બતલાતે હેં—મસ્ત.
હે નારસીંગ બીર, હે નારસીંગ બીર,
બયત્તાલ, ભુત, પીર, બયતાલ ભુત પીર—મસ્ત.

(૬૬)—ખુદાદાદ.

મુઝે હાસીલ હજારો કમાલ, મોહે કોઇ કયા જાનેરે—મુઝે.
બાંકી કૂબનવાસે ટપકે જોબનવા, ચંદાસા નાદીર જમાલ—મુઝે.
માલીકને પઇસેપે પઇસા દીયા હે, દીલ હે હમારા નેહાંલ—મુઝે.

(૬૭)—ગુમાન તારા.

ગોરી સોલા બરસકી. જો હો અપને રસકી,
વોહ મીલતેહી આંખેં ફીસલતી હય.
જરા અંગીયા જો મસકી, હુઇ અપને બસકી,
વોહ ફંદેસે ફીર કબ નીકલતી હય.
મીલે વોહ જો કમસીન, લેના ઓસે ગીન ગીન,
ઓર લગાના ગલેસે, ઉસે રાત દીન.
કરકે દીલકો કડા. લેના આંખેં લડા,
યુંહી બીગડી તબીયત, સંભલતી હય ગોરી.

(૬૮)—સફેદ ખુન.

બનવા પીયા કોઇ ભારી, મોહે રેશમકી ચોલી સાડી,
તુઝે સાદી બનાદું મેં ભારી, ઉસમેં ટાંકા હો ગોટા કીનારી.
ફીર તો હોગી બહાર, નયા હોગા નીખાર;

ગોરે હાથોંમેં ચુડી હૈ કાલી, ઔર કાનોંમેં સોનેકી બાલી.
અભી લાઉં સોનાર, હાં હાં જાઓ બાજાર.

(૬૯)—લયલો નહાર.

આજ ગુલશનપર જોબન હય આયા હુવા,
ગુલશનકા જોબન હય, તેરાહી દર્શન હય, દરપનમેં છાયા હુવા-આજ.
તુહે મેરી જાન પ્યારી, બારી કુમારી નાર, હા ? અરર વાહ !
આન વાલી બાન વાલી, સારી અદા પ્યારી, નયના કટાદી,
ચેહરે પર રોગન હય, મુખડાભી રોશન હય,
બરતન ગરમાયા હુવા—આજ,

(૭૦)—રામ રતન.

ઘર ગુઇયાંપે સોવે કઠોરે જોબન પર તેગાં ચલે--ઘર.
દોડો દોડો સીપૈયા યાર, કીલ્લે પર ગોલા ચલે--ઘર.
ઉંચી કકરીયાપે જીયા લલચાવે, ભાગો ભાગો સીપૈયા યાર.
કિલ્લે પર ગોલા ચલે—ઘર.

(૭૧)—હામાન.

ક્યું જવાની ખો રહે હો શાદમાનીકે લીયે,
પીરીમેં રોયા કરોગે ઇશ જવાની કે લીયે—ક્યું જવાની.
સુખતા હય જબ શજર ફીર વોહ હરા હોતા નહીં,
લોહ કહાની યેહ જવાની, પીરે ફાનીકે લીયે—ક્યું.
આબે રફતા નેહરમેં, ફીર લોટ કે આતા—નહીં,
પા નહીં શકતે ગુજરતા ઝુંદગાની કે લીયે—ક્યું.

(૭૨)—મારે આસતીં,

ફીતરવાલા હીકબતવાલા ચલતા પુરજા હું ઐયાર,
બીખધર કાલા જેહરકા પ્યાલા જમધર ખંજરકા હું વાર.

આફ્ત ઢાઉં, ઘરભરપર દુઃખ ગમ છાઉં. હર સરઘર.
ગારત લાઉં દર જરપર સખસે બહડકર હું મક્કાર.

(૭૩)—કરણ ઘેલો.

હીરીયાં મેરા નામ, મેંહું તંબોલન તડાકેકી.
લાવો કતરની કતરૂં નાગર પાન.
કથ્થે ચુનેકી દોસ્તીમેં હુઇ બદનામ,
અજી ખાને વાલો આઓ, બીડા મેરા લેતા જાઓ.
લાલ મુંહ તો બનાવો, મીયાં આઓ આઓ આઓ—હીરીયાં,
દીલ્લીકા કથ્થા ઔર પુનેકે પાન.
અયસે બીડે ખીલાદું ભુલાદું ગુમાન.
અજી ખાનેવાલા આઓ, બીડા લેતે મેરા જાઓ.
લાલ મુંહકો બનાઓ, મીયાં આઓ આઓ આઓ—હીરીયાં.

(૭૪)—નાજાં.

મીયાં સુનો સાચી બાત, દુનીયા મક્કારી રંગ ઢંગકી,
દુનીયા બદકારી ઐયારી, મક્કારી રંગ ઢંગકી—મીયાં.
જગમેં દગાકી જફાકી હય ધોકેકી બાજી,
ફુલે ફલે કરે ધાત, દુનીયા મક્કારી રંગ ઢંગકી—દુનીયા.
દુનીયા હે પાપી સંતાપી ઉથાપી વ તાપી,
નહીં દેતી સનકા સતકા સાત, દુનીયા મક્કારી રંગ ઢંગકી—દુ.
યારો વફાસે હવાસે યેહ ગાડી નહીં ચલતી,
યહાં સચ્ચા ખાય માત, દુનીયા મક્કારી રંગ ઢંગકી—દુનીયા.

(૭૫)—પ્રતાપી રાજસિંહ.

અખીયાં અલસાની સૈંયા સેજ ચલોને.
લાલ પલંગપર પચરંગી તકીયા, ઉપર ચાદર છાઇ- સૈંયા.
હલુ-હલુ પાઉંરે ધરો, મેરે સજના, જાણે નનંદ જેઠાણી—સૈંયા.

(૭૬)—પ્રતાપી રાજસિંહ.

ફુલ બગીયાં લગાઇઓ મહારાજા. સૈંયા તોરે બાગુમેં—ફુલ.
વ્હો બગીયન મેં કયા કયા બોયા, લીંબુ નારંગી અનાર,
જાંબુ આ ચખનેકો વ્હે બગીયનમેં કૌન કૌન બૈઠે.
સફ્રી મુસફ્રી જમાદાર, દરોગા લીખનેકો—ફુલ.

(૭૭)—નૌતમ શારદા.

મેરો સૈંયા ગુલાબકો ફુલ, અમારો રંગ કેસરીયાં,
ચુન ચુન કલીયોંમેં સોજ બિછાઇ.
મેરો લોટે ગુલાબ કો ફુલ, ઉડાવે રંગ કેસરીયાં—મેરો.
ચંદનકી ચાદર ઓઢે મેરોં બાલમ,
મેરો ઓઢે ગુલાબકો ફુલ, રમાડે રંગ કેસરીયાં—મેરો.
પાન કપુરકે બીડે બડાઉં,
મેરો ચાવે ગુલાબકો ફુલ, સુહાવે રંગ કેસરીયાં—મેરો.

(૭૮)—નૌતમ શારદા.

મેરા દીલને દીવાના જાન તેરે લીયે,
બાલ, બાલ ગજ પિરોતી. મેરા બાલાસા જોબના તેરે લીયે—મેરા.
નાલીસ કરોંગે મયકરને નદુંગી, મયને છોડા જમાના જાન
તેરે લીયે—મેરા.

(૭૯)—મીસ અમીરજાન. રાગ-ખમાચ. તાલ-દાદરા.

મોરે આજ આયે સૈંયા, સખી સોયે ભાગ જાગે,
મોરે આજ આયે રાજા, જીસ દીનસે શામ આયે,
ઘર મેરે બિન બુલાયે, બિનતી કરત ગિરગિર પરત પૈંયા-મોરે.

(૮૦)—મીસ અમીરજાન. રાગ-કહરવા. તાલ-દાદરા.

પલકન પગ ઝાડું સૈંયા, મોરે આયેંરે,

સોઇ તેરે રૂપને, તેરા આદર કરે ન કોઈ;
દુર દુર કરે સહેલિયાં, મૈં મુડ મુડ દેખું તોય,
જો મોરે સૈંયા કો આન મિલાદે, તન મન, ધન જોબન સબ વારૂં.

(૮૧)—મીસ અમીરજાન. રાગ-પીલુ. તાલ-દાદરા.

કહો ગુઇયાં કૈસે કટે સારી રાત, સૈંયા નહીં આવે જીયા ઘબરાવે. કૈસે.
ઐસે બેદરદી સે પીત જો ઠાની, કબહુ ન માની બાત,-કહો ગુઇયાં.

(૮૨)—મીસ અમીરજાન. રાગ-સોરઠ. તાલ-ત્રિતાલ.

વારી જાઉંરે મહમદ તુમપે વારના રે-શેર સે જાન સુલેમાંકી બચાઇ,
તુંહકી કીસ્તી પાર લગાઇ, હિરની બચ્ચે લાઇ, તુમ્હારે કારનારે વારી.

(૮૩)—મીસ અમીરજાન. રાગ-સેહરા-કવ્વાલી.

માલન બનાકે લાઇ કયા, લા જવાબ સહરા,
સહરોંમેં હૈ જહાં કે, ઇન્તે ખાબ સહરા,
મોતી દમક રહે હૈ, કલિયેં મહક રહી હૈં,
દૌલત લુટા રહા હૈ, કયા બે હીશાબ સહરા,
નૌસા બના સલામત, સહેરા ખુદાકી રહમત,
લડીયાં હૈ તાર બારીસ, યા હૈ શરાબ સહરા,

(૮૪)—રાગ-ઝીલ્લા-કહરવા. તાલ-લાવનિ.

હજારો મેરે કાનકા મોતી. (૨),
વોરે મોતી મેરા કીચપરા હયે, લે જમુના જલ ધોતી—હજારો.
અગલે બજાર મેરા મોતી ખોવાયા, પીછલે બજાર ખડી રોતી—હજારો.
ઓરે મોતી મેરા લાખ રૂપેકા. ધર છતીયન પર સોતી—હજારો,
વોરે મોતી મેતો બાલ પરોકે, લે દરપન મુખ જોતી—હજારો.
મોતી, કે બદલે મોતી મંગાદો, મોતી બીના નહી સોતી—હજારો.
એરે મોતી કોઇ ઢુંઢકે લાવે, આધા જોબન ઊસે દેતી—હજારો.

(૮૫)—બીસ રોઝા. રાગ-સોહેના. તાલ-ગઝલ.

નકાબ ઉઠકર જો તેરા આરિઝે રોશન નઝર આયા,
હુવા સાબિત કે ખુરશીદે, કતે આબાદ કર આયા;
ખુદુંગે નાઝે જાનાકીસ ઘડી સીને મે જાપાયા,
દીલે નાઝ હું બરબાદ, કે વાતો વો એ ફીકર આયા.
નીગાહે લુંફતસેં ગેરોંકો, દેખા હમ હુવે બિસ્મીલ,
ખુદુંગે નાઝ તુમને કીસ, તરફ ફેંકા કીધર આયા,—નકાબ.

(૮૬)—મી. મહમદ હુસેન. રાગ-કવ્વાલી. તાલ-દાદરા.

ખાલીકને કયા બનાઇ, હે નુરે નજર નિમાજ,
અંધેરથા જહાંમે, ન હોતી અગર નિમાજ.
અપે એ નિમાજી, સંગ દિલો, સર ઝુકાઓ તો,
દેખોગે અબ દિખાયેગી, કયા, કયા, અસર નિમાજ,
જીનકો ખ્યાલ રહતા, નિમાજોકા રાત દિન,
ઉનકે લિયે બનાયેગી, જીન્નતમેં ઘર નિમાજ,
મર જાય એ નિમાજી; તો તુમ એ નિમાજીઓ.
પડના નઉસ જનાજેહ, નાપાકકી નિમાજ,

(૮૭)—મી. મહમદ હુસેન. (ભંગડખાના.)

કીસીને તુઝે ભંગ પીલાઇ, તેરી આંખોમેં લાલી છાઇ.
જો ઉસ ભંગકો ઘુંટન બેઠે, હોને લગે ઘુંટા ઘુંટી,
જો ઉસ ભંગકો છાનન બેઠે. હોને લગી છાના છાની,
જો ઉસ ભંગકો પીન ન બેઠે, હોને લગી પીના પીની—કીસીને

(૮૮)—મી. મહમદ હુસેન. રાગ-ઠોડી, કવ્વાલી.

યે કૈસે બાલ બીખરે હૈં, યે ક્યોં સૂરત બની ગમકી,
તુમ્હારે દુશ્મનો કો કયા, પડીથી મેરે માતમ કી.

સંભાલો અપને જોબનકો, છીપાઓ અપને મરહમકો,
નહિ ઇશકી ખબર તુમકો, નજર પડતી હે આલમકી,
ઉધર તો હિંચકી યા આઇ, ઇધર તો દમ મેરા નિકલા.
અભી સે હો રહી ખુશીયાં, વહાં હે મેરે માતમ કી.
કરે કીસસે શિકાયત હમ, અજીબ ઉલટા જમામાહે,
બઢાયા પ્યાર જબ હમને, મોહબત આપને કમકી,
ન મીલી યેગા ન મીલી યેગા, કોઇ હમ મરન જાએંગે.
ખુદાકા શુક્ર હે પહેલે, મોહબત આપને કમકી.

(૮૯)—**હામેહુસ્ન.**

તુમસે લાગી નજરીયા હમારી રે,
વાયદેપે તુમ ન આયે તો કુછ ન હમ મરગયે,
કહનેકો બાત રેહ ગઇ ઓર દીન ગુજર ગયે.
ફુલે ફલે ન આ કે ગુલીસ્તાને દેહરમેં,
હમ વોહ શજર હેં બાગસે જો બેસમર ગયે.
કયું ન લેતે ખબરીયાં હમારી રે—તુમસે.
સકુતે દીલ ન હુવા ઇઝ તરાબકે બદલે,
મીલા ન ચયેન કભી પેચો તાબકે બદલે,
જવાં તક ન હુયે મર મીટે હસીનોં પર,
હમેં મોત હી આઇ શબાબકે બદલે.
બીતી જાતી ઉમરીયાં હમારી રે—તુમસે.

(૯૦)—**દીલેર દીલશેર.** રાગ **જીલ્લા-ઠુંમરી.**

કયસી શોભા ચંદ્ર બદનકી, દેખત શુધ બુધ ગઇ તન મનકી—કયસી,
દેત કટારી વોહ મતવારી, ઢબ સયનનકી, ઢબ નયનનકી—કયસી.
મધુર મદન મન મોહન મુરત, ચંચલ ચાલ ચપલ ચીતવનકી કયસી.

(૯૧)—જુલ્મે વહેશી.

સૈયાં મુઝે હાથોંકે કંગન બના દે. કંગન બના દે તું પહોંચી બનાદે.
જો તું કહેગી વોહી શુનુંગા લાઉંગા વોહી મેરી જાન,
(ચલો) તેરી કસમ લાઉંગા વોહી મેરી જાન.
તઓબા તંઓબા તઓબા દેખો છોડો, દુટા મેરા હાથ.
(ઉઈ મર ગઈ હાએ અરે બાપરે.)
બાલીભી બનવાદું તુઝે, બુંદેભી બનવાદું તુઝે,
હંસલીભી બનવાદું તુઝે, કડે છડે દોનોં તરેહદાર.
(હાં) અયસે ચલું. અયસે ફીરૂં ફીર નકરૂંગી તકરાર;
(સચ) સબ કુછ હે તૈયાર, એક બોસા દીલાદે.

(૯૨)—નાજાં.

કાલી કાલી જુલફોંપે છયા લલચાય,તક તક મારે નજરીયા રામ-કાલી.
એક તો ગોરી તેરા ચંદાસા મુખડા, દુજે નયના નીપટ મતવાર.
તીજે, નયનોંમેં અંજન લગાયા, કયા જાદુ ડાલા સુંદરીઆ રામ-કાલી.

(૯૩)—હામાન.

કોઇ સુનો મેરી ફરીયાદ.
ઇસ બનમેં મુજપર ગુજરી હે બેદાદ-હાય, હાય, હાય-કોઇ,
એક તો મુજસે માં છુટી ઓર સબ છુટા ઘરબાર.
તીજે માં જાયા છુટા, રહ ગઇ મેં લાચાર,
દુન્યામેં મુજસા કોઈ નહીં નાશાદ-હાય, હાય, હાય-કોઈ.
હાય મેં પયદા હોતેહી મરજાતી બે સામાન,
યે દુ:ખડા કયું ઝેલતી અધભરમેં હય જાન,
જંગલમેં હય મેરી મીટ્ટી બરબાદ-હાય, હાય, હાય-કોઇ.
શેર કોઇ ખાયે મુઝે યા કોઇ ડાલે માર,

છુટું ઇસ જંજાલસે મેં દુઃખીયા લીચાર,
યેહ બનહી મેરા બન આયા જલ્લાદ-હાય, હાય, હાય-કોઇ.

(૯૪)—**મારે આસતિં.**

દુલનીઆ બના રહે તોરા રાજ,
ચુન ચુન કલીયાં મેં સેજ બીછાઉં, સોવે સાસજીકા છૈયા.
નનંદકા ભૈયા, હમારા સૈયાં ગલે, બીચ બૈયાં.
સોનેકા ઘડવા ગંગાજલ પાની. પીવે સાસજીકા છૈયા.
નનંદકા ભૈયા, હમારા સૈયાં, ગલે બીચ બૈયાં.

(૯૫)—**વિજય રંભા.**

હાયરે કટારીયા નયનોંને, મારા, નયનોંને મારા તેરે, સયનોંને મારા-હાયરે.
જબ દેખું જબ, રંડીકે ઘરમેં બેઠા, બજાયે સારંગ,
હાયરે સારંગીઆ બેઠા બજાયે, ઓયરે સારંગીઆ, બેઠા બજાયે-હાયરે.
જબ દેખું જબ ખડી સડકપે, ખડા ઉડાયે પતંગ.
હાયરે પતંગીઆ ખડા ઉડાયે, ઓયરે પતંગીઆ ખડા, ઉડાયે—નયનોં.

(૯૬)—**ગુણસુંદરી.**

પયસેકી સારી ઇજ્જત માન, પયસે હીસે નઇ નઈ શાન,
પયસા હય આસા યેશકી જાન, પયસે હીસે નઇ નઇ શાન.
પયસા પયસા પયસા, પયસા આલમકા સરદાર-આજ,
હય પયસે હીસે આનો બાન. પયસેહીસે નઇ નઇ શાન-પયસે.

(૯૭)—**ગોપીચંદ.**

અદા ઇશકી દો ચાર, નજરોંમેં મેરે સમા ગઇ,
આશીક હય સચ્ચા, જો મેરે ઇનિકારસે,
આવા હરબાર મગર પાયા આજાર,
રહા ફીરભી નીસાર. અયસી તબીયત લુભા ગઈ.

મુજકો જો ચાહે, મેં ઉસકોભી ચાહું, કેહતા હય મેરા દીલ મુજસે પુકાર.
ચલા આતા હે પ્યાર, નીસતસે સારી જફા ગઇ,
મીલતા હય દુન્યામેં ચાહે બશર જો, ચાહે તો રબ કાભી કરલે દીદાર.
નહીં મીલતા દીલદાર, મેં ઇસકો કીસમતસે પા ગઇ—અદા.

(૯૮)—**કુંદબાળા.**

મય ન માનું ન માનું [illegible]ાય, પીહરવા જાઓ હટોજી ! જા.—મય.
ભર ફુલનકી સેજીયાં રહી અમન ચમન મુરઝાય—પીહરવા,
તુમ ન આયે બાલમાં મેરો, બીતો જોબનવા જાય, પી. જા. મ.
સોકનાં ઘર તુમ રહો નાહીં, અયસો ચલન મન ભાય. પી.
રયેન બીતી સાજના, કાહે સહર મનાવત આય, પી. જા.

(૯૯)—**અંજામે અદાવત.**

ચંચલ ચલપલ છલબલ પરઠલ હરપલ બલબલ જાએંજી.
સબધન તનમન પરસન અરપન નયનન તોકો સમાએંજી.
જુલફન બયરન કાલીસી નાગનસે મન કયસે બચાએંજી.
નીસદીન પલછીન ગીનગીન તુમ બીન સાજન સુખ ન પાએંજી.
સુરત મુરત સોહત મોહત દેખત મન લુભાએંજી.
[illegible]મકત ચમકત ઝમકત સુરત નીરખત્ત ચંદ લજાએંજી.
લટપટ ઝટપટ ચટપટ ગટપટ મધવા પીવે પીલાએંજી.
મોરે, સુગરવા ડારકે કરવા, ગરવા તોરે લગાએંજી.

(૧૦૦)—**બજમે, ઇનસાફ.**

સાંવરીયા મોરા મન હરલીનોરે, મન હરલીનો મોરા મન હરલીનોરે—સાં.
ગાલ ગુલાબી હોટોંપે લાલી—બાલ જાલ અંખીયાં મતવાલી.
જાદુવા છબ કરતી ચીતવન જી હરતી, નયનસે પર સબ જગ મરતી;
સજ રંગીલી ધજ સજીલી, નયનાં મીલાકર છબ દીખલા,
મોહે બેકલ કરદીનોરે—મન હર.

(૧૦૧)—તીલક કુમાર.

જાઓ પીયા જાઓ સોતન ઘર જાઓ,
સોતન ઘર જાઓ બેરન ઘર જાઓ જાઓ.
બાતેં ન બનાઓ જાઓ મોહે ન સતાઓ,
દેખી પ્રીત તીહારી. તુમકો ભાઇ અબ સોતન પ્યારી.
મોસે ઝુટી પ્રીત ન બતાવો—સોતન.
છાંડો મોરી બઇયાં, છાંડો જીયા ના જરાવો.
રોવત હોગી બીચારી, રાહ તકત હોગી પ્યારી તીહારી.
રૂઠી હોગી લો. જાઓ મનાઓ—સોતન.

(૧૦૨)—કનક તારા.

પૈસા પૈસા પૈસા તેરી અજબ બની બલીહારી,
સભી જહાંમેં પૈસા સબપર કરતા તું સરદારી.
તેરે બીના ન ચલે કીસીકો તેરી સુરત પ્યારી,
તેરી ખાતર હમને સબપર ઉઠાઇ યે દુશવારી.
પૈસેવાલે ખુબસુરત ! બીન પૈસેવાલે મુરખ !
અય બારેતઆલા તેરી અજબ બની હે કુદરત.
પૈસેવાલોં કી સભી કરતે તાબેદારી.

(૧૦૩)—કાલી નાગન.

બડી યારો મેરી જોરૂ નેકજાત, કરે ખુદા ખુદા, દીન રાત
હુઇ હય અયસી ન અયસી કોઇ હોગી જહાંમેં નેક સીફાત,
જાહીર ઉજલા બાતીન કાલા, વાહરી ખાલા હાં હાં હાં
શૌહર ઘરમેં આયે તો બોલે-તસલીમાત, ચલ મેરે સાથ. કર મીઠી બાત.
યાર જો તશરીફ લાએ તો બોલે—બદજાત, મારુંગી લાત, તોડુંગી દાંત,
માંગે શૌહરખાના તો બોલે-ખા ભુસા બાસી ટુકડા રૂખા સુખા,

માંગે આશક ખાના તો બોલે-ચખ હલવા દુધ મલીદા તાજા સમોસા.
સર પડી આફત ફુટી. કીસમત, વાહરી મેરી બી. બી વાહ.

(૧૦૪)—**લયલા.**

નજરીયા મીલાયે જાઓરે મોરે સૈયાં,
ચંદ્રબદન મીરગ લોચનીરે મુઠી અંગ સમાય.
પ્રેમ દારૂ પીજીયેરે, ઉમંગ રંગ મન લાય,
છેલા સીપૈયા કનૈયા સાંવરીયા કમરીયા.

(૧૦૫)—**મીઠા જહેર.**

મોરી નારી કરે તકરારી, ખારી નીત ભારી, બરબાદ કરે ઘર ભરકો.
ગમની નીશાની જીંદગી દીવાની, જીતી મસાની હય શૌહરકો-મોરી.
રખે રાત દીન ઘરમેં લડાઇ, ભાત બાતમેં હાતા પાઈ,
હો પડોસમેં લોગ હંસાઇ, સુને નહીં વો મેરી દુહાઇ.
માર માર કર મુઝે ગીરાવે, ફીર સપાટકી ચોટ દીખાવે,
યા રબ ગફુર અય પાક નુર હો, જાયે અંધી બલા દુર.
પેહલુમેં કોઇ રક્કે હુર—મોરી.

(૧૦૬)—**હુસ્નઆરા.**

અજી જાઓ સજન બડે આયે, ચુમોં ન મોરે ગાલોંકો.
મોરે ગાલોંપે યાર, કરે લાખોં નીસાર, હીરે લાલોંકો,
છુએ કોઈ જો નાજોકે પાલોંકો, વારે લાખોં રૂપયનકે માલોંકો-ચુમોં.

(૧૦૭)—**ધુપ-છાંવ.**

પ્યારે તોરે આનો બાનપર ફીદા હે વાલા, ગોરે ગાલોંપે હય દીલ હાલા,
મતવારા તુ હય ગુલે લાલા, તેરા જોબન હય જાની. નીરાલા.
જરા બોસા તો દે દે દુબાલા, અરર અરર બસકર બસકર.
હટ હટ નટખટ બદ ખસલત.

(૧૦૮)—**ખુને નાહક.**

મોરે નયનસે બહે રયનંન, દિન ન, અસુંવન લડી મોતી.
સૌતન બયરનસે દેખત હંસત મય, પીયુ કારન રોતી.
મીતહી જબ નપીત દીખાય કયું ન જીયા જર જાયે.
કહો સખી અબ કાહે ફીરૂં નાહીં અસુંવન મુખ ધોતી.

(૧૦૯)—**હાવ પેચ.**

પ્યારી મોસે સોનેકા હરવા બનાએલે.
હરવા મનાકે મોહે ગરવા લગાએલે,
ગોરી ગોરી બૈયાંકી ચુરયાંભી લાએદે,
હાં ચુરયાંભી લાએદે ચુનરીયાં રંગાએદે.

ભોલે ભોલે મોરે છેલ છબીલે, પે જાઉંગી મેં બલ્લહાર.
એહ ઔરત કયસી હય મકકાર, કયસી સજુ કયસી બનું.
દહેર તો જરા બદકાર, ખુબ ચલા ફીકા.

(૧૧૦)—**ચંદ્રાવલી.**

લો ફુલ જાની વે લો, ફુલ જાની, લેલો, લેલો રે ફુલ જાની—લો,
ફુલોંમેં ફુલ ચમેલી—નરગીસ બડી રસીલી
ગજરે સોહાને લેલો—લેલો—ફુલ જાની,
માલન હું છેલ છબીલી—ફુલોંસી મેં રંગીલી,
ચંપા હું નામી યારોરે—લો ફુલ જાની.

(૧૧૧)—**રામ લીલા.**

સબમેં કર્મ બડા બલવાન, કરની કરે, ભરે ઇનસાન–સબમેં.
દુઃખ સુખ સંકટ અનઘટ ઝંઝટ, હાન લાભ સન્માન,
અનધન બંધન જોબન જીવન, કરનીકા ફલ જાન સબમેં.
કર્મ દીલાયે સાલ દુશાલે, કર્મ ખીલાયે પ્રાન,

કર્મ જરા જો નર્મ હુવા તો, ટુકડે કો હયરાન—સબમેં.
યેક બજાયે ઢોલ મંજીરા, યેક લુંટાયે મોતી હીરા,
યેક પડા મસનદ પર સોયે, યેક ખડા રોટીકો રોયે,
કોઇ છોટા કોઇ મોટા, કોઇ સચ્ચા કોઇ ખોટા,
કોઇ બાંધે લાઠી સોટા, કોઇ પગ પર લોટા,
સબ કર્મ ગતી પેહછાન—સબમેં.

(૧૧૨)—**ચીરાગે ચીન.**

બનકે પુર ફન લાઉં સો મન, અનધન કંચન હા હા હા!
આનન ફાનન બનું મહાજન. લાઉં ફૈરન ટટુ ટાંગન,
ભર ભર દામન ટકે છના છન, રાનીકા બાગ ચૈપાટી કા ગુલશન.
ઠંડી સડક ઓર કુલાબેકા ટવરન, ગીરાનરોલ ઔર હોટલ લંડન,
પવનચક્કી તાજ મહલકા ભોજન, મમાઝાની ઓર માહીમકા દરશન,
ફીરંગા બનઠન લટકન મટકન, બન મન મોહન દરશન લાઉં સોહન,
ઠાટ બાટસે જોબન રોશન, અહા અહાહા! ઓહો ઓહોહો?

(૧૧૩)—**ગોપીચંદ.**

આઇ રાહત કુછ રોજ રહી ફીર, રંજ આયા કુછ આન રહા,
શબકો ચાંદો તારે આયે ચટકે બાદલ કોરે આયે,
દીનકો સુરજ આકે મેહમાન રહા—
કાયમ કબ આલમમેં, કોઇ હરદમ જીશાન રહા,
આલા અદના અફસર કમતર, ઇસ દુનીયાસે ગુજરે આકર,
રેહનેવાલા લેકીન રહમાન રહા—
સચ્ચા દોસ્ત ખુદા સબકા હે ઉસ પર જો કુરબાન રહા.
આલમસે વોહ ગમસે છુટા, હયરત કે આલમસે છુટા;
હર હાલતમેં ખુશ વોહ ઇનસાન રહા—આઇ૦

(૧૧૪)—અલીબાબા.

હય બાગમેં બહાર કયસી છાઇ હુઈ.
છાઇ હુઇ રંગ લાઈ હુઇ—હય.
ફીરતી ઇતિરાતી હુઇ હરસુ બાદે નસીમ,
ઇત્રદાન ગુન્ચે લીયે મીઠી શમીમ,
રંગી શરાબ ભરે પ્યાલેમેં લાલા
લાલી મુખડેપે ખુબ આઇ હુઈ—હય,
કુમરીકી હક કુક કહીં, મસ્ત મધુર હય તાન,
નહરોંકી લેહરેં નહીં, હીરેકી હેં કાન.
ખુલબુલે શયદાકો આજ મરહમે જંગારી,
હરે હરે જખમોંપે સબજોંકી હય કયારી.
હરસુ હરિયાલી હુઇ હર હર હંગામમેં;
જાહીદકી દુર પારસાઈ હુઇ—હય.

(૧૧૫)—રામલીલા.

વારીયાં તો પર મોહન જીવન વારીયાં,
પ્યારીયાં હેં તેરી સાજન ચીતવન પ્યારીયાં;
ચંદ્ર બદન કમન નયન, પ્યારે ફબન ન્યારે ચલન,
હારીયાં તો પર સોહન જીવન હારીયાં-વારીયાં.
* મુખડા ગોરા તોરા ભાયે મોહે જાની,
દીલકો પરેશાંની જાન કો હયરાની,
છોડોજી નાદાની અપની આના કાની,
નુરાની પેશાની મનમાની ઓ જાની,
મારીયાં જમધર ખંજર નયનન મારીયાં-વારીયાં.

(૧૧૬)—ચીરાગે ચીન.

કામમેં હો ઝમક ચમક, રૂપ રહે ચમક દમક,
સજ સજાવ ચલક ઝલક, સાજ બાજ ઠટક મટક,
ઠીક ઠાક ચટક મટક ચાલ ચપલ ચટક મટક—કામમેં.
નીમા જામા ડગલા ટોપી, અચકન ચપકન લેંહગા સાડી,
કુરતી કુરતા અંગીયા ચોલી, સદરા સદરી ઝોલા ઝોલી,
નેફા બખીયા દામન ખોલી, મોજા થયલા પરદા લુંગી,
સીલવાલો જો દીલકી મરજી, હર છબકા કપડા નવતરજી.
મેં હું સબસે પકકા દરજી, લેકીન દૌલતકા હું ગરજી.
કપડે સીના તાડી પીના. જબતક જીના તબતક સીના.
પોશાક સોનેકે મોલ, પોશાક હીરોકે મોલ,
ઠટક મટક મટક લટક, ભભક ઝપક ઝલક ઝમક-કામમેં.

(૧૧૭)—રામલીલા.

પીતમ પદ પંકજ પ્રાન આધાર, મોરા રશીયા રાજ કુમાર પીતમ.
મનકી સોભા ગ્યાન રતનસે, તન શોભા શીંગાર,
બન પાયે રસ ફુલનસે, પ્રાન પતીસે નાર—પીતમ.
પ્રેમ રતન ધન સુહાવન, પ્રેમ અચલ નીસ્તાર,
પ્રેમ પીયાકો હાર હીયાકો, સુખ સપત સંસાર પીતમ,

(૧૧૮)—ચીરાગે ચીન.

મીસ્લે ગુલ હો રંગ બદલો, ચલકે બયઠો તુમ ચમનમેં,
કયા મજા હય અયશ કયા હય, દુઃખ સદા હે લૈંાડી પનમેં.
દીલ મીલાવો ચયેન પાવો. દીલરૂબા હો તુમ સજનમેં,
હર ચલનમેં હર ફબનમે બાંક પનમેં ખુશ અદા,
અલમ ન દર બદર ઉઠા, કુબુલ કર નઝર ઉઠા,
તેરા ફીદા રહું સદા કભી ન હું જુદા—મીસ્લે.

(૧૧૯)—આલમ પસંદ.

કયસી સુરત યે ઉસને. પાઈ, હે મન ભાઇ હે,
દાનાં નેન હે કટારી, પલકેં બરછીસી હે સારી,
ભવે સબસે હે ન્યારી, કયા મુખડે પર સોભા છાઈ હે—કયસી.
મન મેરા તો લેલીયા ઉસને, નેહમેં મુઝકો ફંસાયા હે.
સબ દેશ દેખકે ઉસકી મેરે, મનમેં પ્રીત સમાઈ હે કયસી.

(૧૨૦)—હ્યાત બીન તય.

હેતસે રંગ બરંગી હરકો, હર હર રંગમેં દેખ,
ખાકમેં વોહ અફ્લાકમેં. વોહ, ઉસે ગૌહરો સંગમેં દેખ—હેતસે.
ના વોહ બચ્ચા થા ન જવાં હે, નાતો બુરહા હોય.
અવ્વલસે તા આખીર ઉસકો, એકહી ઢંગમેં દેખ—હેતસે.
મા બાપ ભાઇ બિરાદર સબ હે, અચ્છે વકત કે દોસ્ત,
ઉસકે સીવા કામ આગે ન દોઇ, વકતે તંગમેં દેખ—હેતસે.
ફાની જમીં આસમાં હે. ફાની, બશર ઓર જીન,
ઉસકે જુજ નરહે કોઇ બાકી. ફાનીકે જંગમેં દેખ—હેતસે.

(૧૨૧)—સુફેદ ખુન.

સઇયાં લગાયે દો નયનાં મેં દેખ આઇ,
સઇયાંકા તોતા બ્રાન્ડી પીયત હે, બેવડા પીયે મોહી મએના—
સઇયાંકા તોતા મોતી ચુગત હે. હીરા ચુગે મોરી મ એના—

(૧૨૨)—પવિત્ર લક્ષ્મી.

મોરે પ્યારે પઠાન, નયેના લગાયે બતાયે દીની શાન—મોરે.
મારી નજરીયા પ્રેમકીરે ફેંક ચલાયા તીર,
પતલી કમર લચકા ગઈ, મોરા દીયા કલેજા ચીર.
મોરા જીયા પીયા તુ જલાયેગા-જલાયેગા જલાયેગા નાદાન—નયે.

બારા બરસકી કામનીરે, જલ ભરનેકો જાય,
પ્રીતમજીકી લગી નજરીયા, ઘુંઘટ ખુલ ખુલ જાય.
કોઇ દેખોગા ઇજ્જત ગુમાયેગા. ગુમાયેગા, ગુમાયેગા, દીલજાન-નયેના.

(૧૨૩)- **નયરંગે નાઝ.**

કીસે દુઃખવા સુનાઉં, પલ પલ મેરા જીયા તો,
થરર થરર લરજ લરજ ઘબરાવે—કીસે.
કિસમત દુશ્મન, દુનિયા બયરન, ઓર. મેં નિરધન,
ઇધર ઉધર ભટકતી હું, કહાં જાઉં--કીસે.
મેરે મવલા મુઝે મુશ્કીલ સે બચાનેવાલે,
હો ગયે દુશ્મને જાં સારે જમાનેવાલે,
હે કહાં આજ તુ મકકી. મદની, વલ અરબી,
ઝુલમતે કુફ્રકો ઇમાંસે, મીટાનેવાલે—ઇધર,

(૧૨૪)—**હાતમ બીન તય.**

બાલ ઉતારો ચેહરા સંવારો, બીગડે ખતકો બનાઓ તુમ.
હું મેં હજ્જામ, કયસી હજામત કરતા હું, અબ આવો તુમ—બાલ.
કેંચીમેં દેખો મેરી સફાઇ, કતરૂં પન કોઇ જાને નહીં.
ઉસ્તરા મેરા જીસ પર ફેરા, કાટું ગલા તો માને નહીં,
કંગા બડા પથ્થરસે ઘડા, દોઈ ખુબીકો પેહછાને નહીં.
સાબનમેં વોહ તેઝી મુંહપર, બાલ જે દેગી આને નહીં,
ફારીગ હો કે હજામતસે ઈસ, હોઝમેં જી નહાવો તુમ હું મેં.

(૧૨૫)—**દિલેર દિલશેર. રાગ-બિહાગ-ઠુમરી.**

ખિલ ખિલ છિટક છિટક રહી ચાંદની.
બન ઠંન આઇ જયસી ગોરી મોરી કામિની,—ખિલ,
તારે તમામ ખિલ રહે ભરે નૂર. નગ જયસે નેક અનેક જરે,

સોહે કયસી તારે ભરી પ્યારી પ્યારી યામીની.—ખિલ.
આઇ બહાર, મોતિયા ખિલે ડાર,
જાહી જૂહી હાર સિંગાર ખિલે.
ડાલી ડાલી લાલી જયસી. સૂહેવાલી ભામિની.—ખિલ.

(૧૨૬)—**ગોપીચંદ.**

લેલો લેલો પ્યારે શરાબકી બહાર, નયા નયા જોબન તુમ લુટો મેરે યાર—લેલો.
હા સંભાલો મોરે હાથોંકા કંગના, છોડો ન તોડો મોરી મોતનકી માલ.
જાઓજી છેલા મોરી બંયાં ન મરોરે, અયસે કયા નીડર તુમ હો ગયે, દીલદાર—લેલો.

લાલ ધરો ન મોરી સાડીકા પલ્લા, લાજોજી લાજો લાલાજી લગાર.
બોલોજી બોલો સૈયાં, પીયા બુલાવે, હો જાગો પ્યારે હમારે હુસ્યાર—લેલો.

(૧૨૭)—**ગોપીચંદ.**

કીસીસે નહીં પ્રીત લગાની ભલી, સબ દિલબર હે છલી—કીસીસે.
જબતક જવાની, તબતક હે જાની, ફીર જાનીસે આનાકાની,
જબકે જવાની ઢલી, હરે હાંરે, જબકે જવાની ઢલી—કીસીસે,
જો આકે ભંવરા કલીયોપે ગુંજે. આખીર વોહ બાત ન પુછે,
જબ બેરસ હો બેકલી, હરે હાંરે હાંરે, બે રસ હો બેકલી—કીસીસે.

(૧૨૮)—**દિલેર દિલશેર. રાગ-સિંધ ભયરવી-લાવનિ.**

બને હો નાદાન તુમ કે લરકે, ઇલાહી તૌબા! ઇલાહી તૌબા!
જો બયઠે હો ઇસ જગહ અકરકે, ઇલાહી તૌબા! ઇલાહી તૌબા!
હિલાક તુમ આપ હોગે બેશક, હમેંભિ તુમ લે મેરોગે બેશક!
મરોગે કયા દારાહી પ ચડકે, ઇલાહી તૌબા! ઇલાહી તૌબા!

હમારી અચ્છી સલાહ માનો, હમેં ગર અપના રફીક જાનો,
યહાંસે ચુપચાપ ચલદો તરકે, ઇલાહી તોબા! ઇલાહી તૌબા!

(૧૨૯)—ઉસ્તાદી. રાગ—ખ્યાલ.

કરૂં સોલા સીનગાર, હું મેં નાજુક નાર— કરૂં.
ઇમલીકે ઝાડ નીચે કલ મેં જા બેઠું, મોંહપર કપડા અપને સમેટું,
ચંપા કે સર પર પઘડી લપેટું, ચલું યે ચાલ, સરકી દું બલા ટાલ.
નીકલે દીલકા બુખાર—કરૂં સોલા સીનગાર.

(૧૩૦)—અલાઉદ્દીન.

પીયો પીયોજી રાજા રંગીન રમ,
રંગીન રમ યે ચંપીન રમ—પીયો પીયો.
રાજાકો મોરે મેં બના બનાઉં, અયસા બનાઉં કે બને હો કમ—પીયો.
રાજાકો મોરે મેં દારૂ પીલાઉં, એવડા પીલાઉં મેં ફેની પીલાઉં,
કબાબ ખીલાઉં મેં ગરમા ગરમ—પીયો પીયો.
રાજાકો મોરે મેં લગન લગાઉં, અયસા લગાઉં કે લગી હો કમ—પીયો.

(૧૩૧)—દિલેર દિલશેર. રાગ—કલ્યાન, લાવનિ.

મતલબ કે કિસ્તીમેં બયઠે હિમ્મતકો પતવાર કરે,
બહરે જહાંમેં મુસ્કિલકે મૌજોંકા વોહી પાર કરે—મતલબકે.
હારબિ હો કો હારસે જી છોટા ન કબી જિનહાર કરે,
હિમ્મત બાંધે, ખારકોબી વ્હો ગુલદસ્તા યા હાર કરે—મતલબકે.
હું મયં શરપર તેરે ફિર તૂ ખૌફ હય કયું એકાર કરે?
દાર પ ચડનેવાલેકો ચાહે તો ખુદા સરદાર કરે—મતલબકે.

(૧૩૨)—દોરંગી દુન્યા.

પંછી મુસાફીરેં સકલ જગતમેં, કોઇ આતા હે કોઈ જાતા,
દાન ધરમ ઓ કીરીયા કરમ, એ કામ અંતમેં આતા હે.

જુઠી બાતેં બનાકે માનો, લાલચસે ક્યા પાતા હે,
સુન મુરખ બસ કામ વો આવે, હરકા ગુન જો ગાતા હે,
લીયે કટારી નગરી સારી, લુપ લોભ પન પાતા હે.
ફીર બનેગી અંત સમે જો, લીખી બાતભી ગાતા હે,
છીન માંતર મેં પીંજરા તજકર, ઉડ પંખેરૂં જાતા હે.
પાપ ગહરયા. સરપે લાહે; ક્યા ફલ. ઉસકા પાતા હે.

(૧૩૩)—**મીઠા જેહર.**

અટારીયોંપે ગીરારે કબુતર આધી રાત,
સુન ભાભી મોરી હમ, તુમ કરેં દોદો બાત.
નહીં નહીંરે દેવરા, ભાઇ તેરા જાગે સારી રાત,
ખેંચ લાયા હે બલા, કૌન સરે બામ મુઝે.
લોગ કરતે હેં તો, કીસ નામસે બદનામ મુઝે,
રાતકે વકત હમે પાઉં, યું છુપકર આના.
આપહી સોચલેં હે, આપસે ક્યા કામ મુઝે.

(૧૩૪)—**દિલેર દિલશેર. રાગ જિલા—લાવનિ.**

દિલે નાદાં હય ઇસિ પર સૌદાઇ, જીમેં ક્યા તેરે આઇ!—દિલે.
કાજલકી હય કોઠરી રહે, જાગે જો ઇસિકે બિચ,
કાલિખસે વ્હો કબ બચેગા. ઉત્તમ હો યા નીચ,
હય ઇસિકી ચાહ રાહે રૂસવાઇ—જીમેં.
કામ બુરા, અંજામ બુરા હય, સબ કુછ હય નુકસાન.
લગી લગન તો કૌન જતનસે છુટના હો આસાન!
ઉસતકી ઉલફત અબ હય દાનાઇ—જીમેં.

(૧૩૫)—**પાક દામન.**

જીગરમેં આગ લગી હે ગમકી, સુધ રહી હે ન તનકી,

થર થર છતીયાં મોરી ધડકે, મેહમાન હું કોઇ દમકી·
કયા કહું ગેહના, ગમ હે, ગે સહના, છાઈ ઘટા હે જમકી—જીગર.

(૧૩૬)—**સુફેદ ખુન.**

જીયા તરસે બુંદરીયા બરસે, સખી દીન કયસે કટેંગે બહારકે.
જીયા જાએ ઘબરાયે કાસે જોબન દીખાઉં સીંગારકે.
ભંવરા ગુંજે ડાલી ડાલી, બોલે કોયલ કાલી કાલી,
સેજીયા ખાલી પીયા નહીં આલી, હાયે કયસે રહું જીયા મારકે.

(૧૩૭)—**દિલેર દિલશેર. રાગ—દેશ—ઠુંમરી.**

જિયા ડર કર તોરી કાહે ભર ભર આવે છતીયાં,
કયસી બતીયાં ડરસે ઝુઠહી સુનાવે,
કાહે તું ભયાનક મુંહ અપના બિચકાવે—જિયા.
ચલ તુ વતન અપને, ચલના અબ હય લાજિમ,
વહાં બાતે હયેં કઈ બનાની,
ફિરકે ગુજર ઝટપટ જાવે, દુઃખકી રતિયાંરે—જિયા.

(૧૩૮)—**મુસરૂ હસીના.**

ખેડે,કી બસીયા તીરીયા હું રસીયા, સુખસે રહું મેં નગરીયા—ખેડેકી.
ઇસરે શેહરકી ફુવડ હે નારી, લાખન રૂપૈયા બીગડીયા.
હીલમીલ પનીયા પી ન જાને, ટંગડી પસારે સજનીયા—ખેડેકી.
હમરે શેહરકી સુધડ હે નારી, ચુની ભુસીમેં ગુજરીયા,
પીસું પકાઉં મેં કુટું રે છાનું, ભર ભર ઓસારૂં ગગરીયા—ખેડેકી.

(૧૩૯)—**વિક્રમ બિલાસ.**

મેરે જોબનકી લુટી બહાર, દેખો તો વો બાલમાં.
ગલેસે ગયેરકો હે રે લગા લીયા હમને,
મુવેકો અપની બગલમેં દબા દીયા હમને,

પરાયે મર્દકો બોસા, દીયા , લીયા હમને,
ફરેબ. ભાઇ કે ખાતી એ ખાલીયા હમ,ને
હુઇ ભાઈ કે ખાતીર નાચાર, દેખોજી વો બાલમાં-મેરે જોબનકી.

(૧૪૦)—દિલેર દિલશેર. રાગ-ખમ્માચ, ઠુમરી.

મેરી આંખોંમેં બસેરા કરો, આ જાત્રો, આવો.
મયેં હું ખિ.દમતમેં મૌજુદ, જ.રા ખો.ફ ન ખાવો-મેરી.
જયસે ગુલોંકે બિચ ખુ.શબુ રહે મુઅ.ત્તર,
નજ.ર જિગરમેં આવો. છિપ જાઓ. છિપ જાવો-મેરી.
બાઇ.સ તુમારેહી, જીતા બચા મયેં હું.
સનમ કરમ કરકે, દિલદારી ફરમાવો-મેરી.

(૧૪૧)—નયરંગે નાજ.

નયનોંસે નયનાં લડાય યાર જાની,
અરમાન દીલકા, મિટાય યાર જાની-નયયોંસે.
ઉસકે અશવેપે વારી ઉસકે ગમજેપે વારી,
લુભાય લુભાય નજર, જીગર દીલદાર જાની-નયનોંસે.
પ્યારા કલંદર, હોગા બારીસ્ટર, લાગેગા ડલ્લે, દો દો કનીસ્ટર,
હુંગી મીસીસ મેં, હોગા, વોહ મીસ્ટર,
જલેગી નેબર બલેગી સીસ્ટર-નયનોંસે.

(૧૪૨)—સયફુલ સુલયમાન.

તુમને રોના નહીં, શોક કર નીંદ મેરી ખોના નહીં,
હુકકા બોલે ગુર ગુર ગુર ગુર, ચીલમ કરે ચતરાઈ,
તંબાકુ તો સીડી, મીલી, ઓર અફીનભી, ન. પાઇ-તુમને.
સુબ્હો નીકલતેહી મેં તુમ્હારે, દુશમનકી લું જાન,
તબહી મુજકો સચ્ચા સમઝના, તુમને પાગલ, ખાન-તુમને.

(૧૪૩)—દિલેર દિલશેર. રાગ—જિલ્લા ગઝલ.

યા રબ મગેં ગિલા કિસ્સે કરૂં કૌન મેરા હય,
ફરિયાદરસ અબ તૂહી બસ અય મારે ખુદા હય—યા.
કિસ્તી મેરી ગિર્દાબે હલાકતમેં ફસી હય,
અય બહરે કરમ દેખકે, તુ ઉકદાકુશા હય—યા.
ગુલ્જાર ન છોડેગી કભી બુલબુલે શયદા,
સૈયાદ અગર જુલ્મ ભી, કર ડાલે તો કયા હય—યા.
આલુદા ગુબાર ઉસ રૂખે. દિલબરકો ન દેખું,
હો જાવું તહે ખાક, યહી મેરી દોઆ હય—યા.

(૧૪૪)—જંજીરે ગૌહર.

કોન બીપત અંત પાયે રામ, કબ આવોગે મોરે ધામ,
એક તો બેરી જાનકા, ઓર ઇશ્ક લગીયા જાત,
મોત ન માને જામીની, ઓર ઇશ્ક ન પુછે જાત.
જા કે આસન ઉંચે ઉંચે, વાંકી નીચી ગોર,
કફન લપેટે ચુપકે લેટે, બડે બડે મોંહ જોર—કબ.

(૧૪૫)—અમૃત.

છયલા ન દો મોહે ગાલી, મેં નાજોં પાલી.
મેં ફુલનકોસી ડાલીરે, હું નાજોં પાલી—છયલા.
છેડ છોડકો જગમેં ઢુંડો, ઓર કોઇ મતવાલીરે,
મેં નાજોં પાલી. છયલા ન દો મોહે ગાલી.

(૧૪૬)—દિલેર દિલશેર. રાગ—કાલિંગરા લાવનિ.

સબ કામ બનાના આતા હય, હર રંગ જમાના આતા હય—સબ.
સંદુક રાતકો તોડું, બંદુક બાતકી છોડું, આંખ એક લાતમેં ફોડું,
કોઇ મરતા ગિરતા આયે, ઉસકો બંદા કચ્ચા ખાયે,

દુબ્લે પત્લેકો દો મારે, કુત્તે બિલ્લીકો દુતકારે,
કુછ મારબિ ખાના આતા હય-સબ."
કુછ જેબ કાટકે લેલું, સૌ હાથ દાવકા ખેલું, સૌ ઢંગકે પાપર બેલું.
અંધે બહરેકો લલકારું, મુર્ગી કાટું, કવ્વા મારું,
સોતા દેખુ ગોતા દે દું, લરકા હો તો લરકા ખેદું,
હર ફનકા બહાના આતા હય-સબ.

(૧૪૭)—હરીશ્ચંદ્ર.

 જીયરારે કલ નહીં પાયો સગરી રતીયાં—જીયરા.
કહીં નહીં ભાવે કછુ ના સુહાવે,
હીયા ડર પાવે, બીહરત છતીયાં—જીયરા.
ધરકત આંસ, ચઢ રહી સાંસ, જબ સુધ આતી,
ભર આતી છાતી, બાસરત બતીયાંરી—જીયરા.

(૧૪૮)—ખુસરૂ હશીના.

ઓહો મન મોહીના તોરી ઝુમ ઝુમ ચાલ—ઓહો.
હાથોંમેં હે પયમાના, મતવારી તોરી ચાલ,
મદવા ભરકે દે ગઇ, બજાતી ચલી તાલ—ઓહો.
મતવારે તોરે નયના, ઓર ગોરે ગોરે ગાલ,
તોરા બાલા જોબના, ઉમરીયા ચવદા સાલ—ઓહો.
મોરે ડબરીખાન તોરી, તોંદ હે પખાલ,
અહા મોરે તોંદીલે ઇસ કુપ્પેકો સંભાલ,
અપની સુરત ભુલ ગયે. રંડીપે ગીરી રાલ—ઓહો.

(૧૪૯)—બીમારે બુલબુલ.

બીના દેખે કસર, કયસે હો પ્યારી ફબનકે,
મન તરસે ડરસે બરસ—બીના.

ખમે ગેસુમેં જાન, ફસા દીલ હે નાદાન,
નહીં છુટના આસાન, ફરમાં બજાઉં મેં સરસે--બીના.
હુવા સીના ગુલજાર, ગુલે દાગોંસે યાર,
રહો દીલમેં હરબાર, હે યેહ અછ્છા કહીં ધરસે—બીના.

(૧૫૦)—**આશીકકા ખુન.**

મોરી મન માની મોહેના, મોહે ચયન, દીનો રયન,
દરસ સરસ બીન તોરે, નાહીં સોહેના—મનમાની.
બસ ગઈ જબસે તુ મનમાં હમારે, તોહે દમભર નહીં બીસારે.
જાવે ન જબ તક યમ કે દવારે,
તબ તકભી ન બીસરંગે, હમ જાની તોહેના—મનમાની.

(૧૫૧)—**રામ લીલા.**

આયે નહીં પ્રાન પ્યારે, કયા હુયે સાજના હમારે.
જીદંગી મેં કીસકે સહારે, ઓ સખીરી—આયે.
નાકારી જીંદગી કોન કામકી હે,
કીસકો હાલ સુનાઇયે, પ્રીતમ કહાં પાઇયે,
લીખીયે જો પાતી પીયા પાસ, બીરહા મારે કારી, મોરે જીયામેં કટારી.
છાઇ બડી એજારી, નયનોંસે નીર રહે જારી,
કાહે આયે નહીં આવન—હારે—આયે.

(૧૫૨)—**વીક્રમ બીલાસ.** રાગ—કવ્વાલી, ગઝલ.

પઢો હરનામ અય મયના, અચલ હો—જાયેગા પીંજરા,
નીકમ્મા હો ગયા જીસ રોજ, કીસ કામ આયેગા પીંજરા,
પંખેરૂ, લા-મકાંકે તુમ. પડે હો આ કે પીંજરેમેં,
કહાંતક, કેદ ઝીલોં ગે, કહાંતક ભાયેગા પીંજરા,
હવા અયસી ચલેગી કોઈ, દમ અયવાને આલમમેં.

ન રેહને પાયેગી મયના, ન રેહને પાયેગા પીંજરા,
કીસિ દીન આકે સૈયાદે, અજલ જબ જાલ ડાલેગા,
સુવા ઉઠ જાયગા ખાલી, પડા રેહ જાયગા પીંજરા—પઢો.

(૧૫૩)—**અમૃત.**

સાંવલીયા ગીરધારીરે, બાંકો છયેલા,
હાડો હય બનવારી, તમવારો દઇ મોરારે.
લાંગરવા રોકે ગયલ—સાંવલીયા.
હાં પનીયા ભરનકો મેં જમનાજી ચલીરે,
ગાગરીયા મોરી તોડીરે, કર મોસે ઝકઝોરી,
બરા જોરે દેખે સયલ—સાંવલીયા,

(૧૫૪)—**ઉસ્તાદી.**

મત મારો તમનચા હવેલીમેં —મત.
સોનેકી થલીયામેં ભોજન પીરોસુ, હમરે ખવૈયા બરેલીમેં—મત મારો,
પાનીકે બદલે મેં કેવડા પીલાઉં, હમરે પીવૈયા બરેલીમેં-મત મારો,
ચુનચુન કલીયાંમેં સેજી, યા બીછાઉં, પાંચ પાનકા બીડા બનાઉં.
હમરે ખવૈયા બરેલીમેં—મત મારો.

(૧૫૫)—**નાજાં.**

પ્યારે તેરે પ્યારી શાન, તુઝપે ફીદા મેરી જાન,
બાતોંમેં દીલદારી, નયના હે મતવારી,
જાદુ ભરી સારી, સયન બાન—તુઝપે.
જુલ્ફ કે ઇશ્કને છીના, મુઝે જંગાલ કીયા,
તેરી રફ્તારને ઝાલીમ, મુઝે પામાલ કીયા,
જીકો લુંભાતી હેઆન બાન, મુઝમેં નિરાલી હે જાન શાન,
પ્યારા તુ લાસાની એ ગુમાન —તુઝપે.

(૧૫૬)—રામ લીલા.

ત્યાગ કરો માયા તજો સંસાર, તજો સંસાર ભજો કીરતાર-ત્યાગ.
સંગ ન આગે સાથ ન જાયે, ઝુટ હે સવદા યેહ. ઝુટા બાજાર-ત્યાગ.
અંતકો ફુટે. દેહ યે છુટે, કાંચ. કી કાયાસે રેહના હુશીયાર-ત્યાગ.

(૧૫૭)—અમૃત.

જોબન બાલારે સાજનવા ચલે કીસપે તડપતી છોડ,
અબ અખીયનમેં નીંદ ન આવે, જાઓ નહીં મોંહ મોડ-જો.
મુઝે લયલો ન હાર, નહીં આવે કરાર, રહું જારો ન જાર,
લગે અશકોંકા તાર, ગમે દુરીસે હાર, જાઉં જેરે મજાર.
દે કે આહો નાલે, ચલે કીસપે તડપતી છોડ-જોબન.

(૧૫૮)—હ.સીન કા.તીલ.

પ્યારી કયું પ્યારી કયું ઘભરાત હય,
કલ નહીં પ.ડે બીપતા ગુ.જરે કાહે જારી.
પહે દુલારી દિન રાત હય-પ્યારી.
સાજન બાલા જલદી દીપાવો, ધીરજ મનવાકો દિલાઓ,
રોને ધોનેકો હઠાવો, અયસે ગ.મકો આગ લગાવો.
ખુશી દેના ખુદાકી જાત, હય-પ્યારી.

(૧૫૯) -કરીશમયે કુદરત.

નીત ફેરો માલા રબકે નામકી, દુર હય દુઃખ પીર,-નીત,
કંચન કાયા અંધન માયા, સુંદર સિયામ શરીર.
સપનેકી સંપત હે બંદે. નહીં તેરી જાગીર-નીત.
ખાક હુવા જો જીતેહી જી, બના વોહી અ.કસીર,
જીસને જીતી જમકી બાજી, વોહી બડા બલબીર-નીત.
બાજીગરને ખેલ રચા તો, લગા હસતીકા હાટ,
બાજીગરકી બીગુલ બજી તો; બદલ ગયા સબ ઠાટ-નીત.

(૧૬૦)—હુશીન કાતીલ.

પીઆ મોરે તોરે, તોરી છલ ભરબતીઆં, જીઆમેં બસી હુંય હરબાર.
હાં હાં હાં હાં હિજકા યારા નહીં ગવારા, કયસે કરૂં હય હાલ.
સુન પ્યારે મતવારે. ઓ પ્યારે દુઃખીઆરે,
સુની સેજ પડી પીઆ, તુમ બીન મોરી,
કરો નહીં યું તકરાર-પીઆ મોરે.

(૧૬૧)—કીરશામયે કુદરત.

મેરા દીલ હે દીવાના તેરે લીયે. તેરે લીયે જાની તેરે લીરે-મેરા,
નીસદીન જલીયાં નીત એકલીયાં, રોના રૂલાના જાની તેરે લીયે-મેરા,
તેરે લીયે સબી છોડદી શાહી, અપના બીગાના જાની તેરે લીયે-મેરા.
નહીં જાન જલાના જાની મેરે લીયે-નહીં જાન. (૨)
દીલકા તુમ્હેં કયા ભેદ બતાયેં, દીલ ન લગાના જાની મેરે લીયે.
નહીં જાન જલાના જાની મેરે લીયે, મેરે લીયે જાની મેરે લીયે-નહીં.

(૧૬૨)—હુશીન કાતીલ.

અરે છયલા મોરે જીઆમેં બસી, છબ તોરી,
ન્યારી પ્યારી તન મન વારી-છયલા.
ય્હે મોહની મુરત, હિરદે. કે દરપન વામે.
લાખો છીપાએ, સાજનવા સાંવરીઆ.
-તોરી પ્રેમ કટારી લાગી જીઆમેં કારી.
=ગિરધારી બલિહારી તોપે વારી, હય જીઆમેં બસી.

(૧૬૩)—મીઠા જેહર.

મન મોહન તોરે નયના અજબ રસીલે,
નિર્ભય નિપટ નસીલે-નયના.--મદ મતવાલે પ્રેમકે પ્યાલે,
કેહરકે પીલે પીલે પીલે, મટકીલે ચટકીલે ખટકીલે-તોરે નયના.

(૧૫૪)—હુશીન કાતીલ.

જરા નયનાસે નયના મિલાએ જાવ, મેરી જાન, નયનોંસે નયનાં
મીલાએ, જાવ.
આશિકતો કયસે લગતે ગલે હંય, હમકોભી જાની બતાએ જાવ.
અજી હમ દિલ ન કિસીસે લગાએંગે, નાહક ન સદમેં ઉઠાએંગે.
આજ જીન્કી આંખોમેં જાદુભરા હય, કલ વહી આંખે દિખાએંગે.

(૧૫૫)—જેહરી સાપ.

કહું કાહે શરમકી હે બાત, મુસ્કીલસે કટતી હે રાત—નીગોડી.
મોરી સુની હે બગીયા માલીસે ખાલી, ફુલે હેં ફલ ફુલ પાન—દઇરે મોરી.
ગયા પેહલા જમાના—અબ તો નિભાના.
ગદરા ગયા ગોરા ગાલ—મુઇ ચોલી ન અંગમેં સમાના.

(૧૫૬)—હુશીન કાતીલ.

તોપે બાલમવા, મય જાઉં નિશાર પ્યારે સાજનવા,
દિલોજાંસે હોંગી મંય બલિહાર. જાઉં નિસાર.
મત હોના શાકી હમ દમ પર, મનહર દિલબર તુ ઇસીઆન,
જોબન સારા તુજપર વારા જાઉં નિસાર—તોપે૦
મદન મોહન પ્યારા હય, નિરાલા બનસીવાલા, બૈયાં ગરેડાર.
લુભાઉં દિલદાર.—જોબન સારા તુજપર વારા જાઉં નિસાર.
લટકાલી જહરાલી નિરાલી હય નાગન ફુનકાર—તોપે૦

(૧૫૭)—ખુને નાહક.

પીયુ મીલનકી બતીયાં સુન આઇ હું રતીયાં.
ઘર છોડા દર છોડા હે આજ,
પ્રેમકી લાગી મોહે, એ દીલપાર ગઇ હે કતીયાં.
કારી લાગે ભારી લાગે, રયનન દુશમન બની,
મન ઘબરાવે જીયા અકલાવે ફુટે છતીયાં,

(૧૬૮)—કુન્દબાલા.
ભર જોબનવા મન મોહનવા, આયેરહી મદમાતીરે—ભર.
છલબલ ચાલત નયન લડાવત, પતલી કમલ લચકાતીરે.
જીયા જલત મન કાંપન ન લાગે, મોરી ધરકત હે અબ છાતીરે-ભર.
(૧૬૯)—જેહરી સાપ.
નાર જાકી પવિરતા વોહી શાદ જગમેં,
શાદ જગમેં, વોહી આબાદ જગમેં—નાર.
નારી પતિવરતા જાકી, વાકો સ્વર્ગ હે જીતેજી.
લબપે હોગી ના ફરીયાદ જગમેં—નાર.
પાછ જો કરકસા નારી. જીતેજી, નરક. હે ભારી,
સંપત હો સારી. બરબાદ જગમેં—નાર.
(૧૭૦)—ખુદા દાદ.
કરમ કર મેરે હાલ પર અય કરીમ,
તેરા નામ રહનામ હય ઓર રહીમ—કરમ.
તુહી દોનોં આલમકા સુલતાન હય,
જહાંમેં નુમાંયાં તેરી શાન હય—કરમ.
ફના હોનેવાલા હય, સબ કારોબાર,
રહે નુર તેરા સદા આશકાર—કરમ.
(૧૭૧)—ખુરશીદ જરનીગાર.
ધું એકી ગાડી ઉડાયે લીયે જાએ, પેસેકા લોભી ફીરંગીઆરે બાબુ.
જાત નહીં દેખે જમાત નહીં દેખે, એકહીમે સબકો બીઠાય લીયે
જાય—ધું એકી.
હીંદુ મુસલમાન ભંગી ચમારસે, ટીકીટકે રૂપીએ, ગીનાય લીયે
જાય—ધું એકી.

દીલ્લી શેહરસે ચલે જો મુસાફીર, બંબઇ કલકત્તા, ભગાય લીસે
જાય—ધું એકીકી.

(૧૭૨)—દાગે હસરત.

ગુસ્સા છોડો દીલ મત તોડો, દીલબર પ્યારી ખાના ખીલાવ,
હલવા મલીદા કલીઆ સાલન, આલુ ગુઇયાં ઓર પલાવ,
જર્દા શીરની ઓર મુતનજન, અખની બીરઆની મંગવાવ,
કુલીયા આબી નાન પરાઠા; ફુલકે બાકરખાની પકાવ,
રોશ કુફતા ગુરદા કલેજી, ભેજા કુરમાબી ખીલવાવ,
ઓજડી પચોની કબાબ સુમેસે, પાયા શીરીબી દીલવાવ.
લડડુ પેંડા બરફી જલેબી, ગગન ગાંઠીયાબી મંગવાવ,
દુધ દહી રબડી બાલાઇ, પુરી કચોરીબી પકવાવ.

(૧૭૩)—સૌભાગ્ય સુંદરી.

પીલે શરાબ મોજેદાર મેરે યાર—પીલે.
જાહેર દીલકો જોશમેં લાવે, રંજ હટાવે હજાર મેરે યાર—પીલે.
દર્દ તમામકો ગર્દ કરત હે, સરદમેં. બહોત બહાર મેરે યાર—પીલે.

(૧૭૪)—અસીરે હીર્સ.

મજા દેતે હેં કયા યાર, તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે,
નીકલી મેરે દીલસે આહ, જાતા થા વોહ રસ્કે માહ.
દેખા દુસ્મનકે હમરાહ, દોનો હાથ ગલેમેં ડાલે.
પેહલેથી મુજસે તકરાર—અબ તું કરતા હે પ્યાર,
અબ તેરી તરફસે યાર, મેરે પગમેં, પડગયે છાલે.
તેરી ભવેં હય યા શમશીર, તેરી ચીતવન હય યા તીર,
હયેં આંખે બુતે બેપીર, યે હય જહેર ભરેદો પ્યાલે.
કોઇ દમકા હું મેહમાન, એક નજર ઇધરબી જાન,
તેરી આંખોકે કુરબાન, આહ મુહ ફેરકે જાને વાલે.

(૧૭૫)—હવાઇ મજલીસ.

મેં તો બાવરચીકી બેટી, મેરા બાપ દાદુમીયાં—મેંતો.
મોગરા મેરી માદર પ્યારી, નામ ચંબેલી મેરા,
કાલેખાંકી મા.અશુક મેં હું વોહ હય મેરા ચેરા—મેંતો.
કાલી કાલી સુરત મેરી, કાલેખાંકી સારી,
ગોરે મોંહકો આગ લગાઉં, કાલી મુઝકો પ્યારી—મેંતો.
લટક મટક કર ચલી બજારમેં, હાથમેં લેકર ટોકરી,
નજર ભર કોઇ દેખો લોગો, બાવરચીકી છોકરી—મેતો.

(૧૭૬)—હરીશ્ચંદ્ર.

મન મયલ મીટે તન તેજ બડે, દે રંગ ભંગકા લોટા,
સૌ રોગ ટળે, સૌ સોગ જલે, કરે ભંગ અંગકો મોટા,
જબ તાર જમે, આજાર રમે, નવ હાથ બડેજી છોટા,
તન સાફ, મન સાફ, હો આદમી ખોટા—મન.
લે કંદ દુધમેં ઘોલા, તો ભંગ બના અનમોલા,
કર પાર ભંગકા ગોલા, હરબાર બોલ બમબોલા,
ઉઠ ભોર નહાકે ગંગ, ચડા લે ભંગ, જમાલે રંગ,
નીરાલે ઢંગ, દીખાકે જંગી કુંડી સોટા—મન,

(૧૭૭)—હરીશ્ચંદ્ર.

હો ન દીલારામ, તો કયા દીલકો આરામ,
દીલકો આરામ, ન તો જીનેસે કામ—હો.
આંખોંને કાતીલકે, બરછી હય મારી,
મેં બન કે મતવારી, હું કાતીલ પર વારી.
હય જીસે બેજારી લાચારી—કયા દીલકો.

(૧૭૮)—ચત્રા બાકાવલી.

કોઇ હાલ કહો જાકે, મેરી પરીકો સમજાકે—કોઈ
તેરી ખબર દે કઓન મુજે, ઓર લાવે કોન નીશાન,
તુઝે કહાં મેં પાઉં જાન, યેહીહે ધ્યાન, રહા હેરાન—કોઈ.
અય પંખ પંખેરૂં ઉડે ફીરે, તુમ જગે જગે પર દુર.
કહીં નઝર પડી વોહ હુર, સરાસર નુર, જો હે મજબુર--કોઇ.
સુનો સુનો અય બનકે દરખ્તો, સુનો મેરી ફરીયાદ,
કહાં જમા મેરા શુમશાદ, કરો ઇમદાદ, મેં હું બરબાદ—કોઇ.
અય જમીન ફટજા, જરા તુ હટજા, નઝર પઢે ઇસરાર,
કહાં છુપી હે વોહ દીલદાર, ગુલે બે ખાર મેરી ગમખાર—કોઈ.
હવા સલામો પયામસે હે, જહાંમે તેરા નામ,
જહાં મીલે વો ગુલઅંદામ, તું દે પેગામ, યેહીહે કામ—કોઈ.

(૧૭૯)—દીલ ફરોસ.

પ્યારા મોહનીયા નિભાના હોગા, ગમ જો હોગા. ઉઠાના હોગા.
આશીકકો બોસા તો શીરીં લબોંકા, દેના હોગા દીલાના હોગા—પ્યારે.
ચરચે તો ઉલફતકે યેહી રહેંગે, હમ નહોગે જમાના હોગા—પ્યારે.

(૧૮૦)—દાગે હસરત.

તુમ ન આયે નગરીયા હમારીરે,
રહી સુની સેજરીયા હમારીરે- તુમ.
આંખેં દીખાકે તુમને મેરે દીલમેં રાહકી,
સીને કે પાર હો ગઈ, બરછી નીગાહકી.
તુમસે લગ ગઈ નજરીયા હમારીરે--તુમ.
જચ્ચતા નહીં હે હાય તુમ્હારી નીગાહમેં,
આંખોંકો અપની મેંને બીછાયા હપ રાહમેં.

આઓ આઓ ડગરીયાં હમારીરે– તુમ.
રખના ન તેગ કાંધેપર અય ફીત્નાગર કહીં,
બલ ખા ન જાયે મુફતમેં નાજુક કમર કહીં,
માનો માનો સાંવરીયાં હમારીરે—તુંમ.

(૧૮૧)—ચત્રા બકાવલી.

જબકે કલદર બન બન ફીર કર બંદર લેકર આતે હેં.
તાલી બજાના નીસદીન પલછીન બંદરકો બતલાતે હેં,
તુને આકર કયું દીખાયે મોહે બંદરવાકે. ખેલ–તુને,
ભોલે ભાલે મનકો નભાયે તોરા ખેલ,
ઇનિસાનોંને કયસા પાયા હેવાનોંકા મેલ –તુને.

(૧૮૨)—તીલસમે સુલયમાન.

મેંતો ભર જોબનમેં આઈ, કરતી નાજ ઓર નખરા,
નામ મેરા ચંપા બેગમ, ગુલબીબી હે માંદર.
નુરમીયાં હે બાપ મેરા, કરતી હું યે જાહેર,
આતા હે યે કોન અરે હાં, અય ઓ– મેરી માજી,
જીસને મેરી નાક કાટીથી, વોહી યે હે પાજી.
દેખો ઇસસે અબ ચલી-તર, કયસા હું મેં કરતી,
મીઠી મીઠી બાતેં કર કર, સર પર ઇસકે ચડતી.

(૧૮૩)—ચંદ્રાવલી.

ગજરા બેચનવાલી નાદાન યે તેરા નખરા.
ફુલોંકી ડાલી હે તેરી નીરાલી આંખોંમેં હે કેસી. લાલી.
કહીં લડ ગઇ, કહીં અડ ગઇ, યે તેરા નખરા,
ખુબ નીકાલી હે, દેખા યે ભાલી, બાતોંમેં ભોલીભાલી.
કહીં ડર ગઇ, કહીં મર ગઈ, યે તેરા નખરા,

નાજ દીખાદે જો અદા ક્ષતા દે, નેકોંમેં કેસે આવે.
અરી ચલરી, નહીં છલરી, ગે તેરા નખરા;

(૧૮૪)—**ઉદયભાણુ.**

બટેવા ગુંથન દેરે મીજાજી, બટવા ગુંથન દે,
આજ મોરે બાલીકા બાલા જોબનવા બટવા ગુંથન દે.
ચીકનમેં ચીકના પીપલકા પતવા, ઉસસે ચીકના ઘી,
ઉસ્સે ચીકના પ્યારીકા જોબના, યારોંકા લલચાય જી—આજ.
નદી કિનારે પલંગ બિછાયા, પાયા ડુલડુલ જાય,
કીસ પાપીકી નઝર લગી, મેરા પરદા ખુલખુલ જાય—આજ.
નદી કિનારે બગલા બેઠા ચુનચુન મછ્છી ખાય,
બડી મછ્છીકા કાંટા લગા તલપ તલપ જી જાય.

(૧૮૫)—**મુળરાજ સોલંકી.**

સનનન સોહે સાંવરીયા સામ,
પ્યારી પ્યારી નેનોંપે વારી વારી જાઉં—સનનન.
એક તો ડારે પીયા મુખડેપે આંચલ, દુજે દીખાવે ઉંગલીઆં રામ,
તીજે ભરે મોરી છટીયાંપે ચુટકી, કયા જાદુ ડારા ગુજરીઆં સામ,
—સનનન.
તાક જમાવે મોરા જીયા લુભાવે, નયનોંકી ડારે પતંગીઆં રામ,
જાવો હટોજી ન બઈયાં મરોરો, છોડો હમારી ડગરીઆં રામ.

(૧૮૬)—**ખુરશીદ જરનીગાર.**

જીસકા જાની જુદા હો જાવે, ઉસકે આશકકોં, નીંદ ન આવે.
બારા જોબનવા પ્યારી સુરતીયાં. દેખું તો જીયા લલચાવે, સો મોરી જાન.
ઉંચી અટારીયાં ચંદનકી બારીયાં. ચડું તો જીયા ઘબરાવે, સો મોરી જાન.
ગહેરાસા કુવા પતાલ જળ પાણી,
ભરૂં તો જીયા ઘબરાવે, સો મોરી જાન.

(૧૮૭)—

તું હે ભોલી ભોલી જાન, બતીયોંમે રતીયાં ભુલા દેતી.
તેરી બલીહારી હુશીઆરી દમામ.
સચ્ચે ભુલાદે ભાન, મેરી દીલે જાન—તુહે ભોલી.
અરે ફ્-તેહખાંજી બોલ, મારા બાપનો છે કોલ,
મારા વાલમજી લોલ, પ્યારા બોલ બોલ.
રંગીયા રશીયા તું છે મારો પ્રાણ,
વશ કીધી છે જાન, મને મારી મોહ બાણ—તુહે ભોલી.

(૧૮૮)—**દાગે હજરત.**

મોરી કામનીયાં તોરે ગોરે ગોરે ગાલ,
મોરી મોહનીયાં તોરે લંબે લંબે બાલ.
મદ સે હું મેં મતવારી, મતવારી મોરી ચાલ,
કાંટા લગા પ્રેમકા, મેં હો ગઇ બે હાલ મોરી.
આંખે તેરી મદભરી, ડોરે બડે લાલ,
ઠુમક ઠુમક ચાલ ચલે, કમરીયાં જયસે બાલ મોરી.

(૧૮૯)—**નાજાં.**

સુનો મેરે યારો, યે છેલકા કહના,
અકેલે રેહના. બડા મજેદાર—સુનો.
જંજાલ હેં જોરૂ બચ્ચે. પામાલ હે અચ્છે. અચ્છે,
હેં હાલ યેહ સચ્ચે સચ્ચે, શાદી કે યાર—સુનો.
જોરૂ લા કે. ઘર બના કે, યાદ સબ કાંગે તીન,
તેલ નહીં હે, નાન મંગાદો, લાવ લકરીયાં બીન,
સુનો તુમ ઓર મજેદારી.
ચોરી કરો, દેઢ ભરો, ચાહે મરો, ચાહે ગરો,
કુછભી કરો જોરૂ કો પેસેકા પ્યાર—સુનો.

(૧૯૦)—ખુરસીદ જરનીગાર.

મોહે રેશમકી સાડી દીલાઓ—
સાડી દીલાવ ચોલી પહેનાવ, એ ધનીયા દુકાનીયાપે. મોસે લે જાવ.
ગોટા કીનારી દેહલીસે મંગા દો;
લા દોગે ના મેં કુરબાન, હાં હાં મેરી જાન, એકવાર બોસા.
સાડી લાદો, ચોલી લાદો, ફીર બોસા માંગો.
ચલો મારકીટ આવ, પેહલે પયસે તો દીખલાવ,
પાસ પાઇ નહીં ચાર, મારવાડી દે ઉધાર, તો હો પ્યારકી બહાર લાવ.

(૧૯૧)—ભુલ ભુલેયા.

સબ ઘર પાગલ સબ ઘર પાગલ, સબ ઘર દીવાંના,
અંદર પાગલ, બાહેર પાગલ, ચકકરમેં આના.
નોકર પાગલ, ચાકર પાગલ, કીસકા ગમખાના,
સબમેં અબદુલ કરીમ દાના,—
યા ખુદા કયા હુવા ગઝબ, યા ખુદા પાગલહેં સબકે, સબ.
કયા કરના મેરે મવલા, હે પાગલ આલા અવલા.
હે ખુન હમારા ખોલા છુટા પીના ખાના,
આગ લગાઓ તુમ દર દર ફીરના હો માઅલુમ.—સબ.

(૧૯૨)—અલાઉદ્દીન.

પૈયાં મેં લગું ઓ ચાચા પીયારે મોરે, ચીંતા હમારી બીસારે પીયારે મોરે.
ચકકે નસીઓંકે તારે પીયારે મોરે, દેકે રૂપૈયઃ દુલારે પીયારે મોરે,
ચાચાને મુજકો બનાયા ગુલામ, ચમન કરજા પીઆર જીગર નીડર મુદામ.

(૧૯૩)—ગોપીચંદ.

જાવોજી જાવ કીસ નાદાનકો ફુસલાને આયે.
કીસકો બેહકાને આયે, કીસકો બેહલાને આયે.

બાતોંમેં લાને આયે, ધાતોંમેં પાને આંયે—જાવોજી.
આગે ઉસ્તાદકે ઉસ્તાદી કરને આના કયસા,
ફીરતે હો ઘેરે ઘેરે, કરતે હો હેરે ફેરે,
આતે હો મેરે ડેરે, જાતે હો બનકે ચેરે.
જા અય બન્દે, અયસે ફન્દે. ગોરખ ધંધે દેખે ચંદે.
કયા હમકો સીખલાને આયે—જાવોજી.

(૧૯૪)—**ભતૃહરી.**

છોડદે અભીમાન માન અબતો, મનવા મેરા--છોડ.
રાજપાટ સબ જુઠે જાનો, કયું તુમ હોત હેરાન;
ન્યારી પ્યારી નહીં હે તેરી, મત કરના ગુમાન, માન—અ.
જુઠી પ્રીત જગતકી દેખી. મત ભુલે નાદાન.
બાહીર રંગ રૂપકો દેખી, મત હોના ગુલતાન તાન—અ.
ચલ જંગલમેં ભેખ ધરેંગે, તજી જગત તોફાન,
જગત સ્વપનસે જાગ્રત હોજા, ગુરૂસે લેના જ્ઞાન, જ્ઞાન—અ.

(૧૯૫)—**મહમદશાહ. [illegible]ા-મલ્હાર-કુમરી. તાલ-લાવણી.**

રૂમઝુમ બદરવા બરસે, દામની દમક પવન ચલે.
પાપી પપૈયા પિયુ પિયુ કરે—રૂમઝુમ.
મહમદશાહ પીયા, સદા રંગીલે, ઉન બીજ જીયરા તરસે,
નાની જાની ચુંદરવા મેહાબરસ રહી, ભીંજ ગઈ સારી તનસે-રૂમ.

(૧૯૬)—**હુસ્નઆરા. રાગ-સારંગ. તાલ-હિંચ-લાવણી.**

છલ બલીયાં દીખાઓ અરી ખુશીયાં મનાએ સબ ગાએરી,
ઓ સખી ગાએરી, હાં ! સખી જાએરે, જેલાલસે જમલશે.
કમાલરે. રીઝઓ સખી સબ ગાએરી,
બાહાર આઇ ખુશી છાઇ હેએ બધાઈ, એ બંધાઇ,

ક્યેદ ગ.મસે રેહાઇ પાઇ ગમસે રેહાઈ પાઇ.

સરવર બરતર કે અસરસે હમ અલ બલબલ જાએ–જલબલીયાં.

એરી સરપર બરતર કે સરપરસે, હમશબ, બલબલ, જાએ-છલભલીયાં.

(૧૯૭)—સીલ્વર કીંગ,

વ્હે કાલી કાલી છાઇ ગરદુંપે ઘટા, સારે ઉ.ડાઓ ગ્લાસ—હાંરે.

મતવારો ઉ.ડાવો ગ્લાસ, કોઇ રસીલા સજીલા હોં સા.કી,

હાંરે રિન્દોંકી મ.હેફિલમેં લગી હય પ્યાસ,

મહેશર બપાહો, ખુર્રા અદા પર ર.હમતસે મીકશ નીરાસ.

શાહ ર.હમતસે મીકશ નીરાશ.—વ્હે.

(૧૯૮)—કી.મતી આંસુ.

અય દાવરે રોજે. હિસાબ કરમ બે હિસાબ તેરા હય,

કરીમો રહીમ બચાલે હવસો, હવાને આ ઘેરા હય.

શમ.ગે ઇમાસે સીનોંકો ન્ફ.રમાં નુરાની બારી તા.અલા,

"આંખોના બીના નીંદે ગ.ફ.લતકી ઘેરી હયં તારી કીકા ફેસ હય,

દરિયા તેરી રહમતકા બે પાયાં શાહિનશાહે જહાં હય

ખા.લિસ તુ મુખ.લિસ તુ શાને ગ.ફ્ફારી સત્તારી કરતારી,

દિખલાના ઢાંપલે અ.થબોંકો ખાતી આસીયોંકે,

દાંમાંને રહેમનમે મૌલા, મેરે મૌલા તેરે હાતોં હય,

ઇજ.જ.તો આબરૂ આસરા તેરા હય.

(૧૯૯)—ખ્રાએ હસ્તી.

દેખી નાહીં ચતુર સુઘડ કોઇ નારી, નીત નેક ચલનપર વારી વારી.

પ્રેમ મંદરીયા મોહની અંખીયાં, પ્યારી ન.જર ન.જર બીચ લજીયા,

ગુનસે મોહે મન જગતકી પ્યારી.

(૨૦૦)—સિલ્વર કીંગ.

દરસ દિખાઓ અપની પ્યારીકો પ્રેમકી મારી કો.
તુમરે દરસમેં રોવત અંખીયાં આઓ લગાઓ છતીયાં,અપની પ્યારીકો,
બીનતી સુનો મેરી નાહી સબ્ર ઉસ અપની દુલારીકો,
મુખ નહીં ફેરો દરસ દીખાઓ, અપની પ્યારીકો.

(૨૦૧)—કીમતી આંસુ.

મેરે જોબનપે લાલો જવાહિર જડે જવાહિર જડેરે મોતી બડે,
પ્યારી સુરતીયાં મોહની મુરતીયાં, નયનોસે નયના મિલાયે મોરે,
બાંકા રંગીલા રસીલા જવાન દિલો જાંસે કુરબાન હો પાંઉ પડે.
ખિરામે નાજસે કબકે દરીભી શરમાયે, અદાયે હોશરૂબાંસે પરીભી શરમાયે.
જબીંપે ચુનકે ગર અફશાં નજર ફલકપે કરૂં,
સિતાર ક્યા હય મહોતુશતરીભી શરમાયે, જુબના હટીલે બડે મુ ચડે.

(૨૦૨)—ખ્વાબે. હસ્તી.

તન પ્રેમકી રાખ લગાલે તું વહાં જોગન બનકર જાના હય.
જાન આજ રગોંકે તારોંપે ઉલફતકા રાગ સુનાના હય,
અય આંખોંકી ગંગા જમના, સ્વામીકા પાઉં ધુલાના હય,
દિલસે ચલ અપને દાગોંકો, મોહનપર ફુલ ચઢાના હય,
મંય બલ બલ જાઉં મુખડે પર તુમ ઉનચરનો પરવારી હો.
મય તબ જાનું કે પુજારી હો જબ રાજી વોહ ગીરધારી. હો.

(૨૦૩)—સિલ્વર કીંગ.

જગકો દોરંગી પાયા, મુરખ જો લલચાયા.
કોઈ રખે ફોજ રિસાલે, કોઇ ઓઢે સાલ દુસાલે,
કીસીને તો કમલી પાયા, મુરખ ક્યું લલચાયા.

કોઇ બુંદ પાનીકો તરસે, કહી અબ્રે રહમત બરસે.
કહીં ધુપ હય કહીં છાયા, મુરખ જો લલચાયા.

(૨૦૪)—કીમતી આંસુ.

નાતે જાતે દૌલતકે સારે જાન લો પ્યારે,
સભી નાતે દૌલતકે પોતે સારે નવાસે બેચારે.
ભરી જેબહો ખુશહો જોરૂ બચ્ચે બાલે. સુખ ધયન પીયારેવારે,
સોંચ અરે કોઇ બેજરકે. મૂપે નાં જુતી મારે,
માત પીતા સારે ઝુટે નાતા હએ મતલબકારે,
પૈસા પાંવે નાં ઇન્સાં. તો રબકા નામ બિસારે.

(૨૦૫)—ખ્વાએ હસ્તી.

તેરે દિલકી લંગીકો બુજાને મેરીજાન, કોઇ લાએગે બાંકા સાંવરીયા.
એરી ગુઇયાં ન દિલકો જલાઓરી, ચલો ચંચલ છબીલીઓ રોકો જબાન.
વોહ પ્યારા દુલારા દુલારા મેરી જાન, બાંકી દુલનીયાં બનો મેરી જનીયા.
સાંવરે સલોનોપે વારો તુમ જાન, બન ઠનકે, પ્યારી સુંદરીયા.

(૨૦૬)—સિલવર કીંગ.

મોહેન• આવે ચયન કાસે કહું દુઃખ દોહી,
સુધ બુધ સગરી લે ગઈ, સુન સુન બતીઆં દિન રતીઆં,
ભરે છતીઆં ઓ અંખીઆં, ચલ ચલ ભઈ કાસે કહું દુઃખ આવે.
પ્યારી રો. રો, કરતી કયું જાન હલકાન,
યહે આંખ અશ્ક બારીસે આવે ના.
બાત હમરી સુનલે સારી મત કર જારી.
મૌલા દુઃખ ટાર, પયારા તોરા આવે જાન માન,
નિરાસ હું મેં ઉદાસ હું મેં, આવે ના. ચયન કાસે કહું દુઃખ આવે.

(૨૦૭)—**કીંમતી આંસુ.**

જીયા લુભાયે છબપ્યારી બબમાં તોરી, આવો પીયાં આઓ.
ગલે લગ જાવ નાહીં શરમાવ, બબમ મય તોરી,
નિગાહ હટતી નહીં રૂખસે જો ન દીદેકી.
કહીંયે સારી મેહબ્બત હો મુ હન દેખેકી,
રહે જફા મેંભી પ્યારે, જરા ખિલાયે વફા,
લગી હય મહેજરે ઉલ્ફતપે મહોર બોસેકી.

(૨૦૮)—**ખ્વાબે હસતી.**

નીસદિન સુમરન વાકી જપત હું, કલ ન પડત ઉન બીન મેહકા.
દરસ દિખાકે જીયરા લુભાયો—મન ભાયો જાલમ મહેકા.

શાએર } જીસ દુનિયામેં ફરીદોસે, વિસાલે યાર કહેતે હંય.
હય અપની ખુશ નસીબીસે ઉસી ગુલસનમેં રહેતે હંય.

નયન કે સયનસે ચયન બિસારા, મોહે લીયો બાલમ મહેકા—નીસદિન.

(૨૦૯)—**કીંમતી આંસુ.**

પ્યારે તોરે મદ ભરે નયનાં મોરે મન ભાય,
પ્યારે તોરે મદ ભરે નયના રસ ભરે નયના મીઠે મીઠે,
બયના. પરે સુખ ચયના હા હા હા.
બાંકી ચાલ ધીમી ધીમી, બાંકીહી ભવેઁ કમાંન.
લે જાંન પ્રાંન બાંકી અદા બાંકો તુ સદા,
બાંક પનસે લુભાય હાં હાં હાં.

(૨૧૦)—**સિલ્વર કીંગ.**

કયું તેરી રહમત સોતી હય, એ કાદિર કુદરત વાલે,
લાચારોંકો દેતે હય જીલ્લત, ઓહે ઈજ્જત વાલે,
કોઇ નંગાં કોઇ ભુકા, કોઈ હય લાચાર,

કોઈ ટુકડે ખાતિર ફિરતા. કોઈ હય લાચાર,
કોઈ આપશે રાહતમેં, હય, કોઇ હય બીમાર,
ફરકી જાનિબ ધ્યાન રખો, સબ જુઠા હય સંસાર કયું૦

(૨૧૧)—કીંમતી આંસુ.

ભાઇ બહન હયે નામ કે, નામકા બેટા બાપ,
નદી નાવ સંજોગયે બીછડન ઔર મીલાપ,
માતા તોયે દેહ હયે, બહન ભાઇ દો હાત,
ઉંગલિ કટે દુઃખ હોત, હય, હાત કટે જી જાત,
ધીર બહેના ધરોરી, રહમ કરી હે રામ.
જી ન ઉદાસ કરો. ધની કાહી ધ્યાન ધરો,
દઇયા દઇયા નીર દઈયા, વો ભૈયા હયના ના નાના,
દીયે પરલો પતંગા જરત હય, દીયા દીયેપે નાહી મરત હય.
પ્રેમી હોતી જાંવો ખોતા નાહી ભાઇ હય કસાઈ,
તુ તો બિચારેના ભાઇ બિસારેના વાકો નહી પરવા,
હોની અન હોની નહો, જાન કે જાં.નાંહી જાં અપની ખો.
માંન લે દાતા કયા ભુલેગા નાં જાના ના.

(૨૧૨)—સતી પદ્મિની.

મોરે બાંકે સીપઈયાં ન મારોરે કટરીયાં,
ન મારોરે કટરીયાં, ચઢ આવરે અટારીયાં,
પઇયાં પરૂં તોરે કહું કરજોરે,
ધરધર ધરકત હે છતીયાં, પીયા જીયાના સતાઓરે. જીયાના જલાઓરે.
સાવરીયા. સલુણા ન મારોરે નજરીયાં.

(૨૧૩)—અજીતસિંહ.

કજરા રાખો છીપાઇ જમાના ખોટા,. જમાના ખોટા જમાના ખોટા.

કાપર પહેનું મેં હરી હરી ચુરીઆં, કાપર કરૂં મેં સીંગાર બાલમ મોરા છોટાં.

શાએર } કજરા દીદું તો કર કરે, સુરમા દીયે ન જાય,
જીન નેનનમેં પીયુ બસે દુજો ન સમાય,

જમાના ખોટા જમાના ખોટા.

(૨૧૪)—કીંમતી આંસુ.

બશર ફ.ક.ત દર્દે દિલકી. ખાતિર અદમસે આયા વજુદમે હુએ.
કે દિલકે પરદેમે દર્દ બનકર કોઈ સમાયા વજુદમે હુએ.
તુન તીરે હવસકા નિશાંના, દિલકો ગાફિલ બના,
કયું હુએ જાહીલ બના સોચ કયું દિલ બના ગર હુયે દાના,
જંજાલ માયા હુયે છોડો નિરાસાકી આસન તોડો.
કાહે બહનસે ફેરી નજરિયાં દેખી આજ બસ ચાહ તુમ્હારી,
છોડો દમ ઝાંસેમે લાના.

(૨૧૫)—સતી પદ્મિની.

કુછ ઉલ્ફતકી ખુબી આશક જાને, હવસી જાને કયાં,
હવસી જાને કયા ભલા, ઉસે હવસી જાને કયા,
આશકો માશુક દોનોંકે દિલમેં, હો બેકરારી ભરીજો,
વસ્લકી લજ્જત હો દોનો, તરફકો બરાબર આગ લગે,
ઓર હી-માશુક મેરા હય દિલબર, શાહકી ઓર પરીજો.
દુસ્વાર માનો હય દીલકા મીલના, દોનોંકી દો દો જગે.

(૨૧૬)—કીંમતી આંસુ.

ગાએં ખુશીમેં નાચેં સભી કરો મીલ સખીયાં રંગ રલીયાં,
પ્યા જીયા હય સોહાના સમા હય પ્યારા પ્યારા કએસા આલી.
આજ કલી હુએ જીકી ખીલી ચલીએ મહકતી એરી સખી,
અદાએં પ્યારી દિખાએંગે અદાસે જીકો લુભાયેંગે,

હજારો રીતને જગાયેંગે કુસ્તા અબરકા માગે ન પાની,
મહેફિલ હય સુરાની અદાસે લુભાતી ચલી કામની,
કરે જાદુ નયના પ્યારા લાગે ગોરા જોબના,
બહારે જવાની દેખો સુરા કરે જશ્ન યુંહી હગ,
ગાએં હમેશાં ખુશીકા ગાના,

(૨૧૭)—અજીતસિંહ.

પીલે પીલે જમાનેમેં થોડા જીના, બહેતી ચલી હય શરાબકી નદીઆં.
અર્ગવાની હય એ પાની, પીતે હય કોઈ ગ્યાની, લાયે જેવાનીકી નીશાની
પીલે પીલે રંગ પાની.

લુત્ફ તબલી આતા હય, મસ્તે શરાબે જામમે.
બહાદો અપની નાવકો, શરાબ કે તાલાબમેં,
પીનેમેં સાંસ મત લો, ડુબ જાઓ એક શરાબમેં,
કુચ્ચ તુમ કુચ્છ હમ, નહીં બન જાઓ એક શરાબમેં.
જીસને યે પચછાની સુરત, ઉસકી હય નુરાની,
ફીર ન શીસા ન પાની ન હોગી મેમાની.

(૨૧૮)—સતી પદ્મિની.

જાલીમૂ જલાદ કયસા, બેદાદ અઇસા ઉસ્તાદ,
બડા આજાદ કીયા બરબાદ.
પ્યાર સ્યારસે ખ્વાર. ઝાર લાચાર કીતને,
ફીરતે હય એ ચારે, મારે હો કર આવારે, સારે તોબા તોબા પુકારે.
પ્યાર કહે બીમાર કીતને, ઇશ્કમે લાચાર કીતને,
માશુકપે તન મન વારે ફીરતે, હય લાખોં બિચારે,
હરદમ દીલમે દીલદાર.

શેર } કઠીન પ્રીતકી રીત હય, કોઇ ન દીજો દીલ,
વરના જગમેં જાન લે, ખાકમેં જાયગા મીલ.

(૨૧૯)—કીંમતી આંસુ.
બલમા ન મોહે દો ગારી, છતીયાં ધડકત મયે વારી,
જાયે હય યારીકે ઘર, ચોરી ચોરીઓ નાકારી.
બદસિદ્ધાંત કર ન ઘાત, મુજસે છલિયા રહે ના દુર,
દેખી હમારી ખતા કોઇ, મુકો કાલા કિયા તુને કરદી આબરૂ પાની,
દે દે મુઝે સમ સરકી કસમ, મારૂ નહીં દમ હોગા, નહીં ગમ.
(૨૨૦)—અદલ–ઇન્સાફ.
ખીલી ખીલી હય મે મોરી નવ જવાની,
રસ બસ બન મન ટટત સ્યામ મો દીન રતીયાં—ખીલી.
મય હું બાલી ઓર નિરાલી.
ગાલોંમેં આઇ લાલી ફીર નયે નયે હોત કાલી.
મય હું ફુલી ફુલી આલી સખી—ખીલી.
સાખી—બાંકે પૈયા પ્યારે મારે કે ઉ દીન યહાં તો આઇયે,
દરશન બિના તલપત હું મય બાલમ છબી બતલાઇયે.
બૈયાં ધરૂં પૈયાં પરૂં રસિયા ન કભી રિસાઇયે,
નાંહી સજનકી રીત યે, યહાં આઇયે વહાં જાઇયે.
કારી યે કટારી મોહે બિરહાકી લાગી તારે,
આજા પ્યારે કરે કુચ્છ બતિયાં—ખાલી.
(૨૨૧)—કીંમતી આંસુ.
ડીયર ફાધર પ્યારી, જોરૂ તુમ પર હય કુરબાન,
હય ડીયર પૈસા સમજે, બેટા દો ઉસીકો માન,
હા હા હા હા હા હા હા સચનો બોલે વાહ બાવા જાન,
અબ રહેં સહેં ખુસ્તર હસ બોલે મિલકર,
દિન અચ્છે હયં આયે ફિર કર,

ઝુઠ ન બોલો બર ખુરદાર જિન્હાર,
તોબા તિલ્લા સૌ બાર, હો લાઅનત ઉસપર છેસો બાર,
ઝુઠ ન બોલો બર ખુરદાર જિનહાર,
બાપકો ઉલ્લુ બેટા ન બનાવો, નહીં નહીં ડીયર ફાધર,
નહિ ખતા હોગી એક ઇંચ ભર, ભેજો લાહોલ અયસે બેટે પર
હો તુંમ હમ સબકે ફાધર બાંટલો દૌલત સબ મિલકર,
ખુંશિયાં રંગ રલિયાં દિન રતિયાંહાં,
કીજે કીજે કીજે ભાડેકે હંય બેટે સબ ગીદીખર,

(૨૨૨)—**નુગસે-સાપ.**

બાલમ દીન રતીયાં જઇગો, યે નયના મીલાવે જાય,
મીસ્સી મંગાવો, કાજલ મંગાવો, દરશન બીન લલચાય,
બાલી ઉમરીયા. મીસી મંગાવું, શુરમા લગાએ નહીં ચેન,
અંખીયાસે અંખીયા મીલાવો, મોહનીયા તડપ તડપ જીવ જાય.
હાય ઉાય તડપ તડપ જીવ જાય. બાંકે સાંવરીયાં મારૂં કટારીયા,
પીયો પીયોજી શરાબ મેયે યાર,
તન મન ધન દઉં જોબન, છોટી ઉમરીયાં જાય, વાહ, વાહ.
છોટી ઉમરીયાં જાય—બાલમ.

(૨૨૩)—**સરદારબા.**

ભલે આયે હુજુર મોરે આંગનમેં,
••ખેલો મેરે રંગીલે યહ ગુલશનમેં-ભલે૦
સેજ બીછાંઇ ફુલોંકી મોહન, ગજરા પેનાઉ મુજરા લ્યો સાજન,
આવો બીડાઉં નેનનમે-ભલે૦

(૨૨૪)—**સૌભાગ્યવતી.**

પ્યારે તોરી બગીયાં કે દૂંગી મે કે દૂંગી, (૩) પ્યારે.

મીઠી લગત હૈયે ગરજ સબનકો, ગરજ સરી બૈદ બેરી સબનકો,
દરસ કરનેકો તરસ રહીથી, કલ ન આવે મેરે જીકો સબ રતીયા-પ્યારે:

(૨૨૫)—**સરદારબા.**

હાંરે મોરી લગી સજનસેં લગનવા હો લગનવા, રે લગનવા-હાંરે.
દીયો દિલદાર તોહે સારો જોબનવા,
વાહ વાહજી વાહ વાહજી વાહ વાહજી વાહ-હાંરે૦
સમાલો નેનન અયે મોરે સાજન!
લાચાર મેં લાચાર મેં લાચાર હું લાલ,
દિલદાર મેં દિલદાર મેં દિલદાર હું યાર—હાંરે,

(૨૨૬)—**વસંતસેના.**

મોરી બાલી ઉમરીયાં લુભાયે જીયા,
ગાત ગોરી બાત ભોલી, લાગે નયના કટારીકે જાદુકે માર—મોરી૦
મયકી પ્યાલી ગાલકી લાલી, કરું ઘાયલ જીગરકો હા યાર;
મેરે ગોરેસે ગાલોંગે લાલે નિસાર, દેખો બાલે જોબનકી બહાર,
લાલ આવો દીલ લુભાવો જાએ ગ્રય ગુબાર—મોરી૦

(૨૨૭)—**બુદ્ધદેવ.**

તેરી બતલા દે હુંશિયા...રી, કુછ મંત્ર મોહકા ડારી,
હોગા મેરા કામ સિદ્ધ અબ, તુંહે ચતુર સુજાન,
મધુકરકા જ્યોં કમલમેં, હોતા હે પરવશ પ્રાનરે—તેરી.
તેરે તિરછે નેન બાનસે, હોગા વો લાચાર;
જ્યોં પારાધી હરિણુકો, શર માર કરે બેજારરે—તેરી.
મેં મદમાતી છેલ છબીલી, છલબલસેં ભરપુર;
ભલભલે ટોં પાડું પલકમેં, કયા ઈન્કા મકદુરરે—તેરી,

(૨૨૮)—વસંતસેના.

મોરે બાલે જોબનવાલી ડાલીયા ઝુલ રહી,
જએસે દુટે ખટારે પર પાલીસકા તેલ.
કએસી પ્યારી સાહેની સુરતરે—મોરે,
મુઠીકો ઇસ્ક વસાયા કયુરી રંગ જમાયા,
દેખો થઇ કલાસકી દાયા, વાહ કયા હુસ્ન હય પાયા.
લટકેસે ચટકેસે ચલચલ રૂમઝુમ કરતી જાય—મોરે.

(૨૨૯)—તારા સુંદરી

• જગાકે હારીહો બાદીલો જગેકના.
ચાર ખુનારી ચોકરી ઉસપે કાતે સુતરે કતેકના.—
પીયુ કારન પીલી ભયીરે, લોગ કહે ભયો રોગરે બચેકના—જગા.
શાંમ સલુનો ઘર આવીગોરે, અંતર ભયો આનંદ સખી રીઝેકના-જગા.

(૨૩૦)—ઉમાહ્દવડી.

માર કયુંના ડાલી મોરે રસીયા-હાંરે-સઇયા•
બરછીકા માર કોઇદમ જીવે,
ધાયુલ કયું ન કર ડાલી મોરે રસીયા-
અયે સનમ ઓ સંગ દીલ કુછ ખોભ કર અલ્લાહકા
કીયે મેને સવાલ એકભી જવાબ તેરા નહિ
અય સબકેહ દેના મેરે ગયેરતે ગુલજારસે
આજતક હય કીસ લીયે પોશીદા અપને યારસે-

(૨૩૧)—તારા સુંદરી.

ગોરીયાં પુજન ચલી હનમાનકું, પુજન ચલી હનમાનકું.—
તેલકી પુરી હનમાનકો ચઢાવું, ધીકી પુરી મેરે યારકું.—
આકડેકા ફુલ હનમાનકું ચઢાવું, ગુલાબ ચંબેલી મેરે યારકું.—ચંબેલી.

તેલ સીંધુર હનમાનકું ચઢાવું, અત્તર ફુલેલ મેરે યારકું.—
ચલ ચલીજા નાલે નાલે, કરદે બંદેકે હવાલે;
તેરા ઘર મેરે આગે દહિમેં મુછડાલે.
ગીડ ગીડ ગીડ ગીડ ગીડ તડાક—ગોરીઆં૦

(૨૩૨)—**ઉમાદેવડી.**

સૈયાં જાઓ જાઓ ના બોલુંગી, દેખી તુમારી અનરીત સૈયાં—
સોતનકે સંગ રેન જગે હો, દીલકી આંટી ન ખોલુંગી—
તાસુ પ્રીત ન કીજીએ જાકી પરસે પ્રીત, પ્રીતિ પ્હેલે પ્રાણદે એહી પ્રીતકી રીત.

(૨૩૩)—**પુંડલીક.**

છોરે બલમાં લગાયે દીલજાન ન જાઓ પડું પૈયાં સૈંયાંરે.
સૈંયાંરે મયેં બાલી મયેં ભોળી જો તેરે સંગ હોલી,
મોરા તડપ તડપ જીયા જાય—ન જાઓ૦
મયં તો છોટી ઉમરીયાં કી ભોલી, પ્યારે બલમાને બાતો મેં ઘોલા,
દેખો મુજકો અપ નાય બયઠ આંખે ફીરાય,
નીરદૈયાં હરજૈયાં દુઃખદૈયાંરી હાય—

(૨૩૪)—**સરસ્વતી ચન્દ્ર.**

પ્રાન પ્યારી હમારી, દિલદારીપે દિલકો મનાલે હાં
મહેરબાની, કરજાની, સેહલાનીસે નયનાં મિલાલે હા.
દુર જા પ્યારી કહેનારા ઠગારા.
પૂરી ખુવારી લે ધારી ધુતારા;
તજી અવિચારી તારી દુરાચારી. જા-જા-જા.
માન ગોરી, દિલભર કિસોરી, ગલે લગાજાની મોરી,
જા રે વ્યભિચારી, છોડ લવારી છે પરનારી;
ઝેરી કટારી, નષ્ટ જઇશ જીવન હારી જા-જા-જા.

(૨૩૫)—તારા સુંદરી.

આવો રંગીલી નેના મીલાયકે મતવાલી.
જોબન વાલીયાં ભામનીયાં (૩)
જાઓ હઠીલા બોલો વિચારીને જોબનમાં બને દીવાના દુનિયામાં
કોઇ હેવાના નાદાના દેખી ફસાય ત્યાં
જોબન વાલીયાં ભામનીયાં.

(૨૩૬)—સરસ્વતી ચન્દ્ર.

અયસે પાપીનર હોવેંગે કલજુગમેં.
પગડી બાંધે પેંચ સંવારે ઠુમક ઠુમક પાંઉંદેંગે,
ગલીઓં કે બીચ ફિરે બાવરે—
નાર પરાઇ પાપી તકત ફિરેંગે—
ભુખે પ્યાસે સાધુ આવે, ચપટી ચુન ન દેંગે,
સાલા સસુરા રોજ જમાવે. ભાઇઓંસે પાપી રોજ લડેંગે—
લાલ સ્થંભ લોહેકો ધખાઇ ઉસકે સાથ બંધેગે.
તુલસીદાસ ભજો ભગવાના. પાપ પુન્ય દોનો સંગ ચલેંગે.—

(૨૩૭)—અસીરેહીર્સ.

છુટ જાયે ગમકે હાથોંસે. જો નિકલે હમ કહી,
ખાક એસી જીંદગીપર. તુમ કહી ઔર હમ કહીં
સકલે રાહત નહીં જમાનેમેં જાન જાતી હે દીલ લગાને મેં.
કયા તેરા કામ બનયા, અગે ઐયાસ મૈરી ઉમ્મેદ મિટાને મેં;

(૨૩૮)—ખુનેનાહક.

હે હે હે મશ તુ કાહે જલે તુજપર દિલબર કી નજર નહીં,
કરદમ હરકો કર—યારજી સંગત સહી ફીર કયોં હાથ મલે;
બહતે દરિયાં સીગુજરે ઉમર ગે હાય જીવાજીકી.

તન મન જલ જલ ઘડી ઘડી પલેપલ બનકર દુશમન ચલઢલ જોબન
હૈ હૈ નયે નયે જીત ગમ હરદમ જોબના ચલે,

(૨૩૯)—અલીબાબા.

શએર { અસ્કબારી એકરારી, કયોં મેરે સરતાજ હે,
કયોં તુ મ્હારી આહોજારી. હદસે અફ્જુ આજહે,

શએર { એકરારી કયો ન હો આલમ મેં જીસકા રાજ હે,
ઉસકા બંદા કોડી કોડી કે. લીયે મહુતાજ હે,

(હાય પૈસા પૈસા પૈસા.)

સારી પૈસેકી બ્હાર, પૈસેસે કારોબાર, પૈસેકા પ્યાર પૈસેસે યારગાર તાબેદાર
ગર હો કોઈ ચમાર. યાહો કોઈ કુભાર. પૈસેહો ચાર તો બેસુમારકહેલાયે ઇજતદાર
પૈસેકી સબકો ચાહ. મહોતજ હોયા શાહ. પૈસા પૈસા પૈસેકી વાહ વાહ
કોઇ પૈસેકા મજદુર ફેકે હેગા જરૂર, કહે ઉસકા સબ દુર સબ
બેકસુર દુર બેશહુર
ધોબી હોયા હજામ. પર હોવે પાસ દામ, સબ ખાસ ઓ આમ
સો સો સલામ ઝુક ઝુક કરે મુદામ—પૈસા પૈસા

(૨૪૦)—ખુબસુરત બલા. રાગ—ખીમટા. લાવણી દાદરા.

ચલે ઇસ્કમે આયે જીગરપર દોધારે. ચયન આશિકકુ કયું કરહો.
મુસીબત ઝેલી બલા શરલેલી, તબીયત ખેલી—
પહેન ગલે સએલી. મઝે ઇસ્કકો,
પ્રેમ પ્યાલા જબ તુમ દીનો મત હમારી બઓરાઇ.
હીરદેબાન નયનકે લાગે. સુધબુધ બિસહાઇ,
પ્યારી પ્યારી બતિયા કરત, ધનીયાં તજોજી છતીયા,
હાજેજી પ્યારે તોરો વારી—ઇસ્કમેં

(૨૪૧)—પ્યારા સહેબ, રાગ. અશાવરી રમાલ.

કરલે સીંગાર અતર અલબેલી સાજન કે ઘર જાના હોગા,
માકી ઉડાવન માટી બિછાવન માટી મેં મીલ જાના હોગા.
નાહલે ધોલે શીશ ગુંથવાલે ફીર, વંહાસે નહીં આના હોગા–કરલે.

(૨૪૨)—પ્યારા સાહેબ. રાગ–બિહાગ.

કોયલીયા કુક સુનાવે, સખારી મોહે બિરહા સતાવે પીયા બિન કછુના સુહાવે
એસી અંધીયારી કારી બીજરી ચમકે મોરા જીયા ધરકાવે.
દેખેંગે મારી આધી મોરા જીયા ધકાવે. ઉનબીન સખીઆ સુખન પાવે.
ઇતની બિનતીમોરી કહીયો યહ ઉન્હીંસે જાય—
ઉમરક જોબન પરમોરીઆઈ. મોરા પીયા ઘરન આયે–કેવલીયા.

(૨૪૩)—ખુબસુરત બલા.

પીયા બીન ચયનન સાચે મોહે, જીકી કયા કાસે કહું.
હેરી દઇ મદન મોહન બિન સુધબુધ ગઇ મોરી હાં,

શાએર {
તાકુ જાશો રીશે ફરીયાદ ન આએ અબતક
અબ એક શએ હય મગર ફીરતી કહાંતક કબતક
રહમકર દરદે જીગર જાન નીકલ જાએગી
ઇતની બીનતિ વાસે કહો,જા–તમ બીન બાવરી ભઈ
}

(૨૪૪)—મીઠા જહર.

ફલીયો સુહાગ બીપતસે છુટીરે ખુલેભાગ–ફલીયો.
બનું સેજકી શોભા તોરા સઇયા સઇયા કે નીસાર,
કરમ આજ મોરે ઉઠે હે જાગ—ફલીયો.
બલમા હમારે હસે ગોદ ખેલાવે ગર મગન ગલબઇયા.
મયતો લાગુ હરદમ તોરે પઇયા—ફલીયો.

(૨૪૫)—જાહારી સાંપ.

દેખુંગી પ્યારે અબાકા મુખડા, પ્યારા પ્યારા પ્યારા પ્યારા પ્યારારે,

મુઝે હવેથી અબતક દીલસે, દીલસે જાએગા. સારા સારા સારાહી
એક મુદતકા ટુકડા—દેખુંગી.
રખે ગઉલફ્ત વહમ અબસબ કુજ બાકું જબા.
શીરતાથા મારા મારા મારારી, દીલ ઉખડા હી ઉખડા–દેખું.

(૨૪૬)—**કૈસોટી.**

સાવરીયાં મન ભાગોરે, પાપી યાર.
તન મન કો પ્રીતમ તમસે, અંગ ભભુત બનાયોરે–પાપીયાર.

સાખી } પંછી પીછે પ્રેમદા, પડા હકૂકસે જાલ,
બીધના અબ એસી કરો, ખીલી ખીલી કાજુડાર–સાવરીયાં.

(૨૪૭)—**જહરી સાંપ.**

કહું કાહે શરમકી બાત, મુસકીલસે કટતી હય રાત, નીગોડી–કાસે.
મોરી સુની હય બગીયાં માલીસે ખાલી. ફુલે હય ફુલફુલ પાન,
દઈ મોરી, ફુલે.
ગયા પહેલાં જમાના, અબતો નિભાના, ગબરા ગયા ગોરા ગાલ,
મોરી આલી ન અંગમે સમાના. હા-કહું,

(૨૪૮)—**સંગીન બકાવલી.**

જોબના અકારત જાઇ મોરી ગુઇયાં,
નહીં કોઈ સાથ હે છયલ સ્યામ—જોબના.
કયા ચંદા બીન રયેન સોહે, કયાં ફુલોં બીન હાર,
કયા મોતી બીન જવહરી, કયા સાજન બીન નાર—જોબના.
ફુલા ગુલશન ફુલસે હે, બેઠેં ઉસમેં કાગ,
બુલબુલ બીન ગુલજારમેં, લગે ચમનકો આગ—જોબના.

(૨૪૯)—**ભોલા શીકાર.**

ગઈ અગલે જમાનેકી બાત, અબ તો હવા ફેશનકી ફયંસી દીનરાત.

સ્ત્રીઓંકે પયરોંમેં ડસનકે બુટ, બાલ ખુલ્લે લાગે જયસે ભુત.
સાડી ચોલીકે બદલે ગઓન ઓર પોલકા, નઇ રોશનીકી હય કરામાત—ગઇ

(૨૫૦)—ખુજાનચે ગયેબ.

દેખો તો દાના કયસા માના, મેહમાનીકા શુકરાના,
જીસકે ઘર જાના જીસકા ખાના, ઉસકોહી સર કટવાના.
આશક બનજાના સર ટકરાના, જરકી લાલચ દીખલાના,
મતલબકી ગાના જી લલચાના, ઉલટી સીધી સમઝાના—દેખો.
યારાના જુઠા દીખલાના, ઘોકેકા ભરકે પયમાના,
• સરકો સોહુલાના ભેજા ખાના. દેખો જગકા યારાના—દેખો,

(૨૫૧)—શાહીદે નાઝ.

નયના કટારી સોહે મારીરે સાંવરીયા પ્યારા,
મોહત સોહત છબ ન્યારીરે સાંવરીયા પ્યારા—નયના.
જીયા લુભાયે છલબલ પ્યારીરે સાંવરીયા,
વારીરે સાંવરીયા, પ્યારીરે સાંવરીયા;
પલપલ જાઉં તોરે બલહારરે સાંવરીયા, પ્યારા—નયના

(૨૫૨)—આરામે દીલ.

શરબતે વસ્લ પીલા માઇ ડીયર કમ ટુ મી,
ફુરકતસે છુડા માઇ ડીયર કમ ટુ મી.
દેખ મુજકો ન જલા માઇ ડીયર કમ ટુ મી,
દીલકો વેલશી ન બના માઇ ડીયર કમ ટુ મી,
તજસ્સુસમેં તેરે હોગયા આવારા વતન.
તું કહાં હાયે ગયા માઇ ડીયર કમ ટુ મી.
આઇ હે અબ આયા હે મોસીમ અછા,
જામ પર જામ પીલા માઇ ડીયર કમ ટુ મી.

તેરી ફુરકતને બહોત ઝુલ્મ કીયા હે મુઝપર,
મુજકે કર ગમસે રેહા માઈ ડીયર કમ ટુ મી.
ઉઠગઈ હાયે જમાનેસે જઆને ઉરદુ,
અબકો અબ દર્દ હુવા માઈ ડીયર કમ ટુ મી.

(૨૫૩)—**ખુબસુરત બલા.**

લાખ બાતકી એક બાત દીલમેં રખ-લે,
પર ધનકો પથ્થર સમજે, પરનારી મા બહેન તુ જાને.
મનકો કર બસમેં—લાખ બાતકી.
ખોટેસે તુ ખુદકો બચા-લે,હીરસો હવસ દીલસે તુ મીટા-દે,
પાલનહારકી બંદગીમેં તન મનકો લગા—દે
જીસસે દુન્યા તુ જીતે મનકો કર બસમેં-લાખ બાતકી.

(૨૫૪)—**કત્લે નજીર.**

તોરે ઘુંઘર વાલે બાલ બીછ્છુ જયસે કાલે,
દરશનમેં બાલે બાલે આફતકે હેં પરયાલે,
જયસે કાનન કુંડલ ડાલે—તોરે.
ગોરે ગાલ ઓર ગાલપર કયસે સોહે બાલ,
જ્યું ચંદનકે રૂખસે લીપટે બીછ્છુ વિષ્યાલ.
ઝેહરી જેહરી જેહરકો, બચતે રેહના મતવાલે,
નઇ લાગસે નાગન હેં પાલે—તોરે.

(૨૫૫)—**ભોલા શીકાર.**

મુજસે કરકે બહાના યાર રોજ સોતન ઘર જાતે હો,
હટો જાઓ ન–મોસે બોલો: કસમ તુમ જુટી ખાતે હો.
તાક તાક મારી મોહે તીરછી નજરીયા,
મોરી હય બાલી ઉમરીયા, બાતોંમેં ટોના, નીગાહોંમેં જાદુ,
પતલી હે મોરી કમરીયા—હટો જાઓ.

(૨૫૬)—ઇંતેકામ.

નજરીયાકી કારી કટારી મોહે મારી.
ઉસ બાંકે રસીયા સાંવરીયાકો દીલ દેકર મેં હારી.
મોહની સુરત ભોલી ભાલી બતીયાં,
મન તન ધન સબ તોપે વારૂં પીયરવા તો સારી બતીયાં.
પીયા પ્યારે મેં તોપે જાઉં વારી—નજરીયાકી.

(૨૫૭)—ઝુલ્મે અઝલમ.

મુઝે મેરી જાનીસે પીત લગી હે,
મેરી હો કે બસ અબ વો મીત લગી હે—મુઝે.
પીતમેં જી જાયે મીત ન પચતાયે,
પેહલે-હીસે અયસી રીત લગી હે—મુઝે.
પીત પીયારીકો જીસને ન હારી,
ઉસકે કરમમેં જીત લગી હે—મુઝે.

(૨૫૮)—છેલ બટાઉ.

મોહે મધવા પીલા દીનોરે—ફુંકદે જાદુવા.
મધવા પીલા મોહે મસ્ત બનાયો,
દીયેપે તેરે રૂપકે જલા દીનોરે—ફુંકદે
આપ મીલી મોસે મનેમેં સમાઇ,
મોહેકો સાથ અપને મીલા દીનોરે—ફુંકદે.
મતવારી આપ બની પ્રીતમેરે,
વાહેબી મોરે મનસે ભુલા દીનોરે—ફુંકદે.

(૨૫૯)—સુનેહરી ખંજર.

જાદુ નયનોંકા મનકો લુભાય ગયોરે
મોરા સુખ લે-ગયો, અપના દુ:ખ દે-ગયો,

આગ બીરહાકી કનમેં લગાય ગયોરે—જાદુ.
ઉસ સીતમ ગારકા પતા હાય મેં પાઉં કયું કર,
ઓર પાઉં તો કહો હાલ સુનાઉં કયું કર.
સાનેભી હો ખડા ગર તો બુલાઉં કયુંકર,
રૂઠ જાયે તો સીતમ ઉસકો મનાઉં કયુંકર.
ખૌફ હે મુજકો કે મય આંખ મીલાઉં કયું કર,
ન કુછ કેહ સકું ન કુછ સુન સકું.
રાહ ચલતા જીગરવા ચુરાય ગયોરે—જાદુ.

(૨૬૦)—**ખુબસુરત બલા.**

નીગેહ–દારે જમાં તુ હય, મકીને લા–મકાં તુ હય,
અનીસે ઈન્સો જાં તુ હય, અયાં તુ હય નીહાં તુ હય,
તુહી શાહીદ તુહી મશહુદ આશીક, તુ તુહી માશુક,
કરીશમા–સાજીયે ગુલ તુ હય, બુલબુલકી ફુગાં તુ હય,
અપને મવલાકી મે જોગન બની,
જેગન બની બી રોગન બનીરે—અપને.
કભી તુ હય સનમ–ખનેમેં ગાહે તુ હરમમેં હય,
કભી નાકુસ–કી આવાઝ ગાહે શોરે અજાં તુ હય.
ગેહી શામો સફર કેહતી તેરી આશીક તેરી શયદા,
કીસીકા ગમ મુઝે કયા જબકે મુજપર મેહરબાં તુ હય—અપને.

(૨૬૧)—**વહેમકા પુતલા.**

મેરે જોબનપે હાથ ન ડારો સજન હટો જાઓ.
પ્યારી આઓ ગલેસે લગાઓ ન મોહે સતાઓ.
જારે જારે નફર, મેરી રશકે કમર, મુઝે સોનેકી બાલી બનાદો,
મુઝે ચાંદીકી પયઝન મંગા દો: મેરી આંખોંપે ચશમા લગાદો,

મેરે મલનેકો પાઉડર દીલાદો.
(અભી લાદુ મેં મંગાદુ, બોસા તો દીલવાઓ)
તુઝે પુનેકી ચોલી સીલાદું, તુઝે ચડનેકો મોટર મંગાદુ,
તેરે ફીરનેકો સાઇકલ દીલાદું, તેરે ઘરમેં મેં બીજલી લગાદું.
(બોસે લે લો જીતને ચાહો, પયસા તો દીખલાવ.)

(૨૬૨)—**વહેમકા પુતલા.**

નહીં માનુંરે તેરી મેં બતીયાં જાન ગઇ,
તું હે અનાડી, પુરા ખેલાડી, મેં ધોકેમેં આઉં. ન તેરે કભી—નહીં.
આવ મોરી પ્યારી કરૂં તોહે પ્યાર,
બાકી આહાઓંને મારી કટાર,
જારે જારે ચમાર, નહીં બાતેં બધાર,
માર જુતી પયજાર, મગર કરતી જા પ્યાર.
(આવ મોરે પ્યારે કરલું જી ભરકે મેં પ્યાર)
(તેરે નખરેકે સદકે દું જુતીયોંકા હાર)

(૨૬૩)—**ખાબગાહે ઇસ્ક.**

તોરે બીના અય સજના, આવત નાહીં ચયના રે—તોરે.
કાહે લગાવત નાહીં મોહે ગરવા, હું તડપું દીનો રયચનારે—આવત.
તેગે જુદાઇ હે લાગે મોહે કારી, કયુ જીયા પાયે ચયનારે—આવત.

(૨૬૪)—**ખાબગાહે ઇસ્ક.**

ઉઠાઉં કબ તલક મેં કુરકતે દીલદારકે સદમે,
ઉઠાયે અબ નહીં જાતે હેં હીજરે યારકે સદમે—ઉઠાઉં.
છોડકે ઘરબાર અપના ફીરતી હું દર દર,
બખ્તકા મેરે હો-ગયા હે ઉલટા અખતર,
હેં દીલપે મેરે તો યે બે-વિસાલ યારકે સદમે—ઉઠાઉં.

મીસલે મજનું કબ તલક ઈસ દસ્તકી છાનું ખાક,
ફુરકતમેં ઉસ યારકે સીના હુવા હે ચાક.
કહાં તક મેં સહું ઇસ ઇસ ઇશ્કકે આઝારકે સદમે—ઉઠાઉં.
બહુરોબર સબ ઢુંડી મેં પાયા ન વોહ દીલદાર,
અયસે જીનેસે તો મૌત દે તું યાર દાતાર.
સહે અબતો નહીં જાતે શીરાકે યારકે સદમે—ઉઠાઉં.

(૨૬૫)—છેલ બતાઉ.

મોહે પાનીયા પીલા પનહારી રે, ડગર ચલત મોહે પ્યાસ લાગી—મોહે.
પયેર દુખત હે સાંસ ચઢત હે. છાઈ ઘટા હે કારી રે—મોહે.
દુર બહોત મોહે જાને સુગરવા ભરદે ગગરીયા નારી રે—મોહે.

(૨૬૬)—ખુબસુરત બલા.

મેરો મન લાગોજી—દીન રતીયાં પ્યારે હરકે ધ્યાનમેં—મેરો.
સાંઈ મેરા બનકે બયપારી જગકા કરે બયપાર,
બીન તરાજુ ઔર બીન પલ્લેકે તોલત હય સંસાર-મેરો.
સાંઇ મેરા બનકે નાખુદા દેખો કાટત હે મંજધાર,
બીન બાદબાં ઔર બીન પવનકે નાવ લગાવત પાર મેરો.

(૨૬૭)—ખુબસુરત બલા.

હાંરે કોઇ બાંકો સીપૈયા લુભાયે ગયો.
હાંરે મોહે જીયા હીયામેં સમાયે ગયો—હાંરે;
તનમન બારા જોબન પ્યારી ફુબન વારૂં જીયરવા,
સૈયાં દીવાની બનાયેકે સોહાયેકે રીઝાયે ગયો—હાંરે.
કોઉ ઔર કછુ સુઝત નાહીં અયસી ઝલક દીખાયે.
આ બસે નયનનમેં મોરે રાખું પલક છુપાયે :
અબ તો હે ધ્યાન ગૌહી. ઉનપર કુરબાન ગઇ,
તન મન ધન વારૂં હું, છયલા મોરે મન ભાયે ગયો—હાંરે.

(૨૬૮)—ખજાનયે ગયેબ.

આઇ જલ ભરને સાગરમેં, ગાગર લે ગુનકી આગરીયા,
પનઘટ પર આકાર બીસર ગઇ, પી નાગરીયાકી ડાગરીયા—આઈ.
રસમેં અરઝી રસરી જયરસી, સુરઝી નહીં ખોઇ નાગરીયા.
શરમાત લજાત ન જાત બને, પીયા પાસ લે ખાલી ગાગરીયા—આઇ

(૨૬૯)—તીલીસ્મયે ઇસ્ક.

હાં લાગત સબ મોરે પઇયાં. હાં ઉમર મોરી લરકઈયાં.
મેં રહું શાનસે ગુઇયા. હાં મોરી પકરત સબહી બઇયાં.
મોરી છાતી ધડકરત સૈંયાં—હાં લાગત.
ઝમ ઝમ હરદમ દીન દીન પલછીન ભોગ રહત મોરે છઇયાં.
મેરે જોબનકે સબ બલ જઇયાં, કન મન અન બન તન મનસે.
હમ પીતમકે ઘર રહીયાં—હાં લાગત.

(૨૭૦)—સીતમે હામાન.

કાહે કરૂં કીરતાર, દુખમા દુખ દુખીયાપે પડારે,
ડારા હે મોહે માર.—કાહે.
કાલા આકે મોહે ડસા હે. મોરી મદદકો કોઇ નહીં;
ધડકન લાગી છતીયન મોરી, હું મેં ડરપોક નાર—કાહે
સીસ ફીરત હે ચકકર આવત. તનમન લરજત હે મોરા,
જેહર ચઢન મોહે લાગારે લાગા, દયા કર ઓ દાતાર-કાહે,

(૨૭૧)—સુરદાસ

હાંરે મેરે રંગીલે યાર ખીલી કયસી બાલે જોબનકી બહાર,
હાંરે મેરે બાલે જોબનકી બહાર પયસે બીના;
કયસે કરૂં કહો પ્યાર. દેદો થેલી મેરે દીવાને દીલદાર.
થેલી મેં કયસે દું પ્યાર, નવેલી, મેરે જીવનકા આધાર,

થેલી છુપાના ચમન ઉડાના હોતા ન બરસોં હજાર.
સો યે થેલી માશુક મેરી મજેદાર,
આઇયો મેં તો જાતી હું હોકે હુશીયાર.

(૨૭૨)—આજમ શાહ. રાગ-કાફી. તાલ. અદ્ધા દાદરા.

કાહેકો રોવત મોરીજાન, પીયારે પ્યારે કલન આવે
મોહે હરગીઝ તુજ બીન-ર-કાહેકો.
દાતા તોરે ઇચ્છાકો સુખલાવે.
ઓ પિયારે ઇગરવાને જાનેન દુંગી અબ જાઇઓ ના તું
રોકટોક. એ હએ રાજ કાજ જાઉં કએ સેનાં.
મએબી ચલું તોરી સંગ પીઅરવા મોહે છોડ જાનતું
તું ન જા તું ન જા, તુતો હએ મોરી જાન ઇશ્વિર આ-કાહેકો.

(૨૭૩) મેળાની મજાહ. રાગ-કલ્યાણ. તાલ દાદરો.

(૧) ચલો જઇએ આજ રંગીલા હસતાં રમતાં મેલામાં.
મઓજ મજાને હસી ગમ્મતમાં. વખત ગુજારીયે મેલામાં.
(૨) હોટલમાં રહી પ્લેઝર પાર્ટી લીજીએ આજે મેલામાં
બ્રાન્ડી સોડા ધુમ ચહડાવીયે તેપર નિરો મેલામાં
(૩) થક થક કરતી ટ્રેન હવે આવશે ચાલો દોડો મેલામાં
પારસી દુલ્લા ચાલો જઇએ હુરરે હુરરે મેલામાં.

(૨૭૪)—આજમ શાહ. રાગ જગલા જી જોટી ગજલ ;તાલ પિસ્તો

ઓફકીરી વો અમારી હઓસલા જાતા રહાં.
ક્યું રે તું બાકી રહી અબ દબદબા જાતા રહા-ઓ.
અએશ દોદીન અઓર ગરીબી તીશ. દીન મશહુર હએ
આગે ગમકે હરખુશીકા વલ વલા જાતા રહા-ઓ.
બાવફા માઅશુક કુલફત સાથ હએ જબશે મેરે,
દિલકે શોકકે અન્ગેશો આરામ અએ ખુદા જાતા રહા-ઓ.

(૨૭૫)—માલન આશક કા ઝગડા !
ગજરા બેચન વાલી નાદાન વાહ તેરા નખરા.
ફુલો કી ડાલીડે તોરી નીરાલી, આંખો મે હૈ કૈસી લાલી,
કહીં અડગઇ, કહીં લડગઇ, હય તેરા નખરા ગજરા
ખુબ નિકાલી કે દેખાયે ભાલી, બાતોમેં હે બોલી ભાલી;
કહીં ડર ગઇ કહીં મર ગઇ, હય તેરા નખરા,
ના દિખાવે જો અદા બતાવે, અજી નૈંકાંમે વહ કૈસે આવે;
અહી ચલરી નહીં છલરી યહ તેરા નખરા—ગજરા.
(૨૭૬)—ખુબસુરત બલા.
હમભી મોટરપે સાયકલપે સયર કરન નિત જાએ,
હાજી બેશક મન ભાયે વહી જાએ.
બતીયા કરન બેઢંગી નઈ નઇ ફેશનકો જુલસા,
બતીયાં સારી ઠીક હએ ઇન્કી યહી ચાહત મન ઇનકે
ફ્રાડ ફેકુગી મય, યેસી સાડી પહેનું ઇંગ્રેજી પોશાક ભારી
ઘોડેપે બયઠું તો ચમન નહી પડે ટેનીસ ખેલું થીએટરેદખું-મોટર.
(૨૭૭)—સયરે ચમન. રાગ-માંડ ઠુમરી-કાઝી.
અજમેરકે બાસી મન મોહના, મોહે દીજો દરસ દીખાય,
મોરા તડપ તડપ જીયા જાયે, ખાજા મોહે દીજો દરરસ દીખાય.
નબી અલી હસનેનકે નુરે અયેન સાનીયે ગૌસુસ સકલૈન,
સગરે વલી યે પુકાર કરત હેં, દારે તુમરે દરબાર.
ખાજા ઉસમાનકે સજકુમાર, ખાજા દીજો મોહે દરસ દીખાય.
ચંદ્ર બદન મીરગ લોચની નેનાં, માથે તીલક સર તાજ,
હીંદકે મહારાજોં કે રાજા, ખાજા ગરીબ નવાજ.
તોરી સુરત કે બલહાર, ખાજા મોહે દીજો દરસ દીખાય.
ખાજા કુતુબ ઓર ગંજે શકર, યા સાબીર નીઝામુદ્દીન,

સગરે વલીયનમેં સરદાર તુંમ્હી હો, ખાજા મોઇનુદ્દીન.
તુમ તો તારોંમેં જયસે ચાંદ, ખાજા મોહે દીજો દરસ દીખાય.
આન પડાહું દરગે તુમ્હારે, છોડકે મેં ઘરબાર,
જો કુછ બીપતા બીતી હે ખાજા, જાનત હો સરકાર.
તુમતો **કાઝીકી** રખીયો લાજ, ખાજા મોહે દીજો દરસ દીખાય.

(૨૭૮)—સયરે ચમન. રાગ—માંડ ઠુમરી.

તેરી ગોલ ગોલ છતીયાં પ્યારી લગે,
તેરી ગોલ ગોલ છતીયાં પ્યારી લગે.
તેરે ગોરે ગોરે ગાલ તેરે ઘુંઘરવાલે બાલ,
તેરી બડી બડી અંખીયાં પ્યારી લગે.
તુંતો ચાબે પાન લાલ તેરે મોંહપર પડા રૂમાલ,
તેરે દાંતોંકી મીસ્સી કટારી લગે.

(૨૭૯)—આબે ઇબ્લીસ.

સલામ પ્યામ મુદામ રહે. યહ યારકા યાર ગુલામ રહે.
જહાં જહાં મુકામ રહે. હમાં સબકે આરામ રહે.
સફરસે ગર હોતા ફીરસે, ચમન ચમન ખીલા રહે,
ફરકત ફાગમન હો હસી ખુસીસી દીલ મીલે,
અલમ કરો ન ગમ કરો, સદા ખુશીકા દમ ભરો,
જાતે હીલો યા ચીની લો, સલમ મિંયા નદમ ભરો,
દિલરૂસા કો ગમનથા ખુદા હમીપર રહમકર,
જાતે જહાંમે ઇસ્તી કરીમ સદા કરમ કરે,

(૨૮૦)—સયરે ચમન. રાગ- ભેરવી.

દીલ ફેરકે પરી ઓ હમારી હમે, એસા ન દીયા દુબારા હમેં—દીલ.
મેહફીલમે ગયરોંકી બી બુલાના, નયનોંસે કરના ઇશારા હમેં—દીલ.
ગયરોંસે હંસના હમસે ન બોલના, યે બાત નહીં હે ગવારા હમેં—દીલ.

(૨૮૧)—નાજા. રાગ મુસદ્દસાત—શેઅરખ્વાની.

નહીં જબ ઉનકી રહી હુકમત, જો સારિ દુનિયાપે હુકમરાં થે,
મિલે વહ સબ ખાકમેં સરાસર, જો નામવર ચક્રપે જહાં થે.
હુવે વહ મિટ્ટીમેં મિલકે મિટ્ટી, ખજાને જો ખાકમેં નિહાં થે,
કિધર ગયે તેરે બાપ દાદા? બહુત વહા મગરૂરો પહલવાં થે.
તુઝેભિ યક દિન યુંહીં હય મરના તો ફિર ભલા ઇસ્સે પાયગા કયાં?
છુપાકે જેરે જમીં ખજાના ભલા તેરે *હાથ આયગા કયા?

(૨૮૨)—નાજા રાગ મુસદ્દસાત-શેઅરખ્વાની.

રહે ન જબ નામવર સલાતીં, તો કબ હુકુમત તેરી રહેગી?
ખજાને જબ ખાકમેં મિલે સબ, તો કબ યહ દૌલત તેરી રહેગી!
જો જી-નિશાં બે-નિશાં હુવે તો ન જાહો હશમત તેરી રહેગી!
ન રહે ખજાના, ન મુલ્કો મુસ્કર. ન શાનો શૌકત તેરી રહેગી!
જો હય જમાનેકિ યુહિં આદત, તો ફિર તો તુભી નહીં રહેગા!
તસબ તુ કરતા હય કિસ લિયે જર? ખજાનાભી નો યહીં રહેગા!

(૨૮૩)-–નુરજહાન ઉર્ફે નુરોનાર.

બનકે મેડમ કહું હરિકકો, ગુડ મોરનિંગ ડિયર જન્ટલ મેંન.
ચટક મટક કર, ચલું ચૌપાટી, હાથમેં લેકર ફેન્સી ફેન.
ધોકે ઘડીસે બોલસે નાચું, નઇ નવેલી બનકર મીસ,
પાપકી હંડિયા ફુટેગી, માગા જો કિસીને વન સ્વીટ કિસ.
ચેહરેપે ચુના મલકે અંગ્રેજી ચાલ ચલકે, મયે ફયશનેબલ ટાઈ લગાવું.
લટક મટક દિખાવું.
લેડી ગવન પહેનકે, લંડનકી બ્યુટી બનકે,
કટલેસ ખાઉં મટનકે, કાંટા, છુરી ચલાવું-ચહેરે પે.

(૨૮૪)—જુલેને વફા.

જાઓજી શાદીયાં મનાઓરે મન મોહન જાઓ;
હાંરે પુરઅર્મા જાઓ હાંરે ખુશ ખન્દાં જાઓ;
રાહતકત તગદીર હય તુ મ્હારી જાઓ;
સાંવરિયાં પ્યારે સરસાયા હો હુમાકા જાઓ.
તન મન કર દુંગી મય બલ હાર રે સરદારી પાઓ:
જાઓ ગરે ઐયાં હારું પ્યારે નયારે મન વારું જાઓ.

(૨૮૫)—ગોપીચંદ. રાગ કલ્યાન—ગત.

ચેત યાર ! ચેત યાર ! હદી નામ પ્રેમ ધાર,
આસા, ત્રશના, મોહ, લોભ, માર,
ખાક અંગ, ગરે ધ્યાન હાર ડાર—ચેત.
રામ નામ રસ ચાખ, દયા ધર્મ રાખ.
જગત નાવ કર હર ભજનસે પાર.
ચરન સરન નાથ, પુરણ ચંદ્ર સાથ,
ભક્તિ ભાવ કર હેત બાર બાર.—ચેત.

(૨૮૬)—સુનેહરી-ફરેબ.

બેહેનયાં ચલોરી ચલો ઝુલ્ઞ લન જાએ. બરખાકી છાએં-કયા કારીઘટાએં
બદરી ઘટએ–ઠનડી હવાએ. કયસા પીયારા શોહાના સમાહે
આજ જમ જમ ફુલે ફુલૈં સુખકી કલયાં હાં બેહેનયાં ચલોરી ચલો.

દુહા. { બાગસે સેહરા તક સેહરાસે કોહસર
હાં બેહેનયાં ચલોરી–ચલો.

(૨૮૭)—અંજામે ઉલફત. રાગ–કાલીંગડા–કાહરવા.

પુતલી પ્યારી મેરી, રે પુતલી પ્યારી મેરી,
જાનું દીલો જાંસે અએં કદ તેરી—પુતલી.

જીદસે અપની કએદમે તુ પડી ઓ દુર,
વર્ના તુઝકો રંગ મહેલમેં રખતા મએં જરૂર.—પુતલી.
અગબી બીગડા કુચ્છ નહીં કર તુ મુઝકો પ્યાર,
મેરે સારે ઘરકી તુઝકો કરતા હું મુખ્તાર—પુતલી.

(૨૮૮)—**ગુલબા સનોબર ચેકર્દ. રાગ ઝીન્ઝોટી-ઠુંમ્રી.**

શાહાજાદી તોરી ખુબી, નગરીયાં સારી જાનેરે.—શાહજાદી.
સર પર મુકટ તોરે ચમક ઝમક રહે, જએ તેહારો નામ,
નગરીયાં સારી જાનેરે—શાહજાદી.

(૨૮૯)—**અજાએબાતે પરસ્તાંન. રાગ-જીલા-ઝીન્ઝોટી-ગજલ.**

કયા આએ તુમ જો આએ ઘડી દો ઘડીકે બાઅદ.
સીનેમે હોગી સાંસ અડી દો ઘડી કે બાઆદ-કયા.
કયા રોકા અપને ગીરીયાકો હમને કે લગ ગઇ,
ફેર વોહી આંસુઓકી ઝડી દો ઘડી કે બાઅદ.-કયા.
અલ્લાહરે ! જોઅફ સીનેસે હર આહે બે અસર,
લબતક જો પહોંચીભી તો ચડી દો ઘડી કે બાઅદ.-કયા.
પુરવાના ગીર્દ શમ્અકે શબ દો ઘડીકે રહા,
ફેર દેખી ઉસકી ખાક પડી દો ઘડી કે બાઅદ.—કયાં
કયા જાને દો ઘડી વ્હો રહા જૌક કીસ તરહા,
ફેર તો ન ઠએરે પાવ ઘડી દો ઘડી કે બાઅદ.-કયાં.

(૨૯૦)—**લયલો નહાર. રાગ-ખમ્માચ-દાદરા.**

અયસી હલકી સમઝસે મયે હારીરે, તેરી હઠિલે, ખુદાને મત મારીરે.—અ.
મોરી બલૈયા, દેગી ન છૈયાં, તોરી નિરાલી ચાલ હય ન્યારીરે.- અ.

(૨૯૧)—**નાઝનીં પઠાણ. રાગ-કોરસ.**

બોય બોથ યસર યસર બોય બોય

દે દે આલા, ભર ભર પ્યાલા. રંગતવાલા, પીનેવાલા, હોમતવાલા.
બાદલ બરસે કાલા કાલા ફુલા ફાલા હય ગુલલાલા
કયેસા છાયા હરીયાલા—હા—એક્ષા નંબર વંનકા.
બહાદે નાલા નરખના બાકી સાકી. તેરા બોલ બાલા.
ખડે હય તેરે દરપર લીએ પયમાના પીલાદે મેરે સાકી.
આબાદ મયે ખાના—(૨)
દુનીયાસે હય કયા લેજાના પીના ખાના મોવજ ઉડાના.
બોય યસર યસર.
બોય કયું છુપાઈ લાદે ભાઇ ખાલીસ વીશકી
હા-બાદે ખાલીસ વીશકી ઔર રંગત હો ઉસકી.
રંગ રાગ ઉડાદે કાગ ઉડા એ લાગ દે યાર.
હા-દોહી દીનકી દુનીયા હય ઔર દો દીન જીના
દમે જબતક દંમ હય હરદંમ બસ પીનાં—બદાલ—

(૨૯૨)—નાજા. રાગ ભોપાલી-લાવની.

સુનો મેરે યારો, યેહે છયલકા કહના,
અકેલે રહના, બરા મજેદાર.—સુનો.
જંજાલ હય જોરૂ બચ્ચે, પામાલ હય અચ્છે અચ્છે,
હય હાલ યેહે સચ્ચે સચ્ચે, શાદીકે યાર—સુનો.
જોરૂ લાકે, ઘર બનાકે, યાદ સબક કિયે તીન,
તેલ નહીં હય, નાન મંગાદો, તેલ નહીં હય; નમક મંગાદો,
લાવ લકરિયાં બીન સુનો, તુમ ઔર મજેદારી -
ચોરી કરો, કયદ ભરો, ચાહે મરો ચાહે ગરો,
કુછભી કરો, જોરૂકો પયસો પ્યાર.—સુનો.

(૨૯૩)—નુરજહાન ઉર્ફે મુરેનાર. રાગ-કોરસ

લેટસ ગો ટુ હોટલ, પીયેં રમકા બોટલ,
લાવો ગાડી, લાવો ગાડી, કરલેં ચોપાટીકી સયર.
મુફતકી પાઇ મેડમ, દિલમેં સમાઇ મેડમ,
હમભી - નહીં જન્ટલમેનસે કમ.
કમ કમ ડિયર, નાઉ ડોન્ટ ફિયર, પહલે દેદો કિસ મજેદાર-મુહ.
છુના છુના ન તુમ મેરી બ્યુટીકો, જાવ જાવ મહેરબાંન.
કાલી પડ જાયે નયે. કાલેં હાંટાંસે રહે,
સમજો ડયુટી, આવ આવ મહેરબાન,
ચલીયે હીલકર દોનોં મીલકર, જોડી હો મજેદાર લેટસ.

(૨૯૪)—જુનુને વફા.

જી તરપત નિત દરશન બિન મોરો મન લીયો તુમ મોહેના;
સોહેના લાગે પ્યારે તું.
છલ બલ કર તુમ જીયા મોરો લીનો પ્યારી પ્યારી બતિયન સોં;
બતીયાં કર છતિયાં લગાઉં પિયા; મેરી જાન મય કુરબાન.
(ખુદા છોડું ન શયતાન) હાં હાં મોરે શાહ;
મયભી હું ફિદા જી દિયા તોપે જાન.

(૨૯૫)—ગોપીચંદ. રાગ-ઝિંઝોટી-લાવની.

નગર સગર ગુન ગાવે તિહારો મયનાવત જીશાન!
જિધર નજર ભર દેખત, પાવત સુખ સમ્પત ઇન્સાન.
ગોર બેગાલેમેં તિહારો માતા જયસો માન,
ગોપીચંદ: હય પુત તિહારો પ્રજા દેહકી જાન.
હમ અલ્લાહસે હરદમ હકમેં તેરે દુઆ કરતેમ,
તુમકો રૅકકો ચમન અમનસેં ખુશ ભલા કરતેમ.

ઉદય અસ્ત તક ચાર ખુટમેં ફૈલે તેરા રાજ,
પુત તિહારે ગુન બલમેં હો સરતાજોંકા તાજ.
જુગ જુગ જિવજો માતા ! ધર્મી, કર્મી, પાલનહાર,
આશિશ રૂરા ફૂલજો મુઝના એરા દેવી અવતાર.

(૨૯૬)—ગોપીચંદ. રાગ. પહારી–પદ.

માયાકી હય જઅલ ઠગાઇ, જગમેં ચાર તરફ ફૈલાઇ.–માયાકી.
જો હય સો મતલબકા બંદા, કયસા બાપ કહાંકા ભાઈ !–માયાકી.
જગત ફાની, સમઝ ગ્યાની ! દેહ રહ હય, જાન જાની.
દેર મત કર, હેત હરપર, લગા બંદે ! લગ્ગા,
નિસ દિન દયા, વાકી મયા હોગી અય ભાઇ !–માયાકી.

(૨૯૭)—સુનેહરી ફરેબ.

આએ દીખાએ કયસી પટાઅઇ -જી–જી–હાં–હાં.
સતાનેમે બતયાં ધડક રહી છતયાં.
મેંય જાની મેંય જાની યે વાવ ઘાત સારે,
હાં દેખો પ્યારી વારી અશયારી નયારી
નયારી નયારી વાહ વાહ, મેહેર બાં વાહ–વાહ.
ચન ચલ દીલબર ઉછલ મેહેનતર,
સુરત મુરત સુંદર સુંદર–હાય.
યે વેહશત હે યે હીકમત હે ધડક રહી છતયાં,
અરરા અરરા વાહ વાહ, આ...છીં.

(૨૯૮)—સુનેહરી ફરેબ.

ચનચલ દીલબર સુંદર સુંદર હે ગુલશન ગુલશન. પ્યારી ના–જાવ.
દેવ સુફેદ છેડો ન સતાયોરી જાવ,
નીચે છમક છમક ઠમક ઠમક ગાએ મટક મટક સબનારી.

/

(૨૯૯)—અંજામે ઉલફત. રાગ-ઝીંઝોટી. ગઝલ

કીસી મોમીન પ કાફીર ઇશ્ક ગર બેદાદ કરતા હએ,
તો આજેજ આ કે વ્હો બંદા ખુદાકો યાદ કરતા હએ-કીસી.

દોહરા } પ્રેમ નગરકી રાહા નહીં પહેલે કોઇ પાએ,
જીનને પાયા ફીર ન આયા, વાંહાંકા વાંહાં મર જાએ,

રઇસિ ઇસ મુલકકા મુલ્કે અદમકો યાદ કરતા હએ કીસી.

દોહરા } વ્હો સોહાગન હએ ઉડાવે યારસે જો રંગ,
વ્હો અભાગન હએ ન રખ્ખે યાર જાકો સંગ,

કીસે વ્હે શાદ કરતા હએ કીસે નાશાદ કરતા હએ-કીસી.

(૩૦૦)—ગુલબા સનોબર ચેકર્દ. રાગ-કાલીંગડા-કાહારવા.

લાલ મેરો પઘડી ઢુંડ લાવોરે,
ઢુંડ લાવો, ઢુંડ લાવો, ઢુંડ લાવોરે—લાલ.
ઓરતકી મુલાક લે ગયા વ્હો નાપાકરે,
જાુત્યાં મેરે પ્યારે કોઇ જા કે લાવોરે--લાલ.
સોટા હરે બાંસકા. મોટા હએ મચ્છરાસકા,
ખીચડા કાહરૂં બહાદુરકા કોઇ પકડ લાવોરે—લાલ.

(૩૦૧)—અજાયેબાતે પરસ્તાન. રાગ-કલ્યાણ.

ઉસ શકર લબકી ભલા ખાએ ન કયું કર ગાલીયાં,
હોવે મીઠી જીસકી જાું કન્દે મુકરરર ગાલીયાં-ઉસ.
ઔરોંકી તાઅરીફભી દીલસે ભુલા દી એક લખ્ત,
અયસી પ્યારી પ્યારી હએ તેરી અએ દીલબર ગાલીયાં—ઉસ.
એક ગાલી•દુસરીકી રખતી હએ કયું મુન્તઝીર ?
અએ પરીપએકર લબાલબ મુંહમે તુ ભરૂં ગાલીયાં-ઉસ.

દે દે તેરી ગાલીયાં સબ હુએ હમારા દીલ વસીઆં,
તંગ આઈ તેરે છોટે મુહકી અન્દર ગાલીયાં–ઉસ.

(૩૦૨)—**લયલા નહાર. રાગ–મલ્હાર–તિરાના.**

અમસી અમીરી કબીરી હય જંબુ :—અયસી
બરસે આકર ગોહર, સીમ, જર, છન નનનનનન,
ચલતા હો સબ બનકે પવન સન નનનનનન—અમીરી.
અગર બશકકો બનાય દુખિયા, નજર બશર નહીં આય સુખિયા
ધાર પાનીકી હય, બહજાય જો આય,
છિત્રાયે હિર ફિર યહાં, વહાં, જહાં તહાં—અમીરી.

(૩૦૩)—**નાજની પઠાણ.**

મોરે મન સમાયે ગઈ, માર કટાર જીગરમે ગઈ—મોરે.
દેખા નહિ નારી અયેસી પ્યારી, જાવું વહાં વો જીધરકો ગઈ–મોરે.
દોડુ જલદી જાકે મીલું ઝટ, નજરસે મેરે ગુમ હો ગઇ–મોરે.

(૩૦૪)—**નાજાં. રાગ–ઝીંઝોટી–કહરવા.**

મિયાં સુનો અચ્છી બાત, દુનિયા મક્કારી રંગ ઢંગકી.
દુનિયા બદકારી, અઇયારી, મક્કારી રંગ ઢંગકી–મિયાં.
જગમેં દગાકી, જફાકી, હય ધોકેકી બાજી,
ફુલે ફરે કરે ઘાત, દુનિયા મક્કારી રંગ ઢંગકી-દુનિયા.
દુનિયા હય પાપી, સંતાપી, ઉથાપી વ તાપી,
નહીં દેતી સતકા સાત, દુનિયા મક્કારી રંગ ઢંગકી–દુનિયા.
યારો ! વફાસે હુયાસે યહ ગારી નહીં ચલતી,
યહાં સચ્ચા ખાય માત ! દુનિયા મક્કારી રંગ ઢંગકી દુનિયા.

(૩૦૫)—**નાજાં. રાગ–માઢ–ઠુમરી.**

છલિયારે મોસે કર ગયોરે છલકી બતિયાં,

છલકી બતિયાં, બલકી બતિયાં, હલકી બતિયાં, છલકી બતિયાં-છલિ.

દોહરો { મૂરખ તિરિયા, બાલી ઉમરિયા, ના જાનુ કુછ પેચ,
ના સમઝી, અધર્મ હોગા યું, પાપી સત પત બેચ.

કીની ઘતિયાં, ધરકી છતિયાં, આઇ સજની, ગમકી રતિયાં,-છલિયારે.

(૩૦૬)—નુરજહાન ઉર્ફે નુરેનાર.

જોબન આયો કયસા નિગોડા, અંગિયાં હો ગઈ તંગ,
ઇસકો કે ઉસકો કયસે સભાલું, દોનોં હય મુરખ સંગ
નશેમેં ઊભર આયે કિયે મયેને જતન લાખ લાખ.—જોબન.
મયેને કસકે જો બાંધી રાત, રેશમકી ડોરી,
મુત્રે બારાજોરી ઝાંકે જાલીસે ચોરી ચોરી.
કિન સીખલાઈ ઇન્હેં સીના-જોરી ? જગમેં રહી કુછ લાજ ન મોરી
કરો કરૂં, મોરા કહા ન માને. થામા ન જાય ઉમંગ,
છલિયેરે યે, છલિયેરે.

(૩૦૭)—જુનુને વફા.

હસરતે દિલમે ભરી હય મેરે અય સીમબદન;
નિકલેયે જબકે તુ રાજી રહે ઔર ખન્દાદહન.
તુજકો, ચુપ દેખકે હોતા હય મુઝે રંજો મહાન;
જીસમે તુ ખુશ હો કરૂં મય વોહી અય શીરીંસુખન;
કાહે ભયે હો મલીન સાજન મોરે,
મુખ ખોલો કુછ બોલો પૈયાં પરૂં તોરે.
તન મન ધન દુંગી તોપે વાર સબ;
જો કહો સો કરનેકો તૈયાર હું અબ.
તેરી હું મય પિયા દિલ ખોલો સૈંચ બોલો જો ચાહે સો લેલો.

(૩૦૮)—જુનુને વફા.

મય તોપે વારી જાઉં રે;
પિયા તુમ ચિત ના કરો મલીન ભઈ અધીર પ્યારે. મય.
પ્રીતકી રીત નિભાવોજી સાજના; મનમેં મયલ કાહે રાખો.
નિસાર તોહેપે જાન કરૂં મય; મનમેં તોહેકો પાઉં રે મય.

શેર.
સાંવરી સુરત દેખકે, જીયા ભયો બેચૈન;
મોહે કછુ ના સુઝ પરત હય, બિન દેખે નહિ ચૈન;
ગોરે કાલેપે કુછ નહીં મોકુફ;
દિલકે આનેકે ઢંગ ઔર હી હયે-મય.

(૩૦૯)—ગોપીચંદ. રાગ. ઝિંઝોટી-નકટા.

ચંચલ ચિતવનકી બરછી હયે જો ખાયે હુવે,
બનકે દીવાને ફિરતે હયે ઘબરાયે હુવે.
કાલે કાકુલ વહ નાગિનસે બલ ખાયે હુવે,
કારે મતવારે દો નયના શરમાયે હુવે.
ગોરેસે ગાલોંપર ગેસુ લહરાયે હુવે,
ચંદાપર ગોયા કે બાદલ હય છાયે હુવે.
યા રબ કિસ જાલિમકે હયે બડો બહકાયે હુવે,
રખને હય હમસે દામનકો ઝટકાર ! ૧
નામારી નાકરી હય ભારી, દુશવારી, બેજારી હરબાર.-ચંચલ.

(૩૧૦)—સુનેહરી ફરેબ.

પીતમ નઝરીયા મીલા ગયો ઓર—ઓહ—પી
કયસી નીરાલી સજ ધજ ઓર કયા ભોલી સુરત પાઈ.
હાથ આપને ખાલીકને કયા પ્યારી શકલ બનાઇ.
ચીતવનકી બરછી લગાએ ગયો—હાય હાય—

ગોરા—ગોરા મીયારા પયારા મુખડા ભોલા.
ભોલા મુખડા—પીતમ—

(૩૧૧)—**અંજામે ઉલફત.**

વ્હે સીખે ઢંગ હો કબસે, ન બાત એંસી કરો અબસે.—વ્હે.

દોહરા { હું દુરરે નાસુફતા, મત ગોહર બાજારી જાન,
મીલકત હું મએં ગએરકી, મત હો તું કુરબાન,

કરો કુચ્છ ખૌફ ઉસ રબસે— ન બાત.

દોહરા { બેગાનાભી અપના કોઇ, હોતા હએ નાંદાન,
ઘરકી ન્યાંમત પરહી અપને, શુક્ર ખુદાકા માંન,

મીલા લબ તુ, ઉસકેહી લબસે.— ન બાત.

દોહરા { દીજીયે દીલ ઉસકો, જો જીતેજી હો સાત,
બાઅદ મુરદન કબ્ર પર મલતા આવે હાત,

નહીં બીછડે, મીલે જબસે— ન બાત.

દોહરા { એકકીહી રખ્ખો ચાહ, દીલમે તુમ દીન રાત,
હર-જાઇ કયું હોતે હો, માંનો મેરી બાત,

• બુરે હો જાવોગે સબસે— ન બાત.

(૩૧૨)—**ગુલ બા સનોબર ચે કર્દ? રાગ. બરહંન્સ-લાવની.**

મોહબ્બત બુરી કહું ઇસકી કયા કહાંની,
લાખોંકે દીલકો હુઇ ઇસ્સે હએરાંની—મોહબ્બત.
કયા અસર કીયા હએ લુભાએ દુન્યા સારી,
દીલ દરદ કરે દીસે ન દીલબર પ્યારી.
છોટે બુડે. ઔર જઇફ જવાંનો,
સ્યાંને હો. સો વ્હોભી બને દીવાંનો.
ઇસ્ક આતશ બુઝે ન ડાલો પાની—લાખોંકે.

નાંગ ડસા મનકો જીસસે મોહબ્બતકા,
તાલેબ ન રહે વ્હો જાંન માલ દૌલતકા.
રીલગા દીયે ઇસને તો દરીયા ભારી,
સીવા વસ્લકે ઉડે ન રહે ખુમારી.
ન હો કછુ આરાંમ મીલે અગર જાંની—લાખોંકે.

(૩૧૩—અજાએબાતે પરસ્તાંન. રાગ. ગજલ.

ચાહીયે અચ્છોકો જીતના ચાહીયે, વ્હે અગર ચાહેં તો ફેર કયા ચાહીયે ચા.
ચહાનેંકો તેરે કયા સમઝા થા દીલ, ઔર અબ ઇસ્સેભી સમઝા ચાહીયે—ચા.
દોસ્તીકા પરદા હુએ બેગાનગી, મુંહ છુપાના હમસે છોડા ચાહીયે.—ચા.
ગાફીલ ઇન માહતલઅતોંકે વાસ્તે, ચહાનેવાલાભી અચ્છા ચાહીયે—ચા.
ચહાતે હો ખુબરૂયોંકો **અસદ**, આપકે મુહંકો તો દેખા ચાહીયે—ચા.

(૩૧૪)—લયલો નહાર. રાગ. કાફી—જીલ્લા.

નહીં કોઇ અપના પરાયા હમારા,
પાઇ ભારી દિલાઝારી, હુઈ ખ્વારી મેરી જાન.
હારી મેરી જાન, સીના પારા પારા—નહીં.
કોઈ સાથી નહીં, કોઇ સંગી નહીં, કોઇ હામી નહીં મેરા જાનકા
હુવા કયસા નાચાર અરે પરવરદિગાર!
બખ્ત કયસા બનાયા હમારા—નહીં.

(૩૧૫)—લયલો નાહાર. રાગ. કાલિંગરા—દાદરા.

મેરે વાલી, મૌલા, તુ હય દાના!
કોઇ દિનમેં હય તેરે દરપર આના—મેરે.

દાહરા }
કલી કલી ઇસ બાગકી ખિલકર હુઇ નિહાલ,
મગે હું સબ્જેકી રવિશ ઉગતેહી પામાલ!
મેરે ખુદા! તેરે સિવા કોઇ મેરા અબ ન રહા!—વલી.

(૩૧૬)—**નાજની પઠાણુ.**

હાશીજા ખુદા મીલી. મુરાદ દીલકી કલીયા..........ખીલી
હુઈ પુરી........રંગ રસીયા, ખુશી ખુશી કી બજી ઘડીયા
પરવર દીગાર હરદમ હે લાજ. તોરે સહારે રટે હંમ સારે
ચમકે નસીબોં કે તારે..............................દીલકી

(૩૧૭)—**નાજાં-રાગ, ગારા-ઝિંઝોટી.**

બનો પ્યારી ન જાર રહે હય કયા આશકાર, ધીરજ ધરો, હમ નિસાર.
કરો દિલ ઉસ્તવાર, જીમેં સબ્રો કરાર, ધીરજસે આરામ આયગા—બનો.
સૌરી ભારી ખોનેવાલા વોહી હય,
વ્હો હય પરવરદિગાર, ઉસકો હય ઇખ્તિયાર, માનો ! માનો !—બનો.
જાહિરમેં તો હય સબ્ર બહુત સખ્ત કઠિન કામ,
સમઝો તો હય ઇસ કામકો અંજામમેં આરામ.
કરે ગમસે સબુરી જો તુ ખુગરૂ, બને શાદ તુ ખરી નેક ખુ—બનો.

(૩૧૮)—**નુરજાહાન ઉર્ફે નુરેનાર.**

બખ્શો ખતા એહેર ખુદા ! કર્જા ચુકાદો બાવા, બાવા,
ભુનુંગા મયે તુમ્હારે કબાબ, છોડા બેરિસ્ટરી જનાબ.
ઢગ લાયે હો લંડનસે, તુમ કરકે મુઝકો અમીરી ભેસ,
ધોકેબાજીકા મયે કરૂગી, કોર્ટમેં જાકર તુમપર કેસ.
કરલો પતલુન રહે નીલામ, હમારી મેડમ,
જેલમેં જાયગી અબ અપની સવારી મેડમ.
(જબાની) રોજકી ઇાન ઝિડકીયોંસે હો ગયા મયે મેડ નીમ,
કર દિયા મુઝકો ઝુકાર, મેમકે ઠોંસોંને મીમ.
(જબાની) જેબમેં પાઇ નહીં, ઔર હો ગયે આલી નવાબ,
મિસકો મિલકે ટરસે, મિસ્ટરકી હુવી મિટ્ટી ખરાબ !

જાત ન ભુલો, ઔકાત ન ભુલો, દો બંગલે ચૌપાટીપે લો,
લેકે મુઝસે જર.

(૩૧૯)—જુનુને વફા.

જાની પિયારી દુલારી હમારી; શાદી કરો અબ મુઝસે જાન.
શાદી કરકે મજે ઉડાઉં; ખાઉં ખિલાઉં પિલાઉંગા જાની.
બાલોંસે ગાલોંકા જોબન નિરાલા; તેરી મેરી જોડી જાન-જાની,
અબ કુછ બોલરી તેરી શાદીકા મોલ કયા જાન ?
ચલરે મુએ ધોબી ! એક પયસાભી તેરે પાસ હયના.
બટવા ગુંદ કે લારી પિયારી બટવા ગુંદેકે લા;
ભરદુંગા ઉસ્મે લઅલો અશરફી બટવા ગુંદકે લા.
આગ લગે તેરે પયસેકો મયે નહિ ચાહતી હું અયસેકો;

દુર-જાની.

(૩૨૦)—જુનુને વફા.

તેરી હું મય પિયા તોસે નયનવા લગાઉં;
પ્યારી પ્યારી બતિયન કરકર જીયરા લુભાઉં-તેરી.
તોરે સંગમે રહું ગર સૈયાં ડારે,
મેરે નિકલેં અરમાન પિયા, દિલોજાનસે;
ભોં ગે કમાન હય, પ્યારો જબાન હય.
જીયાસે જીયા મિલાઉં-તેરી.

(૩૨૧)—ગોપીચંદ-રાગ અંગ્રેજી-તર્જ.

શોક હારન ? જગજીવન ! તારન ! નિસ્તારન !
તીન લોકકે સરજનહારે ! પરતે હમ ચરનન.
નાથ ! પરમેશ્વર ! કરતાર ! દાતા ! દુખ ભંજન !
શ્યામબરન રઘુનાથ ! કરે હમ નિત તેરો સુમરન.

હેત ધારી, ન્યાય કારી, કસ્ટ હારી, જાતે બારી.
કાટ ભારી પાપ બંધન,
લે ચંદન, પ્રેમ દરપન, ધ્યાન દરશાન,
દેત અરપન હમ સબ જન તન મન ધન—શોક.

(૩૨૨)—ગુલબા સનોબ ચેકર્દ. રાગ. ઝિંઝોટી. ગરબી.

ધાંન મએ પીસુંગી, ધાંનમે કંકરા,
પીસતે પીસતે લાલા કરતી હએ નખરા—ધાન
બુઢ્ઢા મેરા મર્દ ગયા હએરે બજારકો,
આએગા ઘરેમે જબ કરેગા ઝઘડા—ધાંન.
દાહડી ઉસકી પકડ, લગાવુંગી થપડ.
નહીં તો ચુલેમેસે ખીંચુંગી લકડા—ધાંન.
લકડી વ્હો લેગાતો, કોલતી લુંગી હાતમે,
મારેગા મુઝકો ગર, બીરકાવુંગી ઠીકરા—ધાંન.
ચલરી લાલા તુ પીસ, બાતાં કરતી કયુંરી ?
ચુપકે ચક્રી ચલા, બાતે છોડ સતરા—ધાંન.
જલો મેરી ફીટફીટ, જલો મેરા બકવા,
પીસ્તે પીસ્તે આટા, સારા હએ બીખડા—ધાંન.

(૩૨૩)—ગુલ બા સનોબર ચેકર્દ. રાગ, ઝિંઝોટી-ઠુમરી.

સનોબર શાહકે હુજુરરે, નાંચે ગાએરી પરીયાં--સનોબર
ગુલકા અંદેશા દીલસે નીકાલો,
રાજાજી ન હો રન્જુરરે, નાચે ગાએરી પરીયાં--સનોબર
સીના કરો અબ કીનેસે ખાલી,
ખુરરમીકા વકત નહીં દુરરે, નાચે ગાએરી પરીયા--સનોબર.

(૩૨૪)—લયલોં નહાર. રાગ. ખમાચ-ઠુમરી.

આજ હમારી કામગારીકી સવારી આઈ,

આઇ ઉમંગ ભારી; ભારી, પ્યારી; પ્યારી આઇ.
સગર નગરમે, સારે ડગરમેં અયશો તરબકી આઇ, હય બારી આઇ-આ.
શાદમાની, કામરાની, દોનોં દિલબર યાર,
કિસમત યારી પાઇ સારી, બારી બારી રંગ લાઇ,- આજ.

(૩૨૫)—**નાજા. રાગ બિહાગ—ગત.**

ગુલશન આબાદ હોવે સુલ્તાની,
શાહા! હોવે રહમાનકી મિહરબાની જાવેદાની પાની—ગુલશન.
અચ્છે સરકાર હો તુમ, આલી દરબાર હો તુમ,
તુમ હો ઇન્સાનકે વાલી, વાલી, વાલી,
જગકે સુલ્તાન, આલીશાન, આલી ખાન્દાની.—ગુલશન.

(૩૨૬)—**જુનુજે વફા.**

દરબાર ઘરબાર છુટા હય સાર; તેરે સિવા નાહીં કોઈ હમારા—દરબાર
ઉંચે ઉંચે મંદિર હાકિમ હુકમરાન, દરબાર આલીશાન સબ કુછ છોડા;
તેરી મદદપર તેરા સહારા... ... ...દરબાર.

(૩૨૭)—**જુનુને વફા.**

શેર.
સિવાય નેકી જહાંમે ન કોઈ કામ રહે;
તમામ ઉમ્રયહી શગલ સુબહો શામ રહે,
જહાંકી હસ્તિયે ફાનીકા એતેબાર કિસે,
વો કામ કરકે હમેશાકો નેક નામ રહે.

નેકી ન છોડ નેક નામરે બખેયર હો અંજામ;
તેરા કામ તેરા કામ તેરા કામ.—નેકી.
હોકે શાદ રબકો યાર કરલે કામ યહી હય;
દે દિલાદે ઉસકે નામ નેક નામ યહી હય.
થોડે દિનનકી જિન્દગાની રબકો યાદ કરલે જ્ઞાની;
જબ હો સરસ તેરી બાત રાખ યેહી કામરે—નેકી.

(૩૨૮)—ગોપીચંદ. રાગ-ભયરવ-ઠુમરી.

સચ્ચા ગુરૂ હય વહ દાતાર દાતો, દાદાર દાવર મુખ્તાર દાતા-સચ્ચા.
આયા ગુનહગાર કસકે જો દરબાર, અપને કરમસે ઉસકો બચાયા દાદાર.
તોબા કરે જો, બખ્તે વહ ઉસકો, અયસા વહ હય ગફ્ફાર કહાયા-દાદાર.

(૩૨૯)—લયલો નહાર. રાગ-પીલુ લાવની.

વાહ વાહ રહે કયસા જમાના. આજ જો ઠગે સો હય દાના-વાહ વાહ!
કરે જો ચલન મસ્તાના, ઠગકા બનાકર બાના,
હો દાના, ઔર મર્દાના, તૌર ફર્જાના, જાના મન માના-રહે કયસા.
ઝુઠી ભુજી, હીલાસાજી, ઠગકા સબબ હય.
જગકા હય ઉલટા કારખાના, દગલ ફસલસે જહાનમેં બશર,
આન બાનમેં અસર. ખાનદાનમેં સુઘર સ્યાના-રહે કયસા. (જાતા હય.)

(૩૩૦)—નાજાં. રાગ-બરવા-કહરવા.

રેવરી! રેવરી! દીવાનોંકી રેવરી!
દીવાનોંકી રેવરી. મસ્તાનોંકી રેવરી!—રેવરી!
જીમાં ગેવાય જો, ઉસ બેઇમાંકી રેવરી!
માંગે જો ઉધાર દે કે, ઉસ ઇન્સાંકી રેવરી!
ઔરતસે ભેદ કહે, જોરૂકા કહના કરે,
યારો હય અયસે અયસે નાદાનોંકી રેવરી!—રેવરી!
જો આદમસે બઢકર ઉરાતા હય પયસા,
તો યારો હય ઉસકાભિ હાલ અયસા તયસા,
જો બે સમઝે કામ કરે નાકામ, ઉસ હયવાનોંકી;
રેવરી! રેવરી! રેવરી! રેવરી!—રેવરી!

(૩૩૧)—નાજાં. રાગ-ઝીંઝોટી-કહરવા.

કાલિ કાલિ જુલ્ફોં પે જીયા લલચાય,

તક તક મારે નજરિયા રામ !—કાલી.
એક તો ગોરી તેરા ચંદાસા મુખરા,
દુજે નયનાં નિપટ મતવાર;
તીજે નયનોંમેં અંજન લગાયા,
કયા જાદુ ડાલા સુંદરિયા રામ !—કાલી.

(૩૩૨)—**ગોપીચંદ. રાગ-જીલા-ઠુમરી.**

કોઇ જોગી હુવા જોગકા યેહ બાના લે લિયા.
જુગત નહીં જાના લે લિયા—કોઇ.
અરે જારે જાલિયે, મતવારે જાલિયે,
જતન ન જાને જોગી, લોભી સોભી માને જોગી,
જારે જારે ઓ નાકારે, જારે જારે જા ! યેહ બાના લે લિયા—કોઈ.

(૩૩૩)—**લયલો નહાર. રાગ. ઝીંઝોટી-કહુરવા.**

અહા પિયો પિયો, અર્ગવાની શરાબ, લાયે જવાની શરાબ.
અ હા હા ! ઓ હો હો !
પરી પયકર ગુલફામ, ભરી જવહર મુદામ,
મયે અહમરકા જામ, જઅફરાની શરાબ, લાયે જવાની શરાબ-પિયો.
રાની હય રિન્દોંકી, જાની હય જિન્દોંકી, ફરહતકી બાની શરાબ,
અજબ જાની, લાસાની, પુરાની શરાબ !
ભરકે શિતાબ પી લો, પિલા દો મનમાની શરાબ—લાયે.
પિયો બિહતરસે બેહતર શરાબ, ભર ભરકે સાગર શરાબ,
આયેગા ફિરકર શબાબ, અરે હાં અર્ગવાની શરાબ—લાયે.

(૩૩૪)—**નાજાં. રાગ-પૂરિયા-ગત.**

સુધ બુધ બિસરી મનકી ! તજ ગયે પ્રીતી પી નયનનકી—સુધ.
છુટા પ્યારા, રૂઠા પ્યારા, દુતીને સુખ લુટા સારા,

સજની ઇસ ચિન્તાને મારા—સુધ.
તન મન જારા અભરન બારા, સૌતનકે સંગ પી મન હારા.
જિયરા હય હમરા દુખિયારા—સુધ.

(૩૩૫)—ગોપીચંદ. રાગ-ચેડા જીલા-ઠુમરી.

અદા ઇસકી દો ચાર નજરોંમેં મેરે સમા ગઇ—અદા.
આશિક હય સચ્ચા જો મેરે ઇન્કારસે,
આયા હરબાર મગર પાયા આજાર,
રહા ફિરભી નિસાર, અયસી તબીઅત લુભા ગઇ—અદા.
મુઝકો જો ચાહે, મયે ઉસકોભી ચાહું,
કહતા હયં મેરા દિલ મુઝસે પુકાર,
ગલા આતા હય પ્યાર નિયતસે સારી જફા ગઇ—અદા.
મિલતા હય દુનિયામેં ચાહે બશર જો,
ચાહે તો રબકાભી કર લે દીદાર.
નહીં મિલતા દિલદાર, મયે ઇસકો કિસમતસે પા ગઇ—અદા.

(૩૩૬)—નાટક. રાગ-કાલિંગરા-ગત.

માન જાન સખી, અરી મન રખી,
મેતી બિન, પીયા બિન, પીવને ન માના, મનાયા ઘરી છિન,
સૌત મન જલાય, ધીર મન ન આય,
કોઇ જા રિઝાય, પીવકો મનાય,
જાની કયસી જીમેં ઠાની, નાહીં માની મોરી બાની,
ભાવે નાહીં દાના પાની, રોવું સારે દિન.
હારી હારી બારી બારી કીની બારી દિનો ગિન—માન.

(૩૩૭)—નયરંગેનાજ.

સુલતાન આલાશાન વાલા પરમ આતમા તુ

તેરે ભજન જપું નામકે, ચિતમે બુસ આબકે.
વારા વારા સારા હુય તુંઝ પરવર પર તમ મન ધન—સુ.

શેર { તુરે હક્ક કાલીએ આદમકે જો દિલમેં ઠયરા,
જલ્વયે કૌનો મકાં આંખકે તિલમેં ઠયરા.

ખાનયે ચસ્મમેં દેખા જો બુતોંકો મસ્કન,
અર્શે આજમકા મુસાફિર મેરે દિલમેં ઠયરા,
મલક ફલકપે. બશર જમી પરતરસે દરસકો,
સહર સબ હરઆન અબ, હરઆન.—સુલતાન

(૩૩૮)—નાજાં. રાગ-ભમરવી-ઠુમરી.

અબ કોઇ દિલમેં તમન્નાહી નહીં.
અબ કિસીસે હમકો શિક્વાહી નહીં—અબ.
બસ જમાનેકી દુરંગી દેખિયે,
શાદ દો દિન દેખ સકતાહી નહીં—અબ.
બેવફાઇ શેવયે યારાં હુવા,
કોઇ સચ્ચા દોસ્ત દેખાહી નહીં—અબ.
લાખ ગોતે ખાય અય "અફ્સુ" મગર,
આશના દુનિયામેં પાયાહી નહીં—અબ.

(૩૩૯)—ગુલરૂખસાર.

મોરે પ્યારે નિત નિત આયે દીપલાએજા બન સારેબાગ—મોરે,
દીલ થા તપા ખુશ દુઇ જો જબસે પ્યા પોહોંચા નીશા,
નીસદીન આ નીસદીન આ પ્યારે નીસદીન આ નીસદીન આ.
તન મન ધન સબકી વારે અબ ખુશ જુગ જુગ જી ખુશ જુગ
જુગ જી—મોરે.

(૩૪૦)—દુખિયા દુલહન.

સબહી સહાય સબલકે દુરબલકે ન સહાય,
પવન જગાવત આગકો ,દીપહી દેત બુઝાય,
ધીરજ રાખોરે દુખીઆરી, કહાંતક અસ્કબારી,
ઝુઠી પ્રીતપે કાહે, જાન એહ નીસારીયા,
છોડ છોડ ધ્યાન, પ્યારી, ન કર આહો જારીયાં.
કહી એહ બીજને ન પાઈથી બાગમાં આયા,
ફિડાને પએરહને ગુલકી ધજીયા આયાં
ન ઉડને પાએ કે સઈયાદ નાગહા આયા
ગીરા ને બર્ક જફા. સુએ આશીયાં આયા.
બહાર આનેકાથી મઓસમે બીજાં આગા

(૩૪૧)—અફલાતુન.

ચલી ઠુમક ઠુમક અલબેલી નારી, આજ લપક ઝપક મતવારી પ્યારી.
મીર્ગ નયનમે કજરા ડાલે માર રહિ સયનન બાલે
તીર્છી ચીતવન ફબન કટારી કારી—ચલી.
હંસ સી ગરવા હય મન હરવા પતલી કમર કમર પર કરવા.
નાગની ઝુલફન જોબન પ વારી સારી.

(૩૪૨)—તાજે નેકી.

રસ્તા ચલતી ચલતી ઉડતી ચીડીયાકે પરગીનતી
જીસકો તાકા ઉસકા મારા માંગે નહીં પાની,
કુટની મેરા નામ મકો હીલા ઝાંસા ચીનતી
જીસકા ખાતી ઉસકા ગાતી હું મય અક સીયાની
આહાહાહા ઓહોહોહો રાગ વોહ લાતી આગ લગાતી
લાખાં ઉલ્લુ ફાંસે મયને દેકર બુત્તા બાલા ધોકા.

(૩૪૩)—જુલ્મે નારવા.

જીયરવા પ્યારી કયું ઘબરાયે,
ધીરજ ધર દીલમે ન કર અયસી બતીયાં
વોહ દેખેગા વોહ દેખેગા, વોહ દેખેગા અપને કીયેકા ફલ.
આખીરકો પચતાયેગારે, આખીરકો પચતાયેગા દીલમે.
દુ:ખી મીટ જાયેરે પ્યારી અબ.—

(૩૪૪)—ગુલફરૂખસાર.

જોગન હો ગઈ ખો ગઇ બાત જબસે પીયાકી.
ખુશ લગી ગાત—જોગન.
યાદ પડે મોહે નીત વોહ પીયારા કલન પડત જીયા જાત;—

(૩૪૫)—દુખિયા દુલહન.

ઇશિતરકી ખીલી કલીયાં ફરહત હર સીમ્ત અયાં
હર ગુલેતર હુએ શાદાં સઓસન નરગીસ ખન્દા
છલકે હુએ જામે મુલ સાકી મહેફીલ બુલબુલ.
હરજા શોરે કુલ કુલ તુરફા હુઓ રકસે મુલ
ગીરેહ એકકીસવી મસઉદ સાલે નવ મુબારક હો.
ચેરાગે બજમે યક બાલો હશમકી લવ મુબારક હો
તજલ્લી હો હમાયુ ઓર ઉસકી જવ મુબારક હો.
જમાને કો તેરે અશફાકકા પરવત મુબારત હો.

(૩૪૬)—અફલાતુન. (હુનશાનની ચઢતી પડતી.)

યેક દીન તારીક તુઝકો યેહ જહાં હો જાયગા
બાકમે જોરે જમી હો કર નેહાં હો જાયગા
આજ તુ કરતા હય બ અયશો તરબ સયરે જહાં
કલ તમાશા યેહ તુઝે વહેમો ગુમાં હો જાયગા

તખ્તએ તાબુત હોગી તખ્તે શાહીકા ઇવજ
ઓર જીલોંમે લશકરે આહો ફેગાં હો જાયગા
કામ વોહ કર લેજો કામ આવે જ વકતે બેકસી
કયા કરેગા જબ જઇફી નાતવાં હો જાયાગા.

(૩૪૭)—તાજે નેકી

મલીયા હરગુન ગાવોરે ડાર ડારપે બોલે કોયલીયા
દુમ બેલડીયાં લહલહાત ખેતન ફુલી સરસોં બહાર સો
ચરસ ચરસપે રામ રામ કહો કુંવર સ્યામ કહો મુરખ રે
નીસદીન ઘડી પલપલ છીન છીન, બીત જાત બરસોં બીચાર સો

(૩૪૮)—જુલ્મે નારવા.

ઇશ્કને મારી હય કયસી કટારી, કરતી શબો રોજ હું આહોઝારી.
ઘબરા નહીં તુ અય પ્યારી હમારી, ફજલ કરેગા સબ વોહ રબ્બેબારી
જબસે સીધારે હંય પ્યારે હમારે, ખબર નહીં કછુ ઉનકી સુનપાઇ
અલ્લાહ કયસી હય કીસમત હમારી, હીમ્મત રખો દીલ તુમ અબ પ્યારી
મુશકીલ કુશાઇ હોગી તુમ્હારી, દીલમેસે દુર કરો બેકરારી.

(૩૪૯)—ગુલરૂખસાર.

લેતી મુએ કબકી નીકાલ જાંન તોરી
રૂખકી મુખપે તોરે આંખ ડાલ માંન મોરી—લેતી.
અગર નજર ન કર કસર તું કર અભી બતાદું તુઝે
પ્યારે ન મારૂ મએ માને જો કેહેનાં તએ
મત કર બહડ કર ટરટર કમતર બદતર અબતર અહેકર—તોરી.

(૩૫૦)—દુખિયા દુલહન. રાગ. ભજન.

ગોરી શકલ ઓર કાલી ચમડીમા એકહી કુદરતકી બનવૈયા
ગોરી શકલકો "મોટર ગાડી પએદલ" કાલી રાહ ચલઇયા

ગોરી પીએ લીંબુ ઓર સુંડવા કાલી પાની ભરે જાતલઇયા
ગોરી પીયનવા પર કરે ટનટન કાલી ડુમરવા પર નચવઇયા
ગોરી ઓડે શાલ દુશલીયાં કાલીકે સર પર હય દુલઇયા
ગોરી ખાએ અલવા ઉબલા કાલીકે ઘર સાગ ચુલઇયા
કાલી પીવત છાચ બીચારી ગોરી ખાવત દુધ મલઇયા
કાલી મખીયા સરદાકી મારી ગોરી ડસતી બનકે તતઇયા
રામ બચાએ ગોરી બલાસે નીત માગત અંગરેજી મીઠઇયા
રસોઇયા ખીલાઇયા ફીડલીયા બજાઇયા
બરાંડી મંગાઇયા ગટરમે સુલઇયા.

(૩૫૧)—અફસાનુન.

ભોજન લાઇ હય પુંજન આઇ કશનજી સખીયન સારીરે
હીદં સતી કે પતીજી અમુલે હીંડોલમે ઝુલે સજીલેરે
મંદીરમે ઝુલે ભગત ભજનીયાં કુંડલમે જવાલા હારીરે.
ગગનમાં ઝુલે સીતારે ગબરીયાં રનમે ઝુલે રન સુરરે
જોગનીયાં ઝુલે સાલ યેહ ફલીયાં પરસન હો ગિરધારીરે

(૩૫૨)—તાજે નેકી.

પ્યારી બીરહ દુઃખ ન મોસે સહા જાતરી
પ્યારી જબસે બસી નયનન બીચ
એહ ભોલી સુરત માધુરી મુરત
ઘડી પલ છીન જીયા હીયા ન સમાતરી
બીરહ અગન જલત તન મનમે જયસે દામની ઘનમે
સુનરી ગવાલન બાત એહ હમરી
મન્દીર જાન ચલ હમરે તુ સાથરી.

(૩૫૩)—જાુદ્દમે નારવા.
દેખ તેરા મુખડા મય વારી વારી જાઉં, મોરી પ્યારી દુલહનીયાં.
શાદી રચાલે દુલહા બનાલે, તોહે લાઉ બનારસકી સાડી પહેનાઉ.
હાથમેં કંગની નાકમેં નથની, અચ્છે અચ્છે જેવર તોહે પહેનાઉ.
હટ મુવે દુર ન કર દીલકો રંજુર, અજી કયુહો મગરૂર મુઝે
કહેતી હો દુર.
મેરી આખોંકે નુર, નહીં માનેગા બાત અરે ઉલ્લુકી જાત
દુર સુરત કર કાલી, વાહ મેરી આલી હું તેરા સવાલી
મોરી ગોરી મતવાલી.

(૩૫૪)—ગુલરૂ ખસાર.
નજર પડે આપ ચંદ્ર ચાહત જો જનીયાં—નજર.
કુદરત સબ છંદ સભી સહેરકી બતીયાં
દેખત સુખ રહે કે કભી બશર ન સુન્યાં
કરૂંગી જાન ન ધતીયાં કે તોસે લગી લગનીયા—નજર.

(૩૫૫)—દુખિયા દુલહન.
રંગત દુનિયાકી હુએ, સબ ચાહતસે ભરી
સકલ જગતકા વ્યવહાર, પ્રેમસે પ્યારસે ચલે
દોનો તત્વ જબ. આપસમે સ્નેહ કરે
તબ ચલે સંસાર જગકા
એ તારે ન્યારે ચન્દર સુરજ પ્રીતીસે ભરે
હુએ જલતે ઘર ઘર બરતર ઉલફલતકે
આલમ સારા ચાહતસે, બંદા હુએ બે દામોંકા
આલા આલા નીચે ઉંચે સભી
બલા કયું ન ફસંગે ફાંસે રીશી મુની સુફીકો

હુએ એહ મોહ ચાહતસે દુનિયાંકા ધંદા
ચલતા હુએ એહ, વ્યવહાર કુદરતસે.

(૩૫૬)—**અફલાતુન.**

ચલે ભલે દીલસે સભી, કુંડલકે ચૌધારે—ભકતી કરનહારે
યેહી ઠામ રામ નામ ભજન કરે પુંજન ચસે
ચંદન ઉદ જારે ડારે અગનીઆંમે—બંધુ જનો સારે
હય ભગવાન તોરો ધ્યાન સાચ સાચ તુ માહારાજ
કીર્પા તોરી બરસા સીસ આશીસદે—દાસ હય તેહારે

(૩૫૭)—**તાજે નેકી.**

માનો પીયારી ઉમરી બાત તન મન તોપે વારૂં.
તુજપે ધન નીસારૂં, દુખવા તારી નાહી બીસારૂં
માન લે ગોરી બતીયાં મોરી છતીયાં આન લગોરી
હયબાત તુમરે કાજ આવે નાહી લાજ
મોહે બીન પરકી, નારીપે કોન અનારી
યું હીત ડારી સકે તીરીયા જાન

(૩૫૮)—**જુલ્મે નારવા.**

મયનો તેરા હું આશક તુ મેરી હય જાન
મોસે કરો ન ગુલરૂપ છબીલી ગુમાન
મોહે નાહી સતાવો, છોડો મોરા ધ્યાન
તોરા રૂખ હય એ ગોયા ગુલલાલા ખીલા
તોરે કારે નયનોમે હય જાદુ ભરા
ગુલરૂખ, જાન સચ્ચે દીલસે હું તુજપે કુરબાન

૩૫૯)—**ગુલરૂ ખસાર.**

જીના ના સોહાવે જાની બીછરા જે—જીના.

બે પી હું મએ સોતી તોતી રોતી ધોતી મોટી ખોટી ચએન નહી મન પાવે—જાની.

(૩૬૦)—દુખીયા દુલહન.

યારો જોરૂ કે આરડર ને મારડાલા
પર મુસ્કીલ તો હએ એહ ગોરી મય કાલા
ઝાકુજી દી પીસા મીરચ મસાલા ફરમાન અબતક ન ઇસ્ક હએ ટાલા
મુંછોંકી જીલ્લત હએ દાડીકી ખારી
નઓકરીપે જાની ઉએ આખીર નાકારી
યહાતક તો ખોઇ હએ મેરી અવકાત
લેકર ટીફીન બાસકેટ ચલતા હું સાથ
એહ નાટક ગઇ દેખને જી જલાયા
એહ બોલમે નાચી મુઝે ગુસ્સા આયા
એ મીટીંગમે ઉછલી તો મયભી ઘબરાયા
હય તીગનીકા નાચ ઇસને મુજકો નચાયા
ગમા ઘોટ દુ અયસા આતા હય ગુસ્સા
ફીની હએ કીસ ભુલ જાના હય મેરા ગુસ્સા
શાહેરો બનાયા મુજકોભી કરકે ગે ધાન
લેકર ટીફીન બાસકિટ ચલતા હુ સાથ

(૩૬૧)—અફસાકુન. પતિ ઉપરનો પ્રેમ.

જાની તન મન મોરા તોપે ભયા પરસન, અરપન
હરકો ભજ કરૂ અરજ સુખસે સજ દુ:ખકો તજ દેઆકે દરશન
પીત ઝડી નીત નયનસે બરસત દેખ સાવન જાકો તરસત લરજત
રૂપ સુંદર નીત ચંદરસુ ચમકત દેખ તુ બન દન દરપન

(૩૫૨)—તાજે નેકી.

લજીયા રખલે ઓ શંકર દાતા હય સબકા દુખહર
પતીવ્રતકો છુન સકે કયસાહી દુઃખ હોવે મુજપર
પીન લોગમે નામ કરૂં મય સતવંતી સબઝે માદર

(૩૫૩)—દુખિયા દુલહન.

ધોતી પજામા ઓર પતલુન, એહ સારે તેરે હએ મઝનુન
લે લેકે બોસે ગુના ગુન, કરેંદેગે આફીસ ખુના ખુન
શટ અપ યુ ફુલીશે ડોંકી ધે સીમ ટુ બી ઓલ મંકીઝ
હિંમત હએ કયા. ઉનમેં, લે લો છુરી એહ મેડમ તુંમ
કાટો કીસી કે કતનકો જબાનકો લો ઇસ્સે કામ.
સબ હએ ગુલામ મેરે બેદામ કરેંગે કયા કલામ

(૩૫૪)—આફલાતુન

ઓરતના મક્કરનું દ્રષ્ટાંત.

જનભી ફનમે નહીં કમતર પર બશરસે બરતર હય સરસર
જનતર મનતર તનતર મેભી જાદુગરસે હય બહડ.કર
બે પરકો દેકર પર ધર કે દરસે કરદે ઇધર ઉધર
અહલે જર મરતે રંડીકે મક્કરકે ચક્કર અનદર
બખ્તે સીકનદર ગર હો અફસર વોહ બનકર ખરસે બદતર
દીલબરકે ધરમે ઠોકર ખાયે પાયે અરબસર જરરર
તપસી તપકા છોડે ધ્યાન આબીદ ભુલ જાવે કુરઆન
ઇનસાકો મીસ્સે હયવાન ફનાકરે હય યેહ શયતાન
મગર અસર એક દીગર હય અકસર જાહીર ઔરતકે ખાતર
રહે આપસે, વર્ના, બાપસે જાય, મસલ હય મશહુરતર

(૩૬૫)—તાજે નેકી

તોરી છલબલ સગરી જાની
ચલચુલ હટ એ દીવાની કયા તુફાની લાઇ પરેશાની
નાદાની- કયા શયતાની ઠાની જનમ જનમ સહું સીતમ સનમકા.
ગમ ખાઉં દુખ ઉઠાઉં હમદમકા જાવો મોરે આગેસેરે
લપક ઝપક ચટક ચટક બેઢંગી ઢુંડો ઢુંડો સગરી નગરી.

(૩૬૬)—દુખિયા દુલહન.

સાવરીયા નજરીયા કાહે ફેરો જાય મોસે.
જોબનકે ખુલશનકે મજે લુટો બાર બાર.
સીલ્ક ગવનકો છોડા ફેશનકો
ચટક મટકસે મય બાજ આઇ સાજના
બનો પ્યારી દેસી નારી પહનો સારી ચોલી ભારી
બાવકારી હોવે સારી હમારી દિલ્બર પ્યારી.

જલ્દીસે { નેટીવ ફેશનકી હો બ્યુટી તુમ
તાબેદારી તેરી સારી ગમ ગુસારી શર્મ સારી
કરૂંગી કરૂંગી તેરે ચરનોકી સાજના }

(૩૬૭)—અફલાતુન.

દોરંગી દુન્યાથી કંટાળો.

અરે મઇકો ન ભાયેરે, જુગમે પુત બીન નીસદીન
અષ્ટ હામ સીતારામ સીતારામ સીતારામ
જા વોહી ઠાંઇ કે દરશન ચરન ચુંમું સૌ બાર
ઉસ દાતાકા નામ ભજુંગી રામ ભજુંગી રામ
કષ્ટ કલેશ છલ કપટ જગતસે મરૂં અભાગન નાર

(૩૬૮)—તાજે નેકી

સૈયાં બલબલ જૈયાં.
તોપે વારી વારી એહ દામનીસી કામની બેધ્યાન ભઇયાં
મય તોરી પીયારી તુમોરા પીયારા બતીયાં તેહારી લુભાવે
લુભાવે લલચાવે મોહની લગાવે અહા
તોપેવારી બલહારી બીરહાકી મારી પડું તોરે પૈયાં.

(૩૬૯)—તાજે નેકી.

દેખી અયસી અતર સુઘર સુન્દર નાર
ગુન બચન ચલન મનવા લેત માર
આન બાનકી શાન રખત હય ધન સતપનકે કાર
પાઇ દુનીયામે માન જાન કર કરનીસાર

(૩૭૦)—અંજામે અદાવત.

આઇ રાની, દાઇ કાની, નાની યેહ શયતાનકી,
સુરત અયસી, મુરત જયસી, દેવની દેવસતાનકી,
કુટની, યેહ ભુતની હય, ડાકીન જું મસાનકી,
ગાડે ફાડે, ખાએ રાહ, દીખાએ કબ્રસ્તાનકી.
સીધી સાદી, ગીદી જાદી, દાદી હનુમાનકી,
ભોલી ભાલી, ઘુંઘટવાલી, બુઢડયા હીંદુસ્તાનકી.
જાને તોડી જોડીબી. યેહ ઘોડી અરબસ્તાનકી,
દેખો દેખો ઘુરે હય, જું બીલ્લી તુરકસતાનકી.

(૩૭૧)—જલસએ દીલપસંદ. રાગ શામ કલ્યાંન-તીતાનાં.

(વાહ. દાનિયતે બારે તઆલા.)

ફાની આલમ, સાની આદમ, જાન,
જાની હમદમ, સુબહાંની દમ, માન.—ફાની.

ગરીઓં સરતાજ, હુએં ઉસ્કે મોહતાજ,
આગે આદમ, ઉસ્કે સર ખમ, કર તુ હરદમ માન.—કાંની.
વોહી હએ માઅબુદ, વોહી હએ મૈજુદ,
વોહી સુબહાં વોહી યજદાં, વોહી હમે રાહમાન.—કાંની.
હમારા મૌલા, હએ સબસે આલા,
ગો નેહાં હએ, પર અયાં હએ, જાને જા હએ જાન.—કાંની.
વોહી તો હએ ગુલ, વોહી હએ બુલબુલ,
વોહી માલી, વોહી ડાલી, હરીયાલી વોહી શાન.—કાની.
ઉસીકી રૈનક, હએ સબમે બરહક,
વોહી બસ્તી, વોહી હસ્તી. ઉસ બીન કુલ વીરાંન—કાંની.

(૩૭૨)—અંજામે અદાવત.

ધીર ધર, ધીર ધર. અંખીયાં ન નીર ભર, કીરપા હરકી હોગી,
તુમપર, નીત ઉઠ મુખ રામ નામ ધર,
સીસ કરપર ધર અહા તુ ન ભર, રાખ આસ પ્રભુ જગ દયાલપર,
જગત જુગતપર પરમબ્રહ્મ હર, પંછી પાતકી ઇચ્છા લાવે બર,
બ્રીજંધર ગીરધર દયા તુમપર રાખુ, સીસપર જગતપાલ કર,
જનમૅં જનમ ભર સગર નગરપર, અષ્ટપહર નીત રાજપાટ કર,

(૩૭૩)—જખ્મસએ દીલપસંદ. રાગ-ઝીંઝોટી-ગઝલ
(વીસાલે હકીકી વ મજાજી.)

ક્યા ક્યા મજેસે આતા હએ હમકો કરાર રાત ભર,
સીના બ સીના, લેબ બલબ, રહેતા હએ યાર રાત ભર—ક્યા.
ફુલોંકી સેજ પર વો ગુલ સોતા હએ મુઝકો લેકે સાથ,
અગ્યારાંકે દીલોંમે ક્યું ન ખટકે ખાર રાત ભર?—ક્યા.
બે ગીન્તી બોસે લેતા હું, દેતા હએ વોભી શોકસે,

હોતે હએં લબસે લબ જુદા ન એક બાર રાત ભર—કયા
મુદતકે બાઅદ શબકો આયા ઘર મેરે વો ગુલ બદન,
લુટી હએ બાગે વસ્લકી મએને બહાર રાત ભર—કયા.

(૩૭૪)—અંજામે અદાવત.

સીંગાર અબ કયસે સજીયે, સુનો બ્હેના; સીંગાર અબ કયસે સજીયે,
કલંક પતીજીને, મઇકો લગાયો, લાજકે કાજહી લજીયે,
જગતકે, કપટ છલ, લોભકો છાંડકે, રામ નામ નીત ભજીયે,
કઠન ભવન બીચ, જીવન હમારો, જો સઉંસાર શામીકા તજીયે.

(૩૭૫)—જલસએ દીલપસંદ. રાગ—ભયરવી.—ગઝલ.

(ફીરાકે. હ.કી.કી. વ મજાજી.)

નહીં પાતે હએં એસી હમ એક રાત,
કે સોવે લીપટ કર સનમ એક રાત—નહીં
રકીબો કરો અએશ કમ એક રાત,
કે મેરેસે હો વો બહમ એક રાત—નહીં.
તડપતા હએ બામારે ફુરક.ત તેરા,
ખ.બર લે ઓ ઇસીએ દમ એક રાત—નહીં.
તેરે હીજમેં ગ.એરતે મેહેરો માહ,
ગ.જબ એકદીન હએ; સીતમ એક રાત—નહીં.
કટીં ગ.એરોંકે ઘરમે રાતેં હજાર,
હમી પર નહીં કયા કરમ એક રાત?—નહીં.
અસરવો મેરી, આહોમદે ખુદા,
કે ખીંચ આએ કાફીર સનમ એક રાત—નહિ.
વો દીનકા હું મએં મુન્તજીર અબઓખુત,
કેરૈનકકા હો તુઝકો ગમ એક રાત—નહિ.

(૩૭૬)—અંજામે અદાવત.

ચયન ના પડે, મોહે પુત્ર બીનારે,
રહત ધ્યાન, કંપત જાન, સુખ ન આન, પાવત પ્રાન;
બીરહન અગન જલત બદનમાંરે,
- અહુ ના ફીરા, જો પુત્ર ગયારે;
મોરે દીન રયન, ફડકે હંય નયન, નાહીં હય ચયન, કરત હું બયન,
બેકલ માછલ જયસી, હો જલ બીનાંરે,
ભોજન ના કરૂં મય પુત્ર બિનારે;
...હું બાટ, મન હય ઉચાટ, દુખકા હય ઘાટ, પેહરા હય પાટ,
સૌતન દુશમન બન બન દુખ દીયારે.

(૩૭૭)—શેર—

ઉઠા દીજીયે આંખોંસે પરદા ખુદીકા,
જીધર દેખીયે ફીર ખુદાહી ખુદા હે.

(૩૭૮)—જલસએ દીલપસંદ. રાગ-ઈંગ્રેજી રાહ.
(મુજમ્મતે દોસ્તી.)

વરલમે શાદાં, હીજમે ગીર્યાં. હસ્ના, રોનાં. સબ વાહીયાત,
છોડો ઉલફત, ખ્વાહીશે દૌલત, રખ્ખો બાકી, અબ વાહીયાત.
કોઇ અપનાં, હો યે સપના, આવે તુમકો કબ વાહીયાત ?
અપના અપના અમતો જપનાં, આલમમે હએ ઢબ વાહીયાત.
યે મતલબી જેહાં, મે દોસ્ત હએ કહાં, મગર હએ એક હાં,
વો દાવરે જમાં,
ઊસીકો રખ્ખો ધ્યાં, કે વો જહાં તહાં, હએ બેગુમાં.
સબકા અબ વાહીયાત—વરલમે.

(૩૭૯)—શેર—

જેહર મોહરા આપ લેને જાતે હેં ઇરાકમેં,
મીલ ચુકેગા સાંપકા કાટા તો જ...તક ખાકમેં.

(૩૮૦)—**અંજામે અદાવત.**

રંગીલા હમરે છાંડો સીપાહી રામ,
છાંડો સીપાહી રામ. છાંડો સીપાહી રામ,
કાનનકી બારી હમારી ઘેહ લેલો, લેલો મોતનકા હાર
નાકનકી નથની, હાથનકી કંગની, ગલેકી જુગની [illegible]
સીપાહી રામ.
હીરે જવાહીરકા છલ્લા મય દુંગી. દુંગી રૂપૈયા હજાર,
દ બાગો બાડી ઘોડાઓ ગાડી, હાથીકા હોદાભી લેલો
સીપાહી રામ.

સોનેકા પટ્ટા કમરમે બંધાઉં, પાંચો દીલાઉં [illegible],
લાલ લાલ મખમલકી કુરતી સીવાઉં, સરપર મંદીલવા બાધો
સીપાહી રામ.

(૩૮૧)—શેર—
ડાકટર દોનોં બને દોનોં બીમારી આજ,
મેં દવા તેરે મરઝકી તુમેરે ગમકા ઇલાજ.

(૩૮૨)—જલસએ દીલપસંદ. રાગ-ઠુમરી.
(દર બયાંને નેકી.)

બાગબાંન, બાગબાંન નખ્લે નેકીકો હરા, રખ્ખો જરા, ફુલ ભરાં, તાકે,
સબ પરા.-બાગબાંન.

બુલબુલોંકા હીલ મીલ, બઐઠે બન કર એક દીલ,
હોકે શાદમાંન, હોકે શાદમાંન.—બાગબાન.
ખાર હો ગુલકી મીસાલ, ગુલસે હર શાખ હો નેહાલ.
સબકો અમાન, સબકો અમાન.—બાગબાન

(૩૮૩)—શેર—
કહીં હલવા કહીં પેડે કહીં શીરીનીકે લચ્છે હેં,
ગુલજામન ન ગુલદાને હૈ સબ અચ્છેસે અચ્છે હેં.

(૩૮૪)—અંજામે અદાવત.

કરમ નહીં ટલે, હીલે, લાખ કરે વલે,
જાની નાહીં જીયરા તું કુમલા,
મોહે સુલી ચહડના, તોપે મરનાં ઇસિમે ક્યા ડરના,
સુન સુખન, કરન રૂદન, કાહેકો યું જલે બલે.

(૩૮૫)—શેર—

જાયસી હે ભુક મુજકો વયસાહી દસ્તર ખાન હેં,
લાવ ચખ્ખેં તો સહી ચખનેમેં કયા નુકસાન હેં.

(૩૮૬)—જેસસએ દીલપસંદ. રાગ—બીલાવલ ગઝલ.
(મુજમ્મ તે બંદી.)

નેકી જાઇદ્ધા હો ચુકી, અબતો બદી જવાંન હુએં,
પુછે પુરાનીકો તો કૌન, સબ્કો નઇકિા ધ્યાન હુએ.—નેકી.
નેકીમે ગરચે હુએ ખીસાલ, લેકીન બદીમે હુએ જમાલ,
મરગુબ ઉસ્કા હુએ વીસાલ, જાહીરમે જીસ્કી શાંન હુએ.—નેકી.
નેકીકો ખાસોંસે હુએ કાંમ, ધર હુએ બદીકે ઇજિને આંમ,
સાહમે અફતકા વો ઘર, રન્ડીકા યે મકાન હુએ.—નેકી.
નેકીકે મુંહ પર હુએ નકાબ, ઔર હુએ બરી તો બે હીજાબ,
જાહીર પ સબ્કો હુએ યકીં, બાતીન અબસ બયાંન હુએ.—નેકી.

(૩૮૭)—શેર—

તમનચે દુરહીસે કામ કરતે હેં દીલે મકતુલકા,
નામકી તલવાર હે ઓર કામ હે બંદુકકા.

(૩૮૮)—અંજામે અદાવત.

મોરે તનકો ન લગાઓ હાથ દુંગી ગારી,
દુર હો તુ મુરખ અનારી, રોકે કાહે ઔર નારી;

ડગરી છોડ હટ હટ જુ હમારી.
અયસો છલબલ તુમ કરો ન હમ સંગ,
કાજ નીરલાજ કયસે કરત નકારે ઢંગ;
બહેન મૈયા નહીં તેહારી.

(૩૮૯)—શેર—

પડા હે કામ કયસે સંગદીલ ઝાલીમ કમીનેસે,
લગા રેહને નહીં દેતા જીગર તકકોબી સીનેસે.

(૩૯૦)—શેર—

તુરકી પુતલી હે આખોંમેં તો કુછ ખટકા નહીં
આંખકો નુકસાન સુરમેસે કબી હોતા નહીં.

(૩૯૧)—**જલસએ દીલપસંદ. રાગ–દાદરા.**

મોરે પીતમ નાહીં મોરી પીત છોડોરે,
પીત છોડો ના તો અપની રીત છોડોરે.—મોરે.
ગનેશ્વર દેવા, કરૂં તુમરી શેવા,
સરસવતીસી નાહી મીત છોડોરે.—મોરે.
લક્ષ્મી સહેલી, હમારી હએ પહેલી,
દેખ યાકો હમકો નાહી ચીત છોડોરે.—મોરે.

(૩૯૨)—શેર—

ખુદા સબમેં હે ઓર સબસે જુદા હે,
ખુદા જરરે જરરેમેં જલવા નુમા હે.

(૩૯૩)—**જલસએ દીલપસંદ. રાગ–ઠુંમરી.**

(ઇશ્તીયાકે દૌલત.)

ઓ લછમી પ્યારે, તોરે બીના નાહી રહું,
સરસવતી તોરી, ચેરી હએ ગોરીરે, વા પર સદકે ન હું.—ઓ.
મોહે તુ પરસન્ન, હો દેવી છમ છન, દુખ સુખ તોસે કહું.—ઓ.

(૩૯૪)—**અંજામેતઅદાવત.**

ખટપટ છાડો સુંદરીયા જાન, ઝટપટ ચાલો મંદરીયા જાન,
તકતક મારે નજરીયા જાન, કારી કારી નયનનપે જીયા લલચાયે;
ઐસા જાદુ ડારા પુતરીયા જાન.
એક તો સોહે તોરી બારી ઉમરીયા, દુજે પતરી કમરીયા જાન,
તીજે સોહે તોરી જુલફન ધુંઘરીયા બાકી અદાકી ગુજરીયા જાન.
એક તો રંગીલી છબીલી જુગનીયા, દુજે બજાવે બંસરીયા જાન,
તીજે માથેપર સોહત હય ઈનિડવા, કાનનમે સોહે મુંદરીયા જાન.
ગુનકી ધન મન તોરી મોહનીયા, ભુલે બાટોહી ડગરીયા જાન,
બેદ પુરાન સબ ભુલે તપેસરી, તન મનકી નાહીં ખબરીયા જાન.
તેલા લગાઉં ફુલેલા લગાઉં, ચોટી ગુંદાઉં સુંદરીયા જાન,
માથે ઝલા ઝલકી ટુપીયા પીનાઉં, બનાઉં નાગર બ્રામનીયા જાન.

(૩૯૫)—શેર—

હુસ્નકી દોલતકે આગે માલે દોલત કુછ નહીં,
પયસેકે આશીક હેં જો ઉનકો શરાફત કુછ નહીં.

(૩૯૬)—શેર—

ઇજ્જત બેશક મર્દકી ઔરતકે હે હાથ,
જીસકી ઔરત નેક હે ઉંચી ઉસકી જાત.

(૩૯૭)—**અંજામે અદાવત.**

નાગર બ્રાહમની મો નાહીં નાગર બ્રાહમની,
તુ તો પરે સરક મુરદાર, મો નાહીં નાગર બ્રાહમની,
ચેલ ઉધર નકર ભો ભો, મો નાહીં નાગર બ્રાહમની,
ઠાકોરકી પુજા કરો તુમ, નીત ઉઠ કરો અસનાન,
હીંદુ હો તુમ જાતકે, ઔર મય હું મુસલમાન;
રે મત ધરમ બીગાડો, અરે હારે, યેહ કરમ નઠારો.

બહાના હીલા ના કરો તુમ, અનત નાહીં કોય,
જાત પાતસે કામ નહીં હય, ચાહે કોઇ હોય;
રે મત ધરમ બીચારો, અરે હારે અબ લગીન લગાઓ,
સુંદર કામનીરે, પ્યારી, સુંદર કામની.
ન તુ મોહે ઝીડક દીલદાર, પ્યારી સુંદર કામની;
ચલ લપટ ઝપટ હા હા, પ્યારી સુંદર કામની.
પર નારીપર નજર ન ડારો, બાંચો બેદ પુરાન,
પ્રીત રીતકી બાતમે સુંદર, કયસો બેદ પુરાન;
રે કછુ શરમ નેહારો, અરે હારે ન અય સો બોલો.

(૩૯૮)---શેર---

ઔરત બદ જીસ મર્દકી હોતીહે અય યાર,
જીંદગીકા વોહ મઝા પાતા નહીં જીનહાર.

(૩૯૯)---શેર---

પરસું જો સરદાર થે વોહ માંગતે હેં ભીક આજ,
ડીકરા હે હાથમેં ઉનકે થા જીનકે સરયે તાજ.

(૪૦૦)---શેર---

સચ હે કે જબતકા હોતા નહીં હુકમે કીર્દગાર,
પત્તાભી ઝાડકા નહીં હીલતા હે જીનહાર.

(૪૦૧)---મસ્તાન મનીજેહુ

મેં જોયું મુંબઇ શેહેર, મોંઘા ભાડાંવાલાં ઘેર;
આએ કોલાબાની વાડી, પેલી વાલકેસરની ખાડી.
આએ બેકબે કીનારો, પેલો રાજાબાઇ મીનારો;
બેનીશટાનપર છે વાજુ, સ્વીમીંગ બાથ તેની બાજુ.
પેલી ગોવાલ્યાની ટેંક, કોટમાં આવી મુંબઇ બેંક;
આએ એપોલોનું બંદર સો સો બાંરકસ તેની અંદર,
ત્રેનો દોડે વળી રોજ, તેની પાસે મુકતી ફોજ.

તમામ શુદ.

એક અદ્ભુત અને આકર્ષક

નવીન નવલકથા!

પ્રેમ, શ્રૃંગાર, અને વીરરસનો પ્રવાહ!

તુરકી શાહેનશાહી જનાનાના
છુપ્પા ભેદ ભરમો!!

અલબેલી અરમાનુસા

યાને

તુરકી સુંદરી

શાહજાદીનાં પરાક્રમો, સરકેસ્યન સુંદરીઓની લીલા,
જનાનામાં બનતા ભયંકર બનાવો, ખુનખાર લડાઈઓ,
પ્યારના પંજામાં પકડાયેલા શિકાર, આશક-
માશુકની મોહોબતના દરિયા, ઈસ્કની
આતશમાં બળી મરતા જીવડાઓની
હાલત જોવી હોય,

— અને —

અનેક કાવાદાવા તેમજ પ્રપંચોનો દિલકશ ચિતાર
જોવો હોત તો